

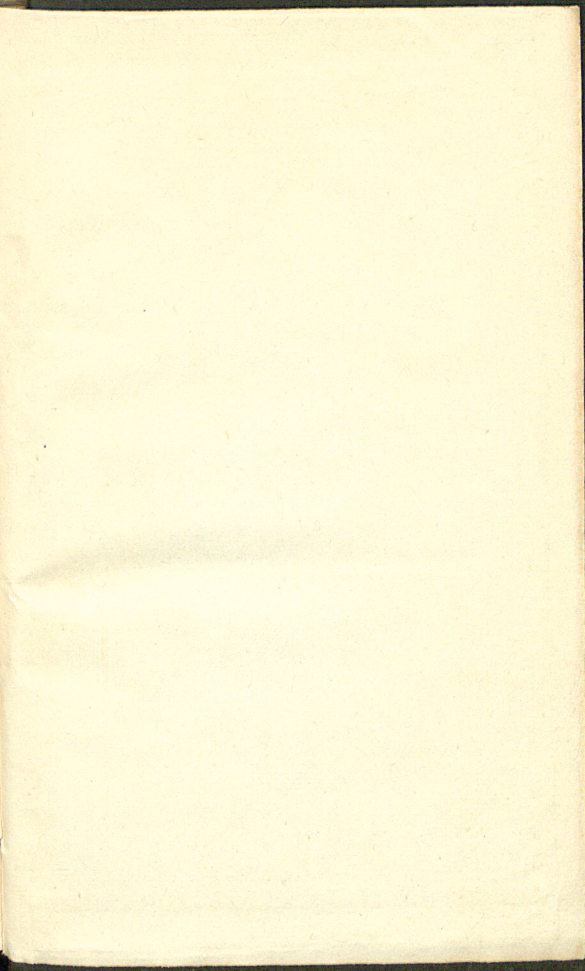
BIBLIOTEKA

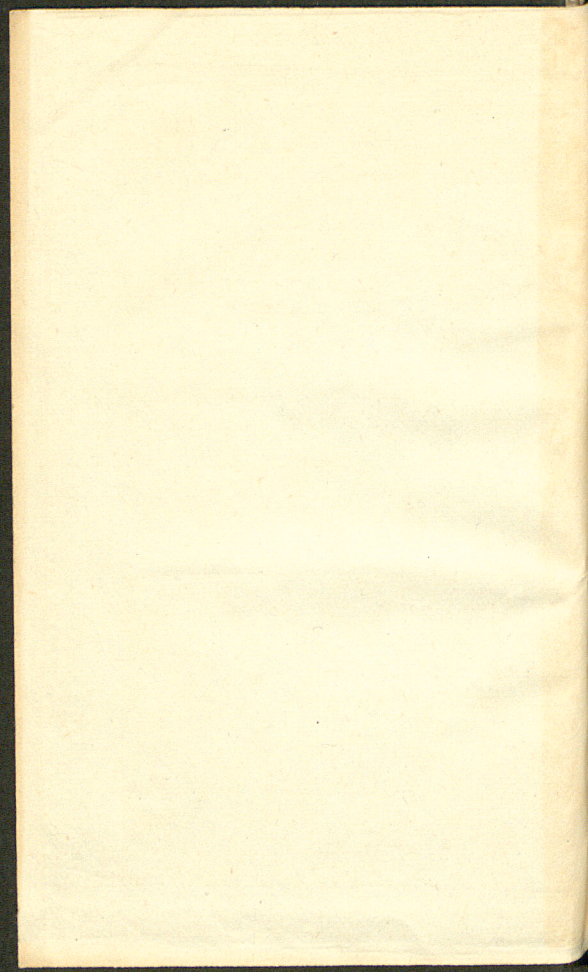
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

4286

FABELLÆ
ÆSOPICÆ

QVÆDAM NOTIO-
RES, IN SCHOLIS
USITATÆ;

Partim excerptæ, partim nunc
primùm compositæ

à

JOACHIMO CAMERARIO,

Lapide n. 1839.

H. L.

DANTISCI

Sumptibus GEORGII FÖRSTERI,
S. R. M. Bibliopolæ,
Cum Privilegio S. R. M. Pol. & Svec.
Anno M. DC. LI.

1909

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
ÆSOPI VITA BRE-
VISSIME EX MAXIMO
PLANUDE.

AESOPUS GENUS TRAXIT EX
Ammorio oppido Phrygiae cognomen-
to magna, sed fortuna fuit servus, Ve-
rum servitus non potuit animum eius liberum
corrumpere. Fuit autem non solum servus, sed
& deformosissimus omnium suae aetatis hominum.
Nam acuto capite fuit, pressis naribus, depresso
collo, prominentibus labris, niger unde & nomen
adeptus, ventrosus, valgus & incurvus, & quod
erat omnium pessimum, tardiloquentia cum ob-
scura simul & inarticulata voce, quae omnia
servitutem ei parasse videri possunt. Sed cum
ali esset tamque deformi corpore, animo ta-
men fuit natura solertissimo, felicissimoq; ad
se commentum. Homo igitur tam deformis
ad fodiendum agrum ab hero suo emittitur, quo
gressus, alacriter operi incumberebat. Cum
ius domino ficus agricola quidam dono dedisset
as dominus servo cuidam Agathopodi do-

... commisit. Qui Agathopus consilium
... cum conservo, ut ipsi ficus illatas devorarent,
causarenturq; postea Æsopum eas furto ablatas
comedisse. Hero domum redeunte accusatur
Æsopus, parantur flagra procumbit ad heri pe-
des miser, dilationem petit, qua impetrata, aquã
calidam affert, cuius partem ebibit, reliquam
propinat conservis, Æsopus præter aquam nihil
evomit, servi una cum humore & ficus in terram
eijcunt. Nudi Nebulones flagro misere conci-
duntur, laudato mirifice ingenio Æsopi. Cum
Sacerdotes Diana convenissent Æsopum, rogas-
sentq; viam ut illis monstraret, qua in urbem
ducebat, Is prius frugali cœna refocillatos, in
viam dux ipse ducit. Ob quam hospitalitatem
Sacerdotes precibus orant Dianam, ut ipsa gra-
tiam referat homini tam bene de ipsis merito.
Quo factò reversus Æsopus, in somnum lapsus,
visus est fortunam astare sibi, solventem eius
lingvam, atq; Fabularum largientem doctri-
nam. Quare mirifice letatur Æsopus exper-
giscitur, beneficium hoc in hospitalitatis obser-
vationem reijcit. Non enim amplius loquendo
... erat, sed lingua soluta, expedite loque-
... Quod cum Zenas quidam agri præ-
... intellexisset, timens nequando iniquitati

apud dominum ab Æsopo accusaretur, homi-
prævenit, atq; gravissima accusatione in odium
domini induxit, adeo, ut eidem præfecto ab he-
ro Æsopus traderetur. Cumq; jam in potestate
Zena foret Æsopus, convenit Zenam Mercator
rogans, num jumentum aliquod velit divendere,
respondit Zenas jumentorum se potestatem non
habere, verum Æsopum monstrat, an hunc velit.
Quem cum videret Mercator, unde hæc tibi Olla,
inquit, anne truncus est vel homo? Ni vocem
emitteret, utrem inflatum arbitrarer, atque in-
dignatus abiit. Æsopus ipsum sequens, mane
inquit. Ille vero conversus abi, inquit, sordidissi-
me Canis. At Æsopus ait, eme me Mercator,
non inutile tibi sum futurus mancipium. Nam
si tibi domi sunt mali pueri & sine otio flentes, his
me præfice pedagogum, omnino eis ero pro larva.
Ridens igitur Mercator ad Zenam dicit, Quante
vas hoc malum vendis? Ille tribus ait obolis.
Mercator tres obolos exponens, nihil emi (inquit)
nihil expo'ui. Mercator ille cum Ephesi reliqua
vendidisset mancipia, tria remanserunt illi.
Grammaticus, Cantor, & Æsopus. Quos cum
ille nequiret divendere Samium petijt, atq; ibi ex-
positis his tribus Grammatico & Cantore egre-
gie ornatu, Æsopo vero in medio sordidissimo

...e, venit Philosophus Xanthus, atq; hos tres
probe contuens Mercatoris commentum miratus
est, Cur nam inter duos bellissimos Juvenes tam
sordidum statuisset homuncionem. Xanthus igitur
percontatur Cantorem cujas sit, Respondit
Cappadox sum. Quid sciret. Respondit, omnia.
Quo dicto risit Æsopus. Quæsit & à Gram-
matico Xanthus, cujas esset, dixit se Lydum esse.
Quid facere sciret rogante Xantho, omnia inquit
Grammaticus, atq; iterum Æsopus risit. Disce-
dente Xantho rogant discipuli, ut Æsopum emat,
nam reliquos duos nimis magno pretio aestimarat
Mercator. Veniens ad Æsopum Xanthus rogat
unde sit, nigrum se esse respondit. Ille vero non
hoc volebam ait, sed unde natus sis. Ait Æsopus,
ex ventre matris mee. Non hoc dico Xanthus
inquit, sed in quo loco natus sis. Æsopus ait,
matrem non renuciasset sibi, an in sublimi vel
humili loco eum genuerit. Xanthus quid facere
sciat percunctatur, & ille, nihil. Quomodo?
Dixit Xanthus. Quoniam hi duo se omnia nosse
professi sunt, mihi vero nihil reliquerunt. Lau-
datus est multis modis Æsopus à scolasticis ob
hoc responsum, quoniam nullus sit uspiam inter
mortales cui cognita, exploratq; sint omnia.
Xanthus empturus Æsopum, dixit, Si emero te,

anne es fugiturus? Cui Æsopus respondit,
si facere voluero, haud quaquam te utar consu-
tore. Quæ cum maxime placuissent Xantho
subintulit. Sed deformis es. Atq; ille respondit,
O Philosophæ non faciem, sed mentem oportet
inspicere. Xanthus soluto ab Scolaſticiſ pretio,
Æſopum accepit. Inter de ambulandum igitur
cum ſol eſſet ardentiffimus. Id animadvertens
Æſopus dixit ſe confeſſim fugiturum. Xantho,
cur nam id facere vellet, exquirente, Quoniam
inquit, ſi tu cum heruſ ſis, naturæ non poteſ
morem genere, quid ſervo mihi faciendum?
Nam ſi ad miniſterium aliquod mitterer, num
in er volandum cacare deberem? Poſt hæc ac-
cidit Xanthum die quodam amicos ad convivium
invitaſſe. Quibus rem gratam facturus, Æſo-
po mandat ut lentem coquat. Qua commode
parata, & cocta, Xanthuſ eam jubet afferri.
Æſopus juffa exequitur. Xanthuſ lente accepta,
probaturuſ an ne cocta foret ſatiſ, digituſ eam
atrivit, multas adhuc ſupereſſe putans, quas
jubens Æſopum afferre, præter aquam iſ nihil
aſportavit. Xantho graviter indignante, cur
non lentes apponeret menſæ. Reſpondit ſe veluti
juſſiſſet, non lentes, ſed lentem coxiſſe. Reſe-
rentur ſententiæ aliquot Æſopi elegantiffime.

*delicet, Deum ante omnia cole. Regem
 nota. Bene agentibus ne inuide. Lingua con-
 tinens esto. Mulieri nunquam credas secreta.
 Ne pudeat te semper discere meliora. Fac qua
 te non mæstificent. Bonum esse non te pœniteat.
 Æsopus cum apud Samios ageret, libertate do-
 natus est, missusq; Craso Regi, bellum cum Sa-
 mijs agenti, id sua cum prudentia tum urbani-
 tate effecit, ut Samijs placatus Rex conciliare-
 tur. Samij multis honoribus redeuntem Æso-
 pum exceperunt Qui discedens ex Insula orbem
 peragravit, cui maximam familiaritatem fuisse
 memorant cum Lijcero Rege, à quo statua aurea
 Æsopo iussa erigi. Deinde peragrata Græcia,
 Delphos pervenit. A quibus nullo affectus ho-
 nore est, sed ab ipsis post multa salutaria Præce-
 pta, è rupe præceps devolutus, mortuus est. Cujus
 mors gravi Pestilentia ulta iniusti occisi Æ-
 sopi indicium Delphis ex-*

Do statnowi nie godzi się. ^{hibuit} Honoru
 Dac ktory niespo sobny. ^{godnego.} Do szko-
 scia ^{takiego.}
 Do szkoda peret rucac, gdzie
 Stoinie ligaię
 Tak z tym godno suda wac, co
 glupi bywają.

G. A. L.

GALLVS REPERTOR
UNIONIS. *Inoy.*

GAllus Gallinaceus in sterquilinio
dum fimetum eruit, unionem re-
perit. Quo conspecto: Quid mi-
hi, inquit. tam pretiosa re inventa opus est?
Me tritici granum oblatum magis juvaret.
Nulli enim usui mihi esse potest. Neq; item
ego tollere, & honorem ad ornamentum
tibi conciliare scio. Ita in neutro alter uti-
litatem aliquam reperit. 10

*# Fabula dicitur ijs, quibus indignis saepe fortu-
na splendorem & bona offert, quæ & ipsi sustine-
re nequeant, & sape etiam infamare soleant.*

Lupus & Agnus.

Stabat supra agnum in ripa fluminis lu-
pus, qui cum vellet, si devorasset illum, hoc
jure fecisse videri: Cur tu, inquit, torvo
vultu & minacibus verbis, sceleste, puras un-
das inquinās, ut ad me defluant turbidæ?
Egone? inquit, timens & trepidans agnus,
qui infra te astiti, & à quo ad me illæ defe-
runtur. At enim maledicis inquit lupus,
neq; recordare, quam pœnam ob petulan-
tiam linguæ pater tuus persolverit ante men-

F A B U L Æ

es septem. Non ego tùm, inquit agnus, procreatus fui. Scin verò, lupus inquit, quàm vastum reliqueris nuper campum omnibus herbis nudatum? Nunquam hoc, inquit agnus, factum reperies: neq; ego omninò, cùm dentibus caream, facere potui. Tandem lupus: Tu quidem, inquit, satis dicaculus es & disertus; ego tamen lautè cœnare decrevi. Atq; ita correptum agnum devoravit.

Fabula narratur de impudentia facinorosorum.

Mus & Rana.

Mus Ranam invitarat, cumq; illum in penum repletum vario genere escarum introduxisset, Mi ranuncule, inquit, pascere hilariter, & exple te præsentibus bonis, nihil enim arbitror te desideraturum omnium, quæ gulæ apta habeantur. Rana invidens tantam felicitatem muri, quum videret in deliciis summis quotidie vivere, cum ipsa in limo tabesceret, cupiens illum perdere, gratum simulat animum verbis, muremq; vicissim ad sese invitat: Sed non, inquit, pari apparatu te excipiam; nostras tamen etiam

*Вотрзнич вадз сие, а таким опис
 ко ево и метъ загроди
 Ога дег му поке, а у рад*

Æ S O P I.

opes qualescunq; volo spectes. Caterum
 quia tibi in aquis versari insuetum est, ne
 quò aberres, filo tuum meumq; calcem alli-
 gabo, atque ita domum nostram deducam.
 Placebat consilium stolido, adque ranam an-
 nectebatur, quæ in paludem desiliens, &
 profundum petens, illum miserum & serò
 sapientem, sub undas periturum unà trahe-
 bat: Qui cum cerneret se suffocandum;
 Ego quidem, inquit, tam indignam mortem
 ulcisci non potero; hoc tamen scio, ultore
 me non cariturum. Rana eo sermone nihil
 movebatur. Post breve tempus super aquas
 murem natantem milvius videt, quem dum
 in cibum sibi aufert, ependentem etiam
 ranam attrahit, & vivam post murem dila-
 niat.

Hanc fabulam alii ita exponunt, ut nar-
 rent, Bellum quodam tempore gessisse mu-
 rem cum rana, atque fuisse insidiatum mu-
 rem, hujus autem insidias repulisse ranam
 viribus suis. Cum autem uterque in alte-
 rum ut hostem intentus, nihil præterea co-
 gitaret aut metueret, involasse in bellatore
 milviū, & correptos ambos illos devorasse.

Fab.

Drowine Kodzi.

Drowine Kodzi
 wiecekapija
 z dym bruczem donio y kate bog ro dzi

F A B U L Æ

Fabula hac subiiciunt atq; monent, non pati Deum sceleratam audaciam esse impunitam, & hanc esse factionum naturam, ut per ipsas ad interitum ac perniciem civium via aperiatur externis hostibus.

De Cane & frusto carnis.

Ferebat canis secundum flumen decurrens raptum alicunde carnis frustum, cuius imago cum in aquis appareret, canis avidus illam, quasi alterum frustum undis innatans, appetit, sed dum pandit rictum ut assumat, id, quod tenuerat, amittit.

Docet fabula, avaritiam & infinitas cupiditates detrimentosas esse.

Leo, Juvenca, Capra, Ovis.

Societatem iunxerant Leo, Juvenca, Capra, Ovis. Parta autem præda in portiones æquales quatuor divisa, Leo, Prima, ait, mea erit: Debetur enim hæc præstantiæ meæ. Tollam & secundam, quam meretur robur. Tertiam vendicat sibi eximius labor & defatigatio mea. Quartam qui suam esse voluerit, is sciat, se habiturum me inimicum. Quid facerent imbecilles bestię, aut quis resisti leoni, vel illum infestum habere sibi.

Kiedy ma Dobro lue ni syca em
 Et oratio est spuerit Boia
 parte abgibit

nie Bog zana, zertose na nas
 swetka bywyryst styco
 natoz porzwar

vellet? Vniversam igitur ipse prædam solus tenuit.

Hac fabula docemur, ijs, qui potentum consuetudine implicentur, & insolentiam horum ferendam esse.

Lupus & Grus.

Inhærebat os in faucibus lupi, mercede igitur conducit gruem, qui inserto rostro in rictum suum os de faucibus extrahat. Hoc longitudine colli facile grus effecit. Cum autem mercedem postularet, subridens lupus, & dentibus infrendens: An tibi, inquit, merces parva videtur, quòd caput incolume retuleris de lupi faucibus.

Fabula in eos dicitur, qui servati de malis, erga salutis sue autores ingrati reperiuntur.

Agricola & Angvis.

Repertum Anguem frigore penè mortuum agricola misericordia motus fovere sinu, & subter alas recondere. Angvis recreatus calore, vires recepit, ac confirmatus agricolæ pro merito ipsius summo letale vulnus inflixit.

Fabula demonstrat eam mercedem quam recipere pro beneficijs mali consuevere.

Cæsto etym. edoc. 2 ad obred. Ap. ad d. g. i. v. a. No sig. mui w pod. iwooci. by a. erat ow Kochaia.

Imaginatio m. u. g. a. i. u. y. u. d. o. i. u. s. i. c. i. p. c. b. g. z. l. i. u. p. e. m. o. n. b. d. e. o. i. u. s.

F A B U L Æ

Aper & Asinus.

Obviam factus apro Asinus crebros cacinnos erudens, etiam familiariter illum compellare non dubitavit: Salve mi fratercule, inquit, salve: Quamdiu est, quod te his in locis non aspicimus? ubinam gentium moratus? & percontari deinde, nunquid afferret novi, quid narraret, postremò etiam suam operam illi deferre, & rogare nunquid vellet. Aper cùm irritaretur ineptiis stolidi aselli, iratus, caputque quassans, Non tamen ego, inquit, fatui istius sanguine contamina- bo fauces meas, & præteriit, relinquens ignavum & vecors animal.

Fabula duo monet: alterum ut potentiores veniam interdum dare stulticiæ discant: alterum, ne contra præstantes se stolidè humiliores inferant.

Duo Mures.

Olim mus ruri genitus & educatus, urbis alterum murem incolam & habitatorem ad se invitavit, eumque; deductum in nequaquam splendidum cavum suum, quamvis esset ætate & cura ad rem attentior, accipit tamen liberaliter, neque in sua paupertate quæsitis

par-

Fabula duo monet: alterum ut potentiores veniam interdum dare stulticiæ discant: alterum, ne contra præstantes se stolidè humiliores inferant.

2702

Æ S O P I.

parcit, sed omnia promit benignè & liber-
 ter: Apponit igitur hospiti cicer, quod pri-
 dem ad festos dies celebrandos & lautiores
 epulas seposuerat: Substernit illi avenam,
 uvarumque plerosque, sed & alios quosdam
 acinos aridos profert: tum etiam frustula
succidiæ. Cupiebat enim omni ratione opi-
 peram cœnam dare hospiti, & varietate vin-
 cere singulorum fastidium. Atque hic su-
 perbè & contemtim arrodere dapes, cum
 paterfamilias ipse in recenti palea accum-
 bens, farre & lolio pasceretur, & cibos un-
 ctiores magisque delictos relinqueret ho-
 spiti. Qui tamen neque studium, neque vo-
 luntatem illius boni consulens, quæ, inquit,
 stulte, dementia est, ut hæc sola loca silvarum
 atque montium incolere in omnium rerum
 penuria libeat? An non venit in mentem
 tibi, mortalem vitam omnibus animantibus
 naturam esse largitam? in qua dum durat,
 si tibi benefacias, tamen esse hoc haud lon-
 ginquum: Si verò occasionem istam amise-
 ris, nunquam in morte postea eandem obla-
 tam iri. Quòd si te fortè miseræ, & famis,
 atque hujusce cultus, & victus asperi poni-

F A B U L Æ

et, age in urbem te mecum & ad homines
confer, ibi in summa copia degere, & maxi-
mis voluptatibus perfrui possis. Movèrè
ista animum rustici muris, & mox, Imus igitur,
inquit, profecti igitur, cum strenuè re-
ptassent, venèrè tandem ad urbem:

*Jamq; ferè mediam cœli nox humida metans
Contigerat, fusiq; urbis per mœnia cuncti
Conticuère, sopor fessos complectitur artus,*

Cum domum subeunt hominis divitis,
& omnium rerum copia abundantis, in qua
manebat urbanus musculus. Atque ibi in-
ductus rusticus in triclinium collocatur su-
per auratos eboratosque lectulos, qui pur-
puratis & conchiliatis vestibus essent instra-
ti. Ipse de reliquiis, quæ erant variæ & mul-
tiplices, agitati pridie illius diei convivii,
afferre sedulo bellissima quæque, & mini-
strare studiosè hospiti, utque hilarè vesca-
tur iis, quæ maximè placeant, hortatur.
Rusticum inter hæc beatum se putare, &
in summa læticia lautissimis cibus sese replet,
eamque vitam expetendam, suam miseram
esse prædicat: cum subito fores strepunt, &
cardines sonant, hominumque & canum

voces

voces exaudiuntur. Ibi convivæ musculi
discurrere & trepidare : inprimis autem ru-
sticus, cui, ut externo, omnia essent insveta
& ignota; tandem reddito silentio, & turba
sedata, tremens toto corpore & subsiliente
corde rusticus : Non mihi placet hæc vita,
& vale, inquit, amice. Ego intra silvas &
montes ad tenuem victum & eruilias meas
revertor. Malo enim in securitate pauper,
quàm in opulentia maxima sollicitus semper
& anxius vivere.

*Docet Fabula, optimum esse, ut quisq; sua
sorte contentus vivat, neq; splendore fortune ad-
curas & anxietates occultas invitari se patia-
tur. Hanc Horatius fabulam copiosè versibus
descripsit, lib. 2. Satyra 6. quem locum nos quasi
reddere studuimus expositione nostra.*

Aquila & Cornix.

Ferebat unguis testudinem aquila, quam
rostro sæpe frustra tundeat; perfringere
enim non poterat. Huic occurrens cornix:
Consilio, inquit, opus est hera: non enim
vires omnia conficere possunt. Puto enim
& te audisse quod fertur: #

*Consilium est melius, quàm vi, cum ligna se-
cantur.*

*Niechodanike dy tatory Szabelnic
Do sigworaed za istory
Zeby padaia*

*Mater wity kowym domo kto na...
it wende sig do... nigel na wda wa.*

*Consilium incolumem seva inter flumina navem
Ventorum motu pelagiq₃ gubernat in undis :
Consilio celeres superantur in equore currus.*

Consilio igitur & ratione tu quoque potiere esca intra testam abdita, non vi. Quid igitur suades, ut faciam? inquit aquila. In altissimas coeli plagas subvolabis, inquit cornix, atque inde demittes in hanc rupem testudinem; ita afflicta ad saxum rumpetur testa, & caro nudabitur. Paruit aquila, & ita, ut censuerat cornix, fecit: ac testudo quidem comminuta, sed cibo aquila fraudata fuit. Nam priusquam illa devolare posset, cornix devoraverat omnia.

Docet fabula, calliditate consiliorum munitissima quæq₃ expugnari.

De Corvo & Vulpe.

Sustulerat Corvus alicunde caseum, & cum illo in altam arborum subvolaverat Vulpecula, quæ caseum concupiisset, ita illum adorta callidè fertur cum primùm formam & nitorem pennerum & laudes augurii collaudasset: Plane, inquit, te summi Jovis volucrum esse dicam, si audiero etiam vocem & cantum dignum reliquis virtuti-

*Szalbierz w tawnie tym. bus
Lem 100 sztukami gosi
Sakoby wydrwic, wykpie. Koto
tego chodzi.*

bus tuis. Corvus laudibus vulpis inflatus, clamorem edere quàm maximum posset. Ita de aperto rostro delapso caseo potita vulpes, irridens illum : Nihil, inquit, tibi deest corve, præter cor.

I Fabula docet, assentationes & deridendos & comedendos alijs, ut Terentius ait, exponere eos, qui illis delectentur.

Leo senex.

Leo confectus senio vix debilia membra trahens, amissis viribus ab animantibus reliquis non modò contemptus, sed ultra etiam appetitus fuit usque adeò, ut asellus etiam inertissima bestia, calce ferire miserum non reformidaret. Tùm fortunam ille deplorare suam, & meminisse, quantò olim robustissimis quoque beluis terrori fuisset, qui nunc ea contumelia, consumto robore, afficeretur.

Fabula potentes & honores atque magistratus consecutos hortatur, ut ita se in illis gerendis teneant, ne cum vel fortuna mutata, vel his depositi fuerint, alijs ipsi ludibrio sint.

Asinus & Catulus.

Videbat Asinus amanter complecti patrem

trem familiâs catulum, qui infiluerat in gremium illius. Idem & ipse igitur sperans, si pariter afflueret domino, eventurum sibi, in illum se infert, & ut rebatur, ablanditur hero. Sed hic ineptias & perversum studium repulit, & fustibus correxit stulticiam illius.

Docet fabula, ne affectemus ea, quae natura negavit, neve obtrudamus invitis officia nostra.

Leo & Musculus.

Lascive Discurrentes circum leonem, dormientem musculi, unum ita agitavere incursione sua, ut in dorsum bestiae deferretur. Qui à leone captus, deprecari vitam suam, & excusare imprudentiam facti. Leo etsi erat commotus, ignovit tamen musculo, & tam contemptum animalculum inviolatum dimisit: Paulò post incautiùs prædam vestigans, in laqueos incidit, quibus astrictus rugitum maximum edidit. Ad quem procurrens musculus, cernensque in vinculis eum, qui sibi dudum vitam petenti concessisset, gratiam pro beneficio relaturus, accedit ad laqueos, & illis corrosis, leonem omni periculo liberat.

studium sine dote quae piam. Oe qd nullo modo. Natura qd dicitur in natura est qd dicitur in dote.

La dobre dobre vino sic n. d. Me wtem respect, s' Koda s'le. Tas adzac.

Docet Fabula, & nullius exiguitatem atque impotentiam spernendam, & gratiam beneficijs referendam esse.

Corvus.

Corvus gravi morbo laborans: Mater, inquit, deos interpella pro salute mea, & à lacrymis tempora. Cui respondit mater: Vereor, ut meas preces ullum numen exauditorium sit: Nullius enim tu victimis unquam pepercisti.

Fabula docet, quibus secundis rebus plurimi fuerint inimici, eos non facile amicos in adversis reperire.

Hirundo & Aviculæ.

Cum linum sereretur, monuit reliquas aviculas hirundo, secum ut eruerent semina, de quibus relictis exoritura esset herba nocentissima avium generi. Sed hoc illis cum non probaretur, rursus enatam primùm & teneram herbam ut evellerent, hortatur. Cum verò neque hoc facere vellent, ipsa de silvis & solitudinibus ad hominum consuetudinem & in oppida se contulit. Paulò post maturum linum carpitur, & teria nectuntur,

& capiuntur aviculæ ferò deplorantes ne-
glectionem salutaris consilij.

*Fabula ostendit, verum esse quod dici solet:
Qui consilium bonum respuat, eum accersere per-
niciem sibi.*

De Ranis & Jove.

Petiisse quodam tempore à Jove ranæ di-
cuntur, sibi ut regem præficeret. Exoratus
Iupiter, trabem ingentem in lacum deiecit:
Quo sonitu turbatæ ranæ, refugere primùm,
mox tamen speculari, quid accidisset. Cum-
que rrabem aspicerent natantem in aquis,
subitò in illam invasere, eum magno con-
temptu, & per risum salutant, appellantes re-
gio nomine, Tùm Jupiter immisit illis an-
guem aquaticum, Hydram vocant. A quo
cum capti, manderentur, ferò stulti voti de-
mentes ranunculos poenituit.

*Fabula monet, ne, cui fortuna libertatis u-
sum concessit, is servitutis jugum induat.*

Milvius & Columbæ.

Milvii metu accipitrem assciscunt co-
lumbæ, à quo defenderentur. Accipiter ad-
missus, & quasi contumaces castigans, plus
tragis uno die in columbari edidit, quàm

*Ad hoc lego naktonic lon-
to. Tyre wosy woli
Do ustugi, woy kacik, barder
nialistud be woli.*

Æ S O P I.

longo tempore evolantibus dare milui potuisset.

Indicat fabula, malorum & crudelium patrocina esse cruenta.

Fur & Canis.

Fur allatranti Cani offerebat panem. Cui Canis: At nunc ego, inquit, satiatus, cum tu domum nostram compilaveris me silente, unde mihi mox cibum petam, aut quomodo sedabitur fames mea?

Fabula docet, cavendas fraudes fallacium, neque facta illorum, sed consilia spectanda esse. Refertur & ad illud potest, quod à Jurisconsultis memoratur: Tolle voluntatem, nec erit discrimen in actu.

Quæ sententia in convivio Platonis elegantissimè memoratur. Exposita & à Gellio lib. 17. cap. 20.

Scrofa & Lupus.

Accedens ad ocrofam parturientem lupo, obstetricis se munere fructurum pollicetur: Cui scrofa, metuens suculis suis, si perantur lupo præsentem: Imo tu obstetricem, inquit, adducito: nam pudore prohibeor, quò minus in tali re virili ministerio utar.

Handwritten marginal note in Latin script, partially illegible.

Obtudu ro koloru utar.
ka 2'ray po cere.
Handwritten notes at the bottom of the page.

Atque ita ablegato lupo enisa numero-
rosam foetum, in tuto hunc collocat, & paulo
post reversum lupum desiderat.

Fallacium injurias saepe fallacis repelli, docetur.

Mons parturiens.

Mons tumens & ingemiscens, quasi partus instaret, maximos metus & terrores incusserat humano generi, cum subito mus prodijt. Itaque anxietas hominum in risu evasit.

Indicat fabula, expectationem singularem ad maximas saepe nugas recidere. De qua re in proverbio dicit Horatianus versus solet.

Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus.

Canis senex.

Bona & laudabili opera canis per strenuus usus aliquantisper venator fuerat; Deficientibus autem jam viribus, & debilitatis membris, nihilo secus ille tamen ab hoc alacritatem & cursus pristinos requirebat, & verberatque verberibus cessantem urgebat; Canis: Quam cito oblitus meritorum meorum, inquit, ita in me saevus es, neque mihi prodest quicquam, quod benefecerim, cum facere posse desierim.

*Fabula reprehendit hominum pravitatem in
beneficijs obliviscendis, Dicitq̄ idem, quod ver-
sus Homericus: Οὐκ ἴσθι χάρις μετ' ἄνδρα δόξαν :*
*Id est, Benefacti gratia rara est, Itemq̄ Ovidia-
num hoc: Nil, nisi quod prodest, carum est.*

Lepores & Ranæ.

Lepores quodam in conventu de miseria & fortuna infelice vitæ suæ conquesti, quòd & à bestiis illi & ab hominibus impugnantur (nam & canibus & aquilib, & omnibus propemodum feris carnivoris sese direptioni & prædæ esse) tùm sibi mortem ultrò consciscere velle decreverunt. Stuebant enim, multò esse satius semel interire, quàm sempiterna formidine agitari. Itaque re probata universis, ad proximam paludem cuncti impetu maximo ferebantur, ut in aquis demersi suffocarentur. Ranæ autem, quæ fortè in herbis juxta paludem enatis incubabant, incursione leporum territæ, subitò omnes in paludem se fugientes demisere. Tùm unus inter lepores, ut reliquis sapientior: State, inquit, socii, neque in vos ipsos gravius quicquam consulite. Nam vos quoque, ut videtis,

*Poznań ^{wa} dobrze farbowane, quæ
nie przylepią w to oskudzi*

*depi me by kto, ciam, dolegiwaæ no, wicie
Se cæpiciw by ko, wlewaæ wci, nie, wotpoci, wici*

quædam animantes metuunt, quas scilicet esse inferiores nobis oportet.

Fabula ostendit, afflictis aliorum miseras solatio esse.

Exponitur autem ab alijs hæc aliter, hoc modo: Excitari sæpe periculis animos, & quid quisq; possit, in discrimine demum intelligi. Hæc narratio est talis: Territi lepores silvarum strepitu, incitatissimo cursu aufugiebant illo de loco, fugientibus obstitit palus, in quam demergerentur trepida rana. Tunc unus natu grandior, cum tanta, inquit, sit velocitas pedum nostrorum, cur non potius murmura illa silvæ contempsimus, quam metuimus?

Lupus & Hædus.

Exiens in pascua capra, imperat hædo, ne cui caulæ fores ante vesperam pandat. Vix fuerat profecta, cum advenit lupus, & in quam exilitate poterat, deducit vocem, ut capræ similis videatur, & aperiri sibi postulat. Cui hædus, fraude intellecta: Imberbes, inquit, animantes admitti mater vetuit.

Docet fabula, salutem conservari juventutis obsequio & obedientiâ parentum & magistrorû.

Handwritten notes in Latin script:
 1. Insuper pilnie Boguy Oy cu, Talywo, De
 2. Talywo, De
 3. Talywo, De
 4. Talywo, De
 5. Talywo, De
 6. Talywo, De
 7. Talywo, De
 8. Talywo, De
 9. Talywo, De
 10. Talywo, De
 11. Talywo, De
 12. Talywo, De
 13. Talywo, De
 14. Talywo, De
 15. Talywo, De
 16. Talywo, De
 17. Talywo, De
 18. Talywo, De
 19. Talywo, De
 20. Talywo, De
 21. Talywo, De
 22. Talywo, De
 23. Talywo, De
 24. Talywo, De
 25. Talywo, De
 26. Talywo, De
 27. Talywo, De
 28. Talywo, De
 29. Talywo, De
 30. Talywo, De
 31. Talywo, De
 32. Talywo, De
 33. Talywo, De
 34. Talywo, De
 35. Talywo, De
 36. Talywo, De
 37. Talywo, De
 38. Talywo, De
 39. Talywo, De
 40. Talywo, De
 41. Talywo, De
 42. Talywo, De
 43. Talywo, De
 44. Talywo, De
 45. Talywo, De
 46. Talywo, De
 47. Talywo, De
 48. Talywo, De
 49. Talywo, De
 50. Talywo, De
 51. Talywo, De
 52. Talywo, De
 53. Talywo, De
 54. Talywo, De
 55. Talywo, De
 56. Talywo, De
 57. Talywo, De
 58. Talywo, De
 59. Talywo, De
 60. Talywo, De
 61. Talywo, De
 62. Talywo, De
 63. Talywo, De
 64. Talywo, De
 65. Talywo, De
 66. Talywo, De
 67. Talywo, De
 68. Talywo, De
 69. Talywo, De
 70. Talywo, De
 71. Talywo, De
 72. Talywo, De
 73. Talywo, De
 74. Talywo, De
 75. Talywo, De
 76. Talywo, De
 77. Talywo, De
 78. Talywo, De
 79. Talywo, De
 80. Talywo, De
 81. Talywo, De
 82. Talywo, De
 83. Talywo, De
 84. Talywo, De
 85. Talywo, De
 86. Talywo, De
 87. Talywo, De
 88. Talywo, De
 89. Talywo, De
 90. Talywo, De
 91. Talywo, De
 92. Talywo, De
 93. Talywo, De
 94. Talywo, De
 95. Talywo, De
 96. Talywo, De
 97. Talywo, De
 98. Talywo, De
 99. Talywo, De
 100. Talywo, De

De Cervo & Ove.

Petebat ab ove debitum frumentum cervus, idque teste lupo. Ovis territa fatebatur à se deberi illi frumentum, & præfiniri diem passa est, qua persolveret. Ea cum advenisset, instanti cervo, ut frumentum curaret sibi afferendum, Quære, inquit ovis, mihi cerve, in granariis divitum: nam mihi nulum est conditum in domi meæ. Promisisti, inquit cervus, te hoc die redditurum mihi frumentum, confessa deberi? Ita factum, inquit ovis: Tum pelli metuebam meæ.

Fabula docet, quod vi gestum contractumque sit, ratum haberi non oportere.

Anguis & Agricola.

In vestibulo agricolæ caverna erat, quam incolebat anguis: hic puerum illius parvum, à quo non provisus calcatus esset, ictum veneno sustulit, atque conscientia facinoris in cavernam statim serpendo se recipit. Pater dolore maximo ob mortem filii affectus, bipennem arripit, & ante fauces cavernæ assistit, obtruncaturus proserpentem anguem. Hic vero, cui in memoria hæreret perpetra-

e. Nicomachus Ovidii fabula de lupo & ovis
 de lupo & ovis fabula de lupo & ovis
 de lupo & ovis fabula de lupo & ovis

tum facinus, egredi cautè, & prius circumspicere omnia. Sed agricola vindictæ cupiditate festinans, plagam in anguem, vix dum apparente capite, summa vi infert. At hic celeriter illud reducit, & mortem subterfugit, & bipennis in saxum impacta, signum impressit iræ & indignationis agricolæ. Paulò post hortante uxore illius, cum angue ut reconciliatur, adponit ante cavernam panem & salem, & evocat anguem ad componendam pacem. Cui anguis; Nulla, inquit, firma pax fieri poterit, donec & bustum filii tui, & istud signum tam violentæ plagæ in saxo apparuerit.

Significat fabula, non oblivisci homines, neq; deponere odia ac cupiditatem vindictæ, quàm diu vestigia extent malorum, quibus affecti fuerint.

Vulpes & Ciconia.

Vulpes ciconiam cum invitasset, apponit illi jusculum in catillo; hanc ipsa liguriens, hortatur per jocum ciconiam, ipsa quoque ut vescatur, & boni consulat, quod appositum sit, præsentique copia fruatur. Quid faceret ciconic, quæ se fraudari cibo, derideri-

derique cerneret? Nihil igitur, inquit, requiro, & curata omnia sunt lautè & abundè. Sed ut gratia tibi referatur, venies ad me quoque cœnatum perendie. Quid opus est, inquit ludificans vulpecula? Nolo te mea causa sumtus facere: Cur, inquit illa, tâm gravatè? Promitte verò. Fiat, inquit vulpes, etsi aliò vocata est opera. Abit ciconia, & vasculum sibi parat vitreum oblongum, & collo angustiore, in quod operas & delicatissimas escas indit, & vulpi, quæ ad cœnæ tempus affuerat, proponit. Tùm ipsa glutire bellissimos cibos, jubereque vulpem edere, & paratis libenter uti. Vulpes se benignitate acceptam videns ea, qua nudius tertius ciconiam ipsa accepisset. Nihil, inquit, discedens, queror. Nam qui alios fallere volunt, ipsos quoque falli interdum oportet.

Ostendit fabula, circumventiones & dolos plarumq; reverti ad auctores illorum.

Vulpes.

In statuarii officinam irrepserat vulpecula, ac contemplando diversi generis & variæ formæ effigies, magnam voluptatem capiebat.

Significat fabula, commendatam speciem
neq; diu durare. & per levi momento dissolvi.

Musca & Formica.

Præferens se formicæ musca, illam abji-
cere verbis, & se extollere. Vide enim, in-
quit, quanta sit humilitas tua. Caua loca
terrarum incolis, & perpetuò humi reptas,
magno cum labore tenuem victum quæ-
rens. At malæ in sublime ferunt, & acci-
piunt mensæ regię: auro & argento ego
eadem bibo, delicatissimis cibus vescor, pur-
purâ incubo: Quin etiam mollissimas sæpe
genas formosarum deosculor. Fastidiosa
& inflatæ opinione felicitatis respondit For-
mica: Etiam hoc adde, improbitatem tuam
invisam & odiosam esse omnibus, contra te
flabella & venena parari. Itemque hoc me-
dia anni parte durare hanc beatam vitam
tuam, dum sol fervet, hyeme & frigoribus
statim occidere. At ego æstate mediocri
labore exerceor, ut hyeme quietam & secu-
ram vitam possim degere.

Fabula hoc ait: Qui, quæ vult, dicit, ea, quæ
non vult, audit. Et hoc: Non esse in parvis
commodis, sed sine magnis incommodis vitam
beatam.

Muska drogich potrawek choe rpa a Zazywa
et pzececi by wptugawoych mywca ch ona by wa.

Rana crepans.

Conspicata bovem opimum rana, etiam se posse exæquare magnitudinem illam, si contractam & rugosam pellem explicuisset, sperabat. Cùm igitur se inflaret, rogat suos ranunculos, quàm longè à bovis mole abesse videatur, per, inquit illi, nostra matercula, permultum. Tùm inflare se illa vehementiùs, & quæ videatur, rogare iterum, ubi unus, ut Horatius loquentem fecit, de pul-
lis: Non si te ruperis, inquit, par eris.

Stultitia reprehenditur eorum, qui aspirant ad non sperandam excellentiam.

Lupus & Asinus.

Lupus Conspectum in pascuis asinum devoratur^o, exoratur ab illo ut prius spinam extrahat defixã in calce pedis posterioris. Sed dum lupus post asinum abit, percussus, & vertigine oborta humi stratus, facultatem dedit asino aufugiendi: Postea reversus ad se: Coquus, inquit, qui essem, cur medicinam faciebam?

Fabula ostendit vix sine damno fieri, ut ommissa arte, quam quisq³ novit atq³ didicit, ad aliam

*Natura Wilka stworzyta facti-
on kãw z bicrat. Zby swe bedac
Kzerniãciem
Arulikiãciem.*

*Proponitur in hiebo puce. Nictawoj to zity
Etho wpiakawo tam wro ng te ja. ctech by ty.*

factitandam aggrediatur. Hanc fabulam alij
narrant de equo & leone proficiente medicinam
eodem sensu.

Asinus & Equus.

Videbatur asino beatus esse equus, quí
tàm accuratè & copiosè pasceretur, cum si-
bi ne paleæ quidem post maximam defati-
gationem abundè præberentur. Fortè au-
tem bello exorto, cum in prælium ab arma-
to equus ageretur, & circumventus ab ho-
stibus post multiplices labores pugnae tan-
dem saucius collaberetur, hæc igitur omnia
conspicatus asinus, quàm paulò ante for-
tunatum esse equum censuerat, tàm mise-
rum & infelicem tùm esse judicabat.

Docet fabula, non esse principatus & opes
propter splendorem appetendas, sed in considera-
tione invidia & discriminum, in quibus prin-
cipes & opulenti versantur, boni consulendam
tenuem fortunam & mediocritatem vite. Itaq;
& Plato, Ulyssis animum elegisse, ait vitam ho-
minis privati, & non negotiosi, neglectis omni-
bus alijs honoribus & opulentiâ potentiâq; præ-
claris.

B S

Vesper

Nie pragnij Bogactwda wy niobosci
Bo zaboze iest lepszyc Lysie wmiar.
nosci.

Vespertilio transfuga.

Bellum gerebant bestię cum volucris, cumque videretur victoria ad has sese inclinare, vespertilio, quę eventum expectarat, neque alterutri parti adhuc sese applicuerat, cum bestiis coniungitur. Mox fortuna Mutata, ut hæc est belli varia, vincentibus virtute aquilę volucris, ad aves illa revolat; A quibus, ut transfuga nudata pennis, ab avium convictu exclusa, & ad nocturnos volatus damnata, pœnas dedit perfidię.

Contra mendaces, & subdolos ac perfidos, hoc fabula composita est.

Lupus & Vulpes.

Copiosam prædam lupus in antrum con-
gesserat. Accurrit vulpes, & blandè illum
compellat, & gratulatur adventui prospero
illius: Diu enim, inquit, à nobis abfuisti, &
solicitos habuisti morà reversionis tuę. Lu-
pus vulpeculam assentatione sua aliquid de
præda sibi quærere intelligens: Benè, inquit,
habet, tibi tamen partem afferre non potui,
Falsa spe sua vulpes, & ad iram & vindictę
cupiditatem conversa, accedit ad pastorem,
&

*De hęc fabula est potius, ut dicitur, utraque fabula lata
de hęc fabula est potius, ut dicitur, utraque fabula lata*

& heus tu, quid mihi dare vis, inquit, si nunc tradidero in manum tuam sempiternum hostem gregis tui? Omnia, quæ vellet, promittente pastore. paucos caseolos paciscitur, & illum ad specum lupi armatum deducit, qui facile hunc interemit. Postea vulpem venientem petitem mercedem proditoris, accersitis ad tempus destinatum venatoribus objicit. Itaque illa sibi interitum imminere videns: Hoc, inquit, divinum certe est iudicium, ut ego, quæ alterum fraude perdidit, fraude circumventa inteream.

Fabula narratur contra invidiam, & docet, Malos malè perire.

Lupus & Hircus.

Hircus evaserat lupum insequentem in rupem, in quam pervenire ille non posset. Vbi aliquantisper lupus cum obsedisset eum, tandem fame depulsus, sitienti tum hirco ad fluvium vicinum descendendi facultatem dedit. In fluvio autem cornua procera, & crura levia contemplatus hircus, placere sibi, & se incusare, qui lupum fugisset. Lupus stultum immorantem in fluvio, & aspectantem imaginem suam, clanculum ador-

tus comprehendit, & iam frustra deplorantem suam vanitatem asportat atque devorat.

Contra stultitiam superbiorum fabula narratur, simili quidem illa prorsus sensu. & de ceruo laudante speciem cornuum apparentium in aqua, & postea damnante illa, cum fugiendum esset per densam arboribus sylvam.

Felis.

Irreperat in officinam excusoris, seu felis seu vipera, ibique repertam limam lingere coepit, cumque sauciata de lingua cruor manaret, gaudens illa eventu, quod crederet ferrum à se lacerari, non fecit lingendi finem, donec tota lingua absumeretur.

& Fabula dicitur contra eos, qui cupiditatibus & pertinacia sua seipsos damnis afficiunt.

Luporum & Ovium pax.

Cum lupis bellum gerebant oves, atque illæ adjunctæ auxilio canum, semper pares, sæpe etiam superiores erant. Lupi, victoriâ desperata, ad oves legatos mittunt, qui pacem petant. Conditions ferebant, canes lupis ut obsides darentur ab ovibus, ipsæ catulos luporum acciperent. Cùm de om-

nis Sam siebie tengubi. nibus
Kto nadmiare Nubi.

Que in c. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

nibus convenisset, pax jurisiurandi religione firmatur. Paulò post securis ovibus cum fortè ulularent catuli luporum, illi in miseris & destitutas omni ope, quasi violatrices pacis, qui injuria obsides acceptos affecissent, irruunt, & ita prius impunè illas rapiunt atque vorant.

Monet fabula, ut eos, à quibus defendi nos scimus, diligenter colere velimas.

Securis & Ligna.

Factę securi petit à silvâ manubrium lignator. Silva ad eum usum dedit stipitem oleastri. Tùm instructa ad cædendum securi, silvam lignator populari, & arbores truncare. Ibi fertur fraxino dixisse quercus: Feramus æquo animo, soror, malum, quod ipsæ nobis accersivimus.

Fabula monet, ne armemus contra nos hostes nostros.

Venter & Membra.

Inquiunt quodam tempore membra: Nosne te, venter, ita semper ociosum alemus ministerio nostro? Non faciemus. Sed dum ventri cibus subtrahitur, totum corpus

*Bron, z choway, strzelby, debi-
Ladny, nie daway ni komu
Bo chasem, Yada, Lkhodni y
Panu y w domu.*

*Nie duszaj ba dz ostroznym, w kazdy swoy miedz.
Miy woz y stho na pamiec ostroznosc wozny piecky.*

discrimen evitasse sperat: sed cognoscit à bobus, mox affuturum ipsum villæ & agrorum dominum, cuius diligentiam & inspectionem si evaserit, tum sibi certò salutem posse polliceri. Venit igitur paterfamilias, & ob malè curatos boves indignatur, & quo quidque conditum ac repositum loco sit, cognoscit & aspicit, ad pleraque etiam manus ipse admovet. Inter hanc curam & attentionem apparent cornua cervi, & ipse latens intra stramenta, & à gaudente paterfamilias cæditur.

Fabula docet, qui ad alienos confugiant, si servantur, singulari hoc fortuna beneficio fieri, itaque malum haud ferè evadere. Docet etiam, diligentem curam & considerationem rerum suarum unicuique esse fructuosam, & nisi aspectu heri domus illustretur, omnia esse in caligine & tenebris, secundum hanc Æschyli sententiam:

Est domus oculus, assidua heri in domo presentia. Et præclare Plinius hoc scripsit: Ita est profectò, opera, non impensa, cultura constat. Et ideo maiores, fertilissimum in agro oculum domini esse dixerunt: eademq; sententia ex Aristotele citatur.

*Ossukateo Stugg, ale Gor Leo
Ossukac niepotrafisz, bo modarra,
wazyorkho
musa za*

let, non magis patuit exitus distentæ cibo. Tùm nitentem & urgentem fugam, conspicata mustela monet, ut sic exire studeat, quemadmodum intraverit. Macie enim pristina recuperata, tùm demum evasuram illà, quàm subiisset.

Horatius ad Meccenatem fabula utitur hac significatione: Qui à divitibus & potentibus lacupletentur, eos intelligendum se in carcerem includere obsequij illorum, neque inde, nisi partorum commodorū amissione, liberari serè posse.

De Equo & Cervo.

Tenuerat equus pratum aliquantis per solus, postea cùm in illud & cervus ventitaret, & pabulum consumeret, cupidus ille vindictæ, quærit ab homine, utrum ope ipsius adjutus, injurias cervi ulcisci possit: Cui respondit homo, posse, frenū si recipiat equus, & se conscendi patiatur ab armato. Annuente autem equo, tantùm abfuit, ut de cervo speratas pœnas sumere liceret, ut etiã ipse in servitute deinceps vivere cogeretur.

Fabula monet, ne cum ullo tam graves inimicitias exerceamus, ut ladendi illius cupiditate,

Miernie Dzi w Dostatkach ma-
Bye nie zostat wotatkach.

malum etiam nobis non dubitemus accersere.
Horatius ita explicat:

Quisquis pauperiem veritus, potiore metallis
Libertate caret, dominum vehit improbus at-
Serviat aeternum, qui parvo nesciet uti. (huc

Adolescens & Coquus.

Cum forte propter cocum adolescentes
duo versuti atque furaces assedissent, occu-
pato coco rebus suis, unus horum rapuit
frustum carnis, & alteri tradidit, qui demisit
in sinum. Cocus postquam ad carnes re-
spexit, & abesse aliquid sensit, qui sciret ad-
fuisse præter duos istos neminem, repetere
ab illis amissum frustum cœpit. At is qui
de altero acceperat, dejerare, se non abstu-
lisse, qui verò ipse sustulerat, penes se non
esse. Cocus intelligere improbos esse & ve-
teratores. Et mihi quidem, inquit, quid fa-
ctum sit ignaro, verba dare potestis; Deum
autem profectò non falleris.

Deterret fabula à fallacia & fraude sermo-
nis & perjurio: nihil enim horum non manife-
stum Deo est, quamvis fortè hominum animad-
versionem effugiat.

*Letkon przy sygi iacobu. bo Ca-
Bog widzi i miaba
Na prawde, nie Szalbierstwa
lecz przy sygi miaba.*

Tem sam woble de stonnie szkodli.

Wto na sygi nic szkodliwie gozi.

Canis & Corvus.

Canis in culinam introgressus, occupato coco, neque animadvertente, corculum pecudis rapuit & aufugit; Quem his verbis cocus fertur esse persecutus: Age, nunc hoc abstuleris impunè: sic tamen habeto, te post-hac ubicunque conspectus sis, cautiùs à me observatum iri. Non enim cor abstulisti à me, sed cor mihi attribuisti.

Id fabula docet, quod apud Herodotum Cræsus loquitur: Rebus adversis intelligentiam excitari.

Canis & Ovis.

Postulabat in iudicio canis ovem debiti, quòd repeteret mutuum modiorum trium frumenti: testimonium dicebant lupo, milvius & accipiter. Victa ovis & condemnata (sola enim erat, & plagam fecerat testibus deberi sibi frumentum canis) quamvis non deberet, coacta iudicatum solvere, ante tempus tonsuræ vendidisse lanas dicitur, quarum precio frumentum mercaretur, & cani satisfaceret.

*By certy Duch w matnia, w wo
wie zatapatchewom
Do Siekta zachym to wie
nie przy siegag Krywca.*

Notatur fabula etiam hoc modo : Com-
miserat ovis agnum custodiae hircorum,
ubi cum esset tutus à vi lupi : Quid tu , in-
quit lupus, hinc poti⁹ apud stolidum gregem
victitas, & salebrosa loca sequeris, quàm
apud tuos amœnis in pratis pascua opima
carpis? Cui agnus, Mater, respondit, mea,
hinc me manere iussit, & contra voluntatem
suam hinc recedere vetuit.

*Fabula docet, observationem eorum, quæ
præcipiunt parentes, juventuti salutarem esse.*

De Homine & Fele.

Habebat in deliciis felem adolescens: Eam
ut in puellam converteret, cum Venerem
exorasset, lætas nuptias celebrat. Aderat &
Venus convivio: Hæc volens periculum
facere, cum formane etiam animum prio-
rem exuisset, emittit in medium murem. Ad
hunc intuita sponsa, quæ inter virgines ex-
ornata assederat, commoveri quidem ad-
modum, sed se tamen reprehendere & con-
tinere. Tum Venus alterum musculum
emisit. Quo viso ista, non magis apud se,
exilire, & oblita omnium, musculum insequi

Homine in opiate de Dycaæ cæ.

*Tego stantem, a nycticephalo ad vitellam
hinc rany.*

coepit. Ex eo intellectum, difficulter, vel potius nullo pacto naturam mutari posse.

Fabula docet, ingenitos mores & insitam mentem, nulla arte posse transformari.

Agricola & Filij.

Cum sentiret appropinquare sibi mortem agricola senex, cui domi esset soboles numerosa, saepe ut fit, discordans, ita studuit conjungere animos & sententias illorum: Apponit ante illos fascem virgularum aridarum, & frangere jubet, cum non possent, distribuit singulis singulas virgas, iisque celeriter confractis, docere conatus fuit illos, quàm firma esset res concordia, & quàm imbecillis discordia.

Narrantur & de pilis cauda equina, & de fascis sagittarum similia.

Equus & Asinus.

Agitabat quidam equum & asinum onustos sarcinis. Deficiente autem in itinere asino, & petente ab equo, ut aliqua parte oneris se levaret, si se vivum aspicere vellet, repudiavit equus preces illius. Paulo igitur post fatigatione & labore consumptus asinus

*Aggollion mitor Wick niepre tamam
Agdy Dom wotterorrei ypodmie iest hoo Sarig*

*nicik ita iak chee na Dom ta in
Nicto goy Agoda miedy nie
mi dyie*

in via corruit, & efflavit animam. Tùm agitator omnes sarcinas, quas asinus portaverat, atque insuper etiam detractam pellem asino, in equum imposuit. Ibi ille deplorans fortunam suam, cùm serò eum fastidii pœniteret: Me miserum, inquit, qui parvulum onus in me suscipere gravatus fuerim, cùm nunc cogar tantùm ferre, accedente etiam pelle comitis mei, cujus preces tam superbè contemseram.

Docet fabula, si superiores cum inferioribus operas suas communicent, hoc solere utriusq; salutare esse.

Carbonarius & Fullo.

Conduxerat perquam spaciosas ædes carbonarius. Itaque invitat fullonem habitantem angustiùs, ad se ut commigret. Negavit fullo sibi hoc faciendum, neque fieri omninò oportere. Quid enim nobis commercij, inquit, inter nos esse possit? cùm, quæ ego fortè eluendo nitida reddidissem, ea tu fuligine & maculis repleres.

Docet fabula, dissimilia non rectè conjungi. Itaq; dicitur & proverbio veteri: Pares cum paribus facillè congregari.

*Wiedy reka reke myje to Auceps
Casem palca niechca, to cate.*

*How my vovne ego, Kocba, rad z nim konocovnie
Lece to to dno barwy imdy to nim pospannie*

Auceps & Anguis.

Exiit ad aucupium cum visco quidam & arundinibus, ac turdum fortè in alta arbore sedentem conspicatus, intendere atque construere calamos, & viscum allinere cœpit, defixis in turdo oculis atque spe sua. Inter hæc miser anguem latentem in herba calcatur, à quo irritato ictus, & letali accepto vulnere, jam moriens: Me miserum, inquit, quidum alteri insidias struo, ego circumventus & captus pereor!

Docet fabula, eos, qui alijs malè consulere student, sibi interdum primis malum accersere, secundùm hanc Hesiodicam sententiam:

Malum consilium consulti pèssimum.

Tubicen.

Tubicen cantu suo concitatis aciebus, & prælio commisso captus: Ne me, inquit, vos interficite: nemo enim vestrum à me est occisus, quippe qui inermis nihil nisi tubam hanc, ut videtis, habeam. At hostes, Ideo te, inquit, cupidiùs interimemus, quòd pugnandi imperitus, alios ad pugnas & dimicationes incitare soleas.

*Trabast Szabli nie dobyt
wode od Szabli Szabli
nieby tak milermy rocent
w ten Szabli Szabli*

*Właściciel
No ktoż wie czy nie podobył y ty zbrojowa szaga*

Fabu-

Fabula docet, nocentiores esse eos, qui potentes instigent & irritent ad malefaciendum alijs, quàm privatos ullos, qui ipsi malefici sint.

Canis & Lupus.

Admirans lupo nitorem corpulenti canis: Quanta, inquit, frater, felicitas est vitæ tuæ! Licet igitur, inquit canis, mecum in urbem venias, & eadem fruarer felicitate. Dum unà pergunt, animadvertit lupo in canis collo attritos pilos. Tùm iugumne etiam sustinendum tibi est? inquit. Cervix enim hoc glabra indicat, ut videtur. Die, inquit canis, alligor, ut noctu sim acrior & vigilantior, atque hæc vestigia sunt collaris, quod circumdari solet cervici. Hoc audito lupo: Vale, inquit, amice: Jam nihil moror servilem felicitatem tuam.

Ostendit fabula, nihil esse libertate melius neque præstantius.

Herus & Canes.

In prædio sub urbe quidam tempestate inclusus, primùm ouibus maectatis vitam sustentavit, mox durante illa, ne à bobus quidem aratoribus abstinuit. Quæ cùm canes

*Lepora iest w. G. n. o. c. hoc fieri
y. w. c. t. y. m. b. y. c. i. u.
A. n. i. t. e. l. i. s. t. u. b. a. n. y. i. d. e. n. a. y. o. f. i. c. i.*

fieri viderent, consilium inter se aufugiendi illinc inierunt, quòd non sperare posse viderentur, ibi locorum se tutos futuros, vbi bobus aratoribus non parceretur.

† Monet fabula, illos fugiendos imprimis, apud quos ne domestici quidem & necessarij in tuto esse videantur.

Vulpes & Leo.

Quæ nunquam leonem vulpes viderat, cum huic fortè occurrisset, ita fertur exterrita, vt penè moreretur formidine. Eundem conspicata iterum, extimuit quidem, sed nequaquam vt dudum. Tertio illi obviam facta, tam firmo animo fuit, vt accedere propius, & compellare illum auderet.

† Ostendit fabula, etiam grauisima & difficilissima negotia vsu & consuetudine tractabilia reddi.

Itemq; hoc, Inopinata omnia vehementius animos perturbare consueuisse.

Aquila & Vulpes.

Iniit quodam tempore societatem aquila cum vulpe, quæ vt usu familiaritatis confirmaretur, etiam nidos illis vicinos habere vi-

† Wódzac Lio Lwa pierwszy rak, sum drugi y trzeci rak wódzac, wy smil, wat onego -

*† Strachy sie takowego,
Co kreywdzi yowego.*

sum. Et aquila quidem suam in arbore fixit
procera; at vulpes propinquas arbusculas
occupauit. Accidit fortè, vt parvulis suis
relictis domi, vulpes ad quærendum pastum
exiret. Aquila, cui eo die non fuisset præda
oblata, esuriens vnà cum pullis suis arreptos
catulos necessariæ vulpis, in suum nidum de-
portat, & illis sese ac suos exaturat. Reversa
paulò post vulpes, vbi rem gestam cognovit,
incredibili dolore affecta fuit, cumque suo-
rum interitum ferret iniquissimè, tum hoc
illam excruciat, & ita despectam se ab
aquila, & vindicandæ tantæ iniuriæ nullam
sibi viam apertam esse. Facile enim intelli-
gebat, celeritate illam atque viribus longè
præstare. Fecit igitur quod concedebatur,
vt obsequeretur amico suo, & propter arbo-
rem adstans, maledictis & conuicijs non
magis iam necessariam suam, sed hostem ca-
pitalem insectata, deos in tam indigni faci-
noris vltionem aduocauit. Aquila desuper
hæc ridere, & illam contemnere. Non diu
autem post hæc, cum fortè in eo loco feriæ
essent rusticanæ, & exta maclati pecoris
adolerentur, aduolauit aquila, vt consueue-

rat, ad exta, quæ dum rapit, adhæsit de fauilla
 & carbonibus aliquid, quo in nidum vnâ
 cum illis delato, & fortè vento exorto, ma-
 teria, qua nidus congestus fuerat, flamma
 concepta exarsit, cumque illa incendio dissi-
 paretur, delapsi sunt & pulli aquilæ in ter-
 ram semiusti, quos tùm vulpes inspectante
 aquila in sua dumeta auferens, in magna læ-
 titia vindictæ deuorauit.

*X Fabula hæc docet, perfidos & sceleratos, quam-
 uis iniurias & vim potentiâ sua aliquantisper
 defendant, numinis tamen animaduersionem &
 ultionem euadere non solere, secundum Hæratia-
 num hoc:*

Rarò antecedentem scelestum

Deseruit pede pœna claudo.

*Narratur fabula etiam aliter: Extorsisse ab
 aquila vulpem pullos suos minis, cum accurrisset
 ad arborem cum face, tanquam incensura illam.
 Docetq; nonnunquam etiam imbecilles irrita-
 tos potentibus terrori esse. Nîm vt dicitur:
 ἕνεστι καὶ ἀνὴρ κέρμηκι καὶ τέρεφα χολή.*

De Agricola & Ciconia.

Inter grues cepit agricola & ciconiam.
 Hæc deprecata ab illo vitam, non solùm in-
 nocen-

*X Trasi kosa na kamile Ktuchen
 kto na kogo walery, i koto
 Jey dogorzi.
 Sobie koadzi*

nocentem, sed etiam pium se, & hominibus prodesse commemorat. Nam & nostrum genus, inquit, venenatas bestias venatur ac deuorat, & effœtos senecta parentes gestat atque subleuat. Huic respondit agricola: Credere se vera esse omnia, quæ recensuerit; sed inter nocentes captam eandem oportere pœnam sufferre, quàm illos.

¶ Fabula significat, similem queng, haberi ijs cum quibus consociatus, & inter quos deprehensos fuerit.

Felis & Gallus Gallinaceus.

Felis captum Gallum cum vellet iure occidisse, accusare illum coepit primam molestiæ, quam afferret mortalibus, quibus perpetuam noctem obstreperet clamoribus suis, & quòd acquiescere defatigatus non pateretur. Hoc cum gallus defenderet, quod illis hac re vtilem se operam dare afferret, qui ad necessaria opera eos excitaret, indicaretque his faciendis tempus idoneum: Te tamen, inquit felis, nullum aliud est animal magis impudicum, qui naturæ legibus confusis, cum matribus & sororibus te com-

misces. Hoc ego, inquit gallus, studio inferuio rebus & commodis heri mei, quò plura huic oua pariantur. Cùm igitur nullum posset afferre crimen felis, quod in gallo adhæresceret: Tu licet, inquit, causa non inferior esse videare, mihi tamen esurire in animo non est, atque ita illum iugulat.

Imago hæc est superbia & crudelitatis. Hæc enim vitia, quicquid datur aut fiat, iniustam vim urgent, quamuis pratexere, si quid fortè possint facinoribus suis, non omittant.

De mendace Puerò.

Puer custos ouium crebrò perlusum magnis clamoribus opem rusticorum implorabat, contra incursiones luporum. Sæpe autem frustatos eos, qui auxilium illi laturo aduenerant, tandem lupo irruente, cum lacrymis clamare, & orare miserabili voce, ut subueniretur sibi & gregi. Qui audiebant, ludere illum pariter ut antè arbitrati, neglexerunt preces & implorationem vani pueri. Ita liberè in oues grassatus lupo fuit.

Fabula docet, hoc consequi mendaces, ut verum etiam dicentibus nemo credat. Hanc de

*Kto var zetræ na potym nuga-
trydno wieryc temu*

*Choc by sie, popiawit, to iert
ro podczyreniu.*

Hoc alymne...
Facilio...
by go...
w...
t...

nugatore & plano, qui se crus simularat fregisse;
Horatius exposuit.

De Aquila & Monedula.

Aquilam rapientem agnum conspicata
monedula, idem de ariete facere conatur:
sed in villis pecudis, cum vngulæ implicitæ
essent, capta à pastore, & dono data filio
fuit, qui illa in ludo pro monedula postea,
quæ sua opinione aquilæ par fuerat, usus est.

*Deterret fabula ab affectandis ijs rebus, quæ
res maiores sint, quam vt nos assequi posse videamur.*

Canis in præsepi.

Frendens canis dentibus, & allatrans non
nunquam in præsepi iacebat, à quo boues
terrebantur, neque admittebantur ad pa-
bula; Qui vnus: Quanta ista, inquit, inui-
dia est, non patite, vt eo cibo vescamur, que-
tu capere nec velis, nec possis?

*Fabula de prouerbio composita est, quo nota-
tur inuidia malignitas.*

Asinus & Corvus.

Asinus pascebatur quodam in prato; hu-
jus in exulceratum dorsum involat corvus.

non caueat ma-
 nigridy udrugigo.
 Pycha wynnioo-
 tope pryzym
 wozowd iort bluzego.

Mustela. *Laticca*

Imbecillis iam & annis grauis mustela, mures assequi non magis poterat. Hanc igitur excogitat fraudem; In frumenti manipulos se implicat: eodem veniunt & mures, fruges vt erodant; hos illa sine labore & defatigatione capit atque devorat.

† *Fabula docet, viribus deficientibus magnum in prudentia subsidium esse positum.*

Arbor tralaticia.

Ferunt villicum cuiusdam magna cum cura hortos colere solitum, & studuisse heri afferre de arbore quadam inprimis suavia mala. Hanc arborem herum cupiisse transferri in villam suburbanam, quæ vel vetustate, vel alia quapiam de causa statim exarverit: Tum dixisse patrem familiars, suo se damno experiri, annosam stirpem transferri non expedire.

Σ *Epimythion Mantuani non inelegans est: Qui nimium sapiunt, atq; inconcessa sequuntur, Desipiunt, cohibet qui sua vota, sapit.*

Leo & Rana.

Leo auditis ranæ clamoribus, quos illa

Σ *Polak. byt mądry, no szkodzie, Gdy nie miał fablic w ogro, dnie.*

H. N. d. o. t. e. m. e. i. n. u. d. a. m. o. d. u. d. y. d. e. w. w. i. c. y. s. t. e. m. e. n. i. e. w. s. p. o. s. t. a. n. i. e. w. s. p. o. s. t. a. n. i. e. w. s. p. o. s. t. a. n. i. e.

toto rictu edebat quàm maximos, primùm percelli animo valde cœpit, quòd crederet, ingentem animantem esse auctorem tanti clamoris. Animo tamen confirmato circumspicere, & contra illum clamatorem, quisquis esset, sese parare, & ad pugnam accingere. Cùm videt prorepentem ranam de propinquo lacu, ibi leo, simul indignatione simul etiam pudore affectus, pede illam calcatam attriuit,

Docet fabula, non esse ad quemlibet strepitum expavescendum, neque nos inexplorata re terreri oportere.

Formica & Columba.

Formica sitiens in fonticulum se dimiserat, sed vndis ablata veniebat tam in periculum, ne suffocaretur, cùm non esset, vbi consisteret. Hoc columba cernens, de arbore iuxta fontem enata, defractum ramum in aquas abiecit, ovi adhærescens formica mortem evasit. Paulò post affuit auceps, & arundinibus dispositis vitæ columbæ insidiari cœpit: Cui metuens formica, ad aucupem inter opus arrepsit, & ita vehementer

*Wto Wrykiem narabiater illum
iost Lawore & taby,
Orytay to ukare Bayka Lwa
& Zaby.*

Hæc inquit, qua lingua nunc dicis, cùm occasione amissa frustra memorentur? Quo tempore verò rectè ac vtiliter fuissent dicta, ea reticuiſti.

Monet fabula, neceſſario tempore ſuccurrendum laborantibus. Uſusq; eſt hac ſimilitudine elegantiffimè contra Æſchinem Demotheſes. Nequicquam autem monet, qui ſerò monet, id quod & Ouidius eleganter verſibus expreſſit, de Pon. lib. 2. Nunc mihi nauſragio quid prodeſt dicere factò,

Quo mea debuerit currere cimba via?

Narratur fabula & contra voracitatem ac ingluuiem hoc modo: Ducebatur ſunus cuidam, ac quærentibus compluribus, quo morbo ille mortuus eſſet: Medicus, vt fortè aderat, Quid quaeritis? inquit; Hic fame & ſiti periit; mirantibus omnibus, nunquam enim, ait, impleri cibo, neque ſatiari potu illum vidi.

Leo, Aſinus & Vulpes.

Amicitiam quodam tempore iunxere inter ſe, leo, aſinus, vulpes, atque ita communiter venatum exiere. Copioſa autem præda parta, iubet aſinum leo illam diuidere:

Qui

Hæc inquit, qua lingua nunc dicis, cùm occasione amissa frustra memorentur? Quo tempore verò rectè ac vtiliter fuissent dicta, ea reticuiſti.

Qui simpliciter in tres æquales partes distribuens, forte putabat decerni oportere, quam quisque deberet sumere. Ob hæc leo ira commotus, in asinum irruit, & dilacerat atque deuorat miserum. Tùm vulpem diuidere iubet. At illa in vnum aceruum congestis vniuersis, sibi eximit paruam portunculam, atque hanc iustam diuisionem esse dixit, vt leoni, cuius non solùm auspicijs, sed etiam laboribus omnibus omnia essent quæsita plurima extra quidem sortem cederent. Cui leo: Quis te, inquit, optima vulpecula, tam scitè partiri docuit? Asini, respondit vulpes, mi leo fortissime, asini socij nostri casus.

X Docet fabula, solere aliorum calamitate & malis prudentiores reddi homines.

Hoedus & Lupus.

Supra tectum domus stans hoedus lupum prætereuntem inclamabat, & illi maledicebat: Cui lupus, Non tu, inquit, sed tectum mihi maledicit.

Sapè locus & tempus fortes facit homines timidos, vt insultare etiam presentibus non verentur.

Asi-

Gdy go miedzi przed sobo. Sub go na kum. x. u.

Asinus & Olitor.

Serviens apud olitorem asinus, cùm perpetuis laboribus fesso pabulum exiguū præberetur, precibus suis Iouem exoravit, vt illo domino liberatus, ad alterum perueniret. Ita venundatus nactus est herum figulum. Quo in seruitio, cùm & luti & vasorum oneribus grauaretur, minùs sibi viuendum putabat, & multò quàm prius maioribus precibus, vt liberaretur, Iouem fatigabat. Ioue igitur volente, tertio venijt, adductusque fuit cerdoni. Apud quem, cùm quæ geruntur videret: Heu mihi, cum gemitu, inquit, quantò priores seruitutes tolerabiliores erant! Nam ab hoc intelligo etiam pelli meæ periculum imminere.

Fabula ostendit, tum maximè homines veterem fortunam requirere, cùm noua experiri ceperint.

Mulier & Ancillæ.

Mulier vidua, quæ texendo vitam sustentabat, solebat ad operas excitare de nocte ancillas suas, cùm quidem gallorum cantus auditi essent. At illæ diuturno labore defatiga-

Eamus progreui co uipadur m m uode
 po ar adie fo lak m uidei am uo uerko de

fatigatæ stutuerunt gallum domesticum interficere, quòd huius cantu de somno dominam suscitari dicerent. Quo facto deteriorè conditione quam prius esse cœperunt. Nam de hora & tempore incerta domina & dubitans, prima sæpe nocte famulas postea excitabat.

Indicat fabula, sæpenumero bona spei consilia habere exitum infelicem.

Equus & Asinus.

O te beatum, inquit asellus fortè obuiâ factus equo bellatori, me verò infelicem & miserum! Quantus enim nitor cutis tuæ! quàm plenū corpus! quanta agilitas! quàm venusta ceruix! Ego verò strigosus, iners, humilis, famelicus, fustium delitiæ sum. Placebat his equus sibi, & paulò quàm antè incedebat magis arduus. Paulò autem post in prælio defatigatus, extimulatus, vulneratus, demisso capite collabens: Heu, inquit, quantum opere falsus fuit, qui meam fortunam præ sua tam vehementer nuper collaudarit, cuius splendor me in hæc mala & exitium demersit!

Nemo temerè aut alterius fortunam suspiciat, aut suam despiciat. Is enim est satis felix, cui, secundum Horatium, Deus obtulit parca, quod satis est, manu.

Capra & Lupus.

Conspicatus in alta rupe stantem capram, Quin tu, inquit, vel leo, vel lupus, hæc in herbidos campos, & ad lætas frondes descendis & ista sterilia & nuda loca relinquis? Cui respondit capra (senserat enim fraudulentè locutum) Non esse in animo sibi, dulcia præponere salutaribus.

Fabula docet, voluptatum studium interdum esse exitiale.

Vultur.

Vultur invitatis aviculis ad conuiuium, quod illis daturus esset die natali suo, postquam hæc affuere ad tempus, clausis foribus domus; capere & occidere singillatim omnes, & de inuitatis epulas sibi instruere coepit.

Fabula monet, voluptatis sectatores non prosum in exitium incidere solere.

Anseres & Grues.

In uno quodam prato pascebantur anseres & grues. Adueniente aucupe, grues leuitate sua adiuti, facilè auolant: at anseres impediti grauitate, dum moliuntur fugam, ab aucupeprehenduntur.

Ostendit fabula, vrbe capta, cum pauperes plerumq; vim hostilem effugiant, diuites in potestatem hostium venire, & in seruitutem abduci.

Simia.

Convocatus universis animantibus cognoscere Iupiter volebat, cuiusnam omnium formosissima esset soboles. Tùm simia simiolum parvulum proferens, & Iovi ostendens: Quid quæris Iupiter? inquit, nullum hoc formoso formosiozem inuenies. Cui Iupiter: Ideo nudas, inquit, nates scilicet habet.

Docet fabula, de illius ore, qui seipsum aut sua prædicet, laudes & sordidas & ridiculas fieri.

Piscator & Smaris.

Smaridem ajunt esse pisciculum parvum. Huius generis captam vnam perpusillam orasse piscatorem qui ceperat, ferunt, vt illo se tempore amitteret, ac sineret grandescere;

Goly nie boii sie rozboju, tùm
Leczo sulni mieli o boiu,

Kto sic sam chwale, mian uelt za stupiego,
 Leczo kto wiebie gani, mian uelt tamz, che go.

tum enim illum se maiore cum commodo suo facile esse recepturum. At ego, inquit piscator, desipiam, si spe futuri boni vel maximi præsens è manibus dimittam, quamvis modicum.

Docet fabula, incogitantes esse, qui malint magna sperare bona potius, quàm mediocribus frui.

Cicada & Formicæ.

Formicæ humectatas in hyeme siccabant fruges; ad has adit Cicada esuriens, & orat, paululum cibi ut sibi impertiant Cui illæ: Æstate, inquit, quærere te oportuit Non vacabat, inquit Cicada. Quid faciebas igitur? inquit illæ. Cantationibus operam dabam, inquit. Tum illæ: Si cecinisti æstate, inquit, hyeme saltato.

Monet fabula, ne vlla in necessariâ re cessemus, ne postea egentes, frustra præteritum tempus requiramus, aut aliorum opem imploremus.

Taurus & Hircus.

Cum urgeret taurum insequens leo, confugit ille ad hirci caulam; sed hircus in foribus resistere, neque taurum intrò admittere. Tum taurus, nisi utroque nostrum ro-

*Upatruy mieytsca, tobie bustior
Cheezli Salwowaac wicz
Z drowia swowgo.*

67
bus hircinis. *bus hircinis*
bustior premeret me, fa- *lum conspectum*
ostendere, quanto præstant ta- *m de quo ma-*
bus hircinis. *bus hircinis*

Docet fabula, interdum iniurias & contume-
liam debiliorum ferri necesse esse, propter me-
tum validiorum.

Lupus & Mulier.

Esuriens lupus omnia loca circumiens ci-
bum quærebat, tandem audit inter casam
rusticam plorantem puerum, & interminatam
matrem, ni desinat, lupis eum se velle
projicere. Lupus eo dicto in spem vocatus,
habiturum se cibum, totam diem astitit op-
periens, dum puerum mater projiciat: sed
vesperi hæc reconciliata puero, eidem ab-
blandiens & assentans, Mi pupule, inquit,
bono animo sis, lupum si venerit obtrunca-
bimus. Tùm lupus tristis & decept^o abiens:
In ista, inquit, domo aliter loquuntur, aliter
sentiant.

 # Fabula dicitur in eos, quorum dictis non re-
spondent facta.

Testudo & Aquila.

Magnopere orabat aquilam Testudo, vo-
lans *Quay siltavocrasidina* lare
chitrey mowa,
Tou cilna tolet powiadaiz
o. w stowie.

mens, omnem vim flatus sui in conspectum
 fortè viatorem immisit, verùm ille quò ma-
 gis ventus in se ferebatur, hoc arctius vesti-
 menta continere, circumque se convoluere.
 At Sol æstus & calorem effundens, facilè
 effecit, vt viator se vestibus nudaret, non so-
 lum pallio posito, sed etiam resibulata tu-
 nica.

✕ *Fabula dicit, cedere robur ingenio, secundum
 Sophocleam sententiam:*

*Non pectore amplo qui sunt humerisq; arduis,
 Sese tuentur proteguntq; maxime:
 Sed consilij sapientia superat omnia.*

De Asino induta Leonina pelle.

Pelle leonina indutus asinus territabat
 homines & bestias tanquam leo esset. Forte
 autem conspectæ aures eminentes & longæ,
 indicarunt stolidè superbientem asinum;
 Ita in pistrinum abactus. pœnas dedit teme-
 ritatis & petulantiaæ suæ.

*Fabula innuit, honores indignis collatos ad
 ignominiam plerunq; recidere. Diciturq; con-
 tra simulationem stultorum & gloriosorum.*

Ver-

*Madroos groent bo Dorigg. Luidion. goddym.
 Cboey biceda napadnie niego to me a thooey. Imhooy.*

Coërcet fabula stulticiam vulgi, quod saepe placet sibi notis & insignibus flagitiorum suorum.

Camelus.

Camelus repanda à Jove petebat, vt cornibus armaretur: Cuius ille stolidis precibus irrisus, etiam aures mutilauit, ut non solum inermis, se etiam deformis de cætero esset.

Monet fabula, ineptis precibus deos non esse fatigandos.

Vrsi præceptum.

Magnus erat inter duos familiaritatis & necessitudinis usus, vt in summa conjunctione voluntatum atque studiorum vivere viderentur, operasque darent inter se mutuas, & alter alteri gratificaretur. Accidit, iter vt quodam tempore communiter ambobus faciendum esset, cumque transirent quasdam solitudines, in vrsum ingentem inciderunt, quo viso, vnus celeriter in arborem euasit, alter ab vrsu oppressus, cum audisset illam feram cadavera non attingere, in terram se prostrauit, & attractam animam, quam potuit vehementissimè continuit, ut vestigiū

nul-

*Nic. vado vrsu Pryiarni qdys
sic bardro chwicie*

nullum vitæ appareret. Vrsus omnibus
 partibus corporis pertentatis, & ore suo
 crebrò ad illius os auresque admoto, cum
 pro mortuo reliquisset, abiit. Tùm metu
 ambo liberati, prosequuntur incoëptum iter.
 Inter eundem autem interrogat is, qui arbo-
 rem conscenderat, alterum, quidnam in au-
 rem vrsus jacenti immurmurasset? Multa,
 inquit illa, quæ nunc memorare nihil atti-
 net, sed in primis hoc præceptum dedit: Ne
 amicum esse quenquam mihi unquam per-
 suadeam, cuius fidem aduerso tempore meo
 non fuerim expertus.

*Docemur, verum esse quod Cicero scripsit
 præclare, ut omnia, Pato: Non facile dijudica-
 tur amor verus & fictus, nisi aliquod incidat
 ejusmodi tempus, ut quasi aurum igne, sic bene-
 volentia fidelis periculo aliquo perspici possit:
 Cætera sunt signa communia.*

Crines alieni.

Calvus quidam alienos sibi crines sum-
 ferat, Græci *φωάκτες* vocant. Orto autem
 vehementiore vento, deturbati illi in viam,
 calvitium reliquere manifestum, quod irri-
 dentes qui præteribant, ille intuitus: Quid

ride-

Hæc tota cogitatio, perinde ac prævia iella
 de tena, tena dicitur, in h. q. h. ma. n. i. v. l. l.

Hæc tota cogitatio, perinde ac prævia iella
 de tena, tena dicitur, in h. q. h. ma. n. i. v. l. l.

ridetis, inquit, à me ablatum esse, quod meum non erat?

Fabula docet, homines prudentes æquo animo ferre jacturam earum rerum, quas in se fortuna contulerit,

Olla natans.

Lebetem ahenum & ollam fictilem undæ vis abstulerat. Tùm olla magnoperè vitare concursum aheni, & formidare ac tremere. Cui lebes: Quid metuis? inquit, non ego tibi nocebo. Respondet olla, in tali jactatione se non posse securo esse animo, cui non suspecta ipsius voluntas erga se; sed fortuitus concursus timori esset.

Docet fabula, periculosas omnibus modis esse conjunctiones potentum & impotentum.

Agricola.

Qui terram colebat, cùm agrum foderet, aurum fortè reperit. Memor igitur beneficij ut à terra in se collati, & gratus, hanc quotidie fertis redimire solebat. Ergo fortuna aliquando accedens ad illum: cur acceptum refers, inquit, terræ, quod tibi ego tribui, cùm statuissem te divitijs augere?

Wadliwym D y anowym Nam

*Woni Siaday w radzie
Woni Siaday w radzie
Woni Siaday w radzie*

*Chemem by to, w radzie w radzie
Co ciedr ego uest, a by dy oddato*

Fabula ostendit, laudandos eos magis esse, qui tempori servire sciant & se non opponant valentibus quàm eos, qui cum præstantioribus se & potentioribus rixentur atq; contendant.

Significatur & hoc, quod Herodotus scripsit: Numinis hunc esse morem, ut ardua convellat.

Tigris.

Venator jaculis & sagittis feras persequabatur, quibus fugitantibus, tigris se bellum solam sustentaturam esse profitetur; in huius de latebris suis femur sagittam venator coniecit. Tum illa graviter ingemiscere & circumspicere, & querere autorem vulneris: Cui obviam facta vulpecula: Quis te læsit, o fortissima, inquit, ferarum? Nescio, inquit illa, sed sentio viri robusti adhibitam manum fuisse.

Refutat fabula temeritatem audacium. Qui autem viribus præstant, plerumq; incautiores esse consuevere. Docemur igitur hoc, ut intelligamus, victoriam non tam virium esse, quàm prudentia.

Boves & Leo.

Pascebantur una tres boves opimi in maxima concordia. Itaque facile ab omni in-

Smiatos b. e. p. c. n. o. s. e. p. r. e. d. y.
Ostroz p. o. b. e. z. a. s. p. o. z. w. a. l. a. n. y. c.
nag. d. u. z. y. w. l. a. t. a.

curfione ferarum tuti erant, ac ne leones quidem aggredi illos audebant. Tandem diffidio inter illos nato, & foluta amicitia, finguli validioribus beftijs direptioni & prædæ fuère.

Fabula docet, tantum inefle mali in diffenfione, quantum boni in concordia reperiatur.

Idem **Abies & Dumeta.**

Contemnebat propinquas domos abies alta, cui illæ: Quantò tu nobis es præftantior, tantò tua eft conditio deterior, quòd magis omnis generis injurijs exposita fis, & tibi à dijs & hominib⁹ pericula impendeant,

Docet fabula, non oportere excellentes ullorum humilitatem defpicere. Nam multos, ut ille ait, fortuna tollit in altum, ut lapfu graviore ruant.

De Avicula & Mefle.

Meflis inftabat tempus, erantque aviculae cujufdam pulli adhuc implumes in illa depofiti. Hæc verò, quoties ad paftrum avolabat, diligenter meminiffe jubebat pullos omnium, quæ interea dici audiffent, aut fieri vidiffent, fibi reverfæ ut narrare poffunt. Dicunt illi quodam tempore affuiffe cum

filio

*La vola... d'at... rigdy...
ne m'arg... cur...
...to...*

filio adolescente adulto & valente dominum
 agri, & constituisse frumenta postero die
 amicis corrogatis, demessurum se esse. Hoc
 nuncio avicula nequaquam territa, postridie,
 ut consueverat, ad victum quærendum avo-
 lat. Cùm rediisset, audit constituisse domi-
 num agri, sese ad messem consanguineorum
 & propinquorum opera usurum esse. Negat
 illa in hoc etiam periculum inesse. Postea
 verò quàm cognovisset, dixisse dominum,
 seipsum cum filio & servis affuturum, ut fru-
 menta demeteret, ibi demùm non dubitans
 quin suam rem dominus curaturus esset, de
 segete migrat; & pullos suos asportat in
 alium locum tutiorem.

*Fabula vetat, alienis homines fretos esse in
 administratione rerum suarum. Est à Gellio
 illa quidem narrata copiosius, sed nobis tamen
 simplici & aquabili expositione eandem retexe-
 re visum fuit.*

Invidus.

Volens explorare sensus hominum Jupi-
 ter, misit Apollinem in terras, qui volunta-
 tes humanas cognosceret. Hic primùm in-

D 3

cidit

Handwritten notes in Latin script, including names like 'Lakoma' and 'Bogomy'.

cidit in avarum unum, & alterum invidum: Quibuscum collocutus, copiam illis facit petendi quod vellent. Id enim quod uterque petijisset, ratum se habiturum, sed ea lege, ut quod sibi alter petijisset, alteri præstaretur duplum. Nullo igitur pacto induci potuit avarus, quicquam sibi ut peteret: at invidus erui unum oculum sibi petijt, ut avarus ambos amitteret.

Describitur hac fabula avaricia & invidia turpissimum & deterrimum vitium.

Cornix.

Sitiens cornix reperit in urna grandiuscula aquæ non multum; Quam cum attingere arido rostro non posset, lapillos quamplurimos in urnam dejecit, quibus fundum occupantibus ad labrum urnæ aqua subijt, & potandam se cornici præbuit.

Docet fabula, multas res arte obtineri, quas nulla vires assequi potuissent.

De Homine & Leone lapideo.

Orta inter hominem & leonem contentione de robore, cum se huic ille anteferet,

& omnibus modis vellet probare, esse validiorem, deduxit leonem ad effigiem hominis de saxo expressam, à quo leo item saxeus pedibus calcabatur. Tum leo: Si nostrum, inquit, genus fingere etiam didicisset, ego quoque tibi, ut opinor, saxeos homines, qui lonibus premerentur, possem ostendere.

Coërcet fabula ostentationem virtutis propria.

Puer fallax.

Plorabat ad puteum residens & quiritabatur puer, ad quem accedens avarus, interrogat, quid acciderit ei: Me miserum, inquit puer, cum multò largioribus lacrymis: ô miserum me! Cur miserum se prædicaret interroganti avaro, respondet, auream situlam sibi in puteum modò delapsam. Ille cupiditate cœcus, neque unde puer auream situlam afferre potuisset, neque haud verisimile hunc dicere cogitans, positis vestibus se in puteum demittit, quibus puer interea, dum ille revertitur, sublatis, in sylvas aufugit.

Qui aliena appetunt, eos sua etiam amittere saepe solere.

De Rustico & Juvenco.

C 4

Rusti-

Rusticus juvenicum educarat, quo ad arationes uteretur. Sed hoc admodum ferociente, & cornibus impetente obvios, rusticus cornua illius detruncat, atque ita ad aratrum adjungit; Ipse sequens stivam tenet. At juvenicus ne sic quidem idoneum se arationi præbuit, sed & caput truncum demittere cum jugo, & posterioribus pedibus pulverem & glebas in os & oculos aratoris spargere, & delirare in arando, ut rusticus illum sibi usui futurum esse desperaret.

Hac fabula significatur, quosdam ita esse ferros, ut nulla ratione mansuescere possint, quia nulla in parte tractabiles sese præbeant.

De Fauno & Viatore.

Satyros & silenos vocant Græci ruris & silvarum numina, qui Latinis sunt Fauni & Silvani. Ex his unus quondam, viatorem hyemis frigore afflictum, deduxisse perhibetur in specum suum, misertus hominis; Cumque videret crebrò eum manus ori admoveere & illis inhalare, rogat quid sibi ea res velit. Respondit viator, calefieri ita spiritu manus contractas gelu. Tùm Satyrus,
ne

ne quid humanitatis ergo hospitem prætermitteret, affert in phiala vinum calidum & adhuc fervens, illoque suum fovere guttur & stomachum jubet. In hoc & ipsum inspirare viator, quòd diceret, admiranti & causam requirenti Satyro, refrigerari potum anhelitu. Ibi Satyrus eum averfatus: At tu, inquit, citò te aufer à me, & egredere de specu. Nihil enim cum tua perversitate commercij habere volo, qui eodem ex ore efflas calidum & frigidum.

Fabula significat, fugiendas amicitias dubias & mutabiles hominum inconstantium & levium.

Asinus excors.

Leo ægrotans & infirmus, vulpeculam orat sibi cibum ut inveniat. Illa abit, & ad asinum solum in quodam prato oberrantem devenit, ac, Quid tu hinc solus agis? inquit. Quin mecum te confers ad tui generis animalia, quæ plurima intra istud nemus convenere. Asinus oratione vulpeculæ motus, illam se ait sequi. Hæc eum ad leonem deducit, qui ita fuerat morbo debilitatus, ut asinum retinere non posset. Ille igitur

D. 5

elapsus

elapsus, in suum pratum revertitur. Leo iterum atque iterum orare vulpem, ad se illum ut reducere studeret. Hoc vix posse fieri vulpecula dicebat: nam sibi asinum nihil jam crediturum esse; sed promisit se tentaturam. Redit igitur ad asinum, & cum illo exoptulat, & verè esse asinū ait. pec⁹ agreste & rusticum, qui maximorū amatorum complexus fugerit: nam illos gaudiō non apud se fuisse, ideoque illatos in eum vehementius. Asinus credit vulpi, & iterum cū ipsa ad leonem accedit, qui tūm viribus annisus omnibus, eum prosternit ac jugalat. Tum jubet vulpem carnes eluere & apparare, ut illis jucundè vescatur. Vulpecula, ut jussu fuerat, facit, sed exemptum cor & præmorsas aures illa devorat. Requirenti autem leoni dicit, illum asinam neque cor neque aures habuisse. Hoc leo mirari & incredibile esse dicere. Tūm vulpes: An tu putas, inquit, iterum ad te ut veniret, adduci hunc potuisse, si vel aures vel cor haberet?

Narratur fabula in stolidos, & bis, quod proverbio reprehenditur, ad eundem offendentes.

Narratur & de apro (sensu eodem) quem
primò

primò captum una aure, iterum captum altera
 quoq; mutilum rusticus dimisisset, & ita tertio
 captum obtruncasset, deportassetq; ad patronum
 suum exemto corde, negans cor illum aprum ha-
 buisse.

Mus & Taurus.

Arrepsit quodam tempore ad pedem cu-
 bantis tauri musculus, & pedem bestiae mor-
 dicus arripuit. Excitatus sensu doloris tau-
 rus, exilire & circumspicere, & quærere au-
 torem vulneris. Tum murem exultando
 fuisse gloriatum accepimus, quòd à se tam
 exiguo animali tam grande & validum exa-
 gitari potuisset.

*Fabula dicitur de stolidâ imbellium & hu-
 milium ostentatione.*

*Narrari etiam ita potest, ut magnos ac pra-
 stantes virib. admoneat conditionis suæ, proposi-
 tis interdum etiam minimorum & contemptissi-
 morum injurijs.*

Bubulcus.

Bubulcus onustum lignis plaustrum do-
 mum agebat, quod cum in lutosa via & sale-
 bris hæreret & retineretur, coepit ille ociose
 astans

astans deos deasque in auxilium advocare, præque cæteris quem maximè propter celebratū vulgo robur colebat, Herculem. Tūm illi se Herculem conspiciendum obtulisse ferunt, & his verbis corripuisse stolidam ignaviam ipsius: Rotis manus, ô bubulce, applica, & stimulum bobus admove, & deorum deinde opem poscito, ne si tu cesses, dii frustra invocentur. Vnde & proverbium natum: Manum admoventes invocate numina. Et hoc: Aliquid & ipse agens fac invocas deos.

Fabula narratur contra desidiam & pigritiam & cessationem, in quibus plerunque ignavum vulgus vota facit, & precibus fatigat deos. Itaque & Terentianus Mitio quærit de adolescente: An crediderit speratas nuptias dormienti sibi confecturos deos? Et apud Apollonium Hercules, Οὐ δὴ πῶνας, inquit, αὐτόματον δώσεσσις ἐλῶν θεὸς σὺζαμένοισι.

Gallina Auripera.

Habebat gallinam quidem, quæ ovum quotidie pariebat aureum. Hic sperans auri massam intra illam esse absconditam, occidit gallinam, & in dissectâ nihil aliud reperit, quam

quàm quod in reliquis esse gallinis consuevit. Itaque ingentibus ille divitijs inhians, etiam mediocres perdidit.

Menet fabula, ut immodicas cupiditates, & avidos divitiarum animos compeſcamus, & ut ſua quiſque fortuna contentus vivat.

Simia.

Magnum eſſe amorem erga natos ſimiarum accepimus, ſed duobus partu editis, alterum mirificè diligere matrem, & geſtare manibus, & frequenti complexu ſæpenu-mero necare. Quæ igitur fugiebat canes cum gemino foetu, cariorum manibus comprehenſum, alterum de cervice pendentem geſtabat. Curſu autem fatigatæ, laſſatis è manibus elapſus ſimiolus, cum urgente vi canum tolli non poſſet, periit: alter, qui collum matris arctiſſimè aſtrinxerat lacer-tilis ſuis, conſervatur. Hunc poſtea illa ſolum ita vehementer, ut prius alterum, amavit.

Oſtendit fabula, unius ſæpe damna alteri prodeſſe.

Lupus piſcis.

Lu-

Lupus piscis robore & magnitudine eximia præditus, fluvij cujusdam imperium tenebat. Hunc superbia & fastidium præsentis fortunæ ad cupiditatem extulit regni marini. De ostio igitur fluminis in pelagus enatat, atque ibi Delphino regnatori occurrens, cum & forma & mole insueta terreretur, ad oriente etiam hunc hostiliter Delphino, fugâ se in amnem suum recepit, neque postea unquam extra ostium excurrere ausus fuit.

Hæc fabula docet, ne quis sibi neminem parem reperiri arroganti opinione persuadeat, ac potius ut cogitet, id quod Teutonico proverbio fertur: Etiam trans rivum homines inveniri.

Pardus & Vulpes.

Pardus fera est varijs colorum distincta maculis; Eam cum vulpe de forma certasse accepimus. Disceptatum fuit coram Erinacio. Pardus commemorare cœpit formam eius facilè præstare reliquis, quorum aspectu plurimi delectarentur, sed varietatem habere jucunditatis plurimum, sicut prata quoque insignia diversis floribus maxima oculos volupta-

luptate perfunderent. Jussa ad hæc dicere vulpecula : Intus me, inquit, de anima, non de pelle noscitur, atque ita varietatem contra me ostenta tuam.

Hoc indicat fabula, certissima esse judicia, quæ à specie externâ quàm longissimè abducta sint.

Sobol. Ictis & Vulpes.

Ictis est è mustelarum genere siluestris quadrupes, cuius pelle obduci quondam galeas solitas tradunt. Quodam tempore cum vulpe igitur ictis iter per patentem campū faciebat. Eam vulpes interrogabat : Quid rerum aut artium didicisset. Illa, nihil quidem se tenere respondet, præter mediocrem saltandi rationem. At ego, inquit vulpes, centum artibus instructa sum, quarum quævis, & ad necessaria victui paranda, & ad vim contrariam omnia propulsanda satis esse possit. Ictis igitur venerari, & beatam prædicare vulpem : se verò futilem & vita indignam animantem perhibere. Inter hos sermones exaudiri canum latratus, atque adesse venatorem ictis conjiciens : In fugam,

gam, inquit, nos demus: audio enim hostiū nostrorum vocem. Placidè, inquit vulpes: Nondum enim necesse est accelerare fugam. Cùm autem clarior fieret latratus, Fugiamus igitur, inquit vulpes. Cui ictis: Neque mihi, confirmatæ verbis tuis, nimis festinandum videtur. Sed jam conspectis canibus, Fugiemus sanè, ait: Atque ipsa in proceram statim arborem saltu evasit: Vulpes verò in aperto campo facilè à canibus deprehensa fuit, quam illa irridens, ut unam promat, hortatur, de centum salutaribus artibus suis: nunc enim necesse esse. Ita misera vulpecula & derisa & dilacerata fuit.

Fabula narratur contra gloriatores vanos, & ostentatores mendaces.

Simiæ.

Simiæ purpuratæ instituebantur ad saltationem; Cuius cùm peritæ viderentur esse, productæ fuère ad spectaculum. Saltantibus autem objecit quidam nuces, quibus visis, omnibus posthabitis & neglectis, ad nuces illæ discurrere, & de his inter se luctari ac depugnare.

tribuunt, quæ ipsi despiciunt & parvi pendunt, etiam ea, quæ quantivis interdum precij sunt.

Aquila & Scarabeus.

Lepus, quem aquila insequeretur, ad scarabei lamulam confugit, & illius auxilium imploravit. Scarabeus petit ab aquila, ut parcat supplici, perque summum Jovem obtestatur, ne despiciat tenuitatem suam. At illa profligato scarabeo, raptum leporem devorat: Quem avolantem affectatur scarabeus, ut cognosceret, quo in loco nidificaret: Ac mox occasionem nactus, de nido aquilæ omnia ova, quæ inerant, devolvit per petrarum præcipitia. Aquila re comperta, auctori doloris sui valde irata, nidum extruit in multò magis arduis rupibus, & in illo parit ova, sed simili eventu. Tùm inops consilij ad Jovem advolat cuius propria avis esse perhibetur & tertiam foeturam in illius gremio deponit, orans atque obsecrans, ut tutam præstaret. At scarabeus globulum sterquilinij eodem dejecit. Quem excussurus Jupiter laxata veste ova aquila effundit, quæ inflicta pavimento, secundùm Homerum,

æreo,

æreo, facile comminuuntur. Cùm autem de scarabeo intellexisset, quod ab aquila factum injuriam sibi hac voluisset ratione vindicare, quòd statueret, non solum scarabeum, sed etiam suum numen ab aquila læsum atque violatum esse, reversam illam graviter objurgavit, & indicavit ei autorem malorum, quæ passa esset. Cùm tamen genus aquilarum funditus interire nollet, scarabeum ad gratiam cum aquila reconciliandam adducere tentat: quo vehementer refragante, aquilæ tum partum transtulit ex eo tempore in aliud, quòd scarabei non apparerent.

Moremur hac fabula, ne quem facile contemnamus, utq; cogitemus neminem esse tam abjectum & humilem, qui non suæ injuriæ vindicandæ aliquam occasionem invenire possit.

Vulpes & Aviculæ.

Diu perpeffa famem vulpecula, cùm nihil successisset omnium artium, quas ad victum parandum exercuerat multiplices, tum sese illa præ mœrore animi abjicere humi & secum miseriam suam tacitè deplorare. Aves mortuam ratæ advolare propius. Illa ubi
hoc

hoc videt, immobilis manet, & animam continet, ne aves spiritu vitam adesse intelligant. Securæ igitur accedunt, & in vulpem insiliunt. At illa, postquam censuit tempus esse, exilit, & comprehendit proximam ac devorat. Postridiè experitur eandem fraudem: Ibi una, (cornix ut opinor) Non, inquit, si tuam pellem in ista sepe expansam conspicer, in illam involavero.

Decet fabula, fraudulentis nunquam fidem habendam esse: ipsis enim etiam quiescentibus, doli tamen vigent, & moventur.

Aves & Noctua.

Noctuam cum veteres Minervæ consecrarunt, nimirum avem esse prudentem voluerunt indicare. Hanc narrant, cum studuissent aliquando ad silvas & in arbores abducere secum aviculæ, hortantes ut in quadam præclara quercu nidum suum figeret, ipsam non modò parere illis noluisse, sed contra etiam monuisse, ut quercus illius frondes omnes concerperent rostris suis. Minimè hoc illis facere volentibus, paulò post viscum protulit arbor, quo deinde implicatæ

plicatæ aves captæ fuerunt, noctuæ sapientiam & salutaria consilia serò collaudantes.

Hæc epitome est narrationis Politiani. Monet autem, non esse spernenda salutaria consilia prudentum. *Verb*

Cucurbita & Palma.

Cucurbita consita ad palmæ radicem, cum largis imbribus irrigata esset, stirpi palmæ innitens, ad illius se cacumina extulit. Tum interrogare palmam, quot annis ad tantam granditatem pervenisset? Cui respondit palma; Non minus centum annis. Tum cucurbita: Quantò te ego sum melior, inquit, quæ non dies totidem crescendo confeci, & tuam exæquavi altitudinem? Paulò post præmatura, & ipsa flaccescere, & radix amisso succo non magis vegetare illam. Ergo quam temerè de processu incrementi sui gloriata esset intelligens, & suam granditatem contemnens, futilitatem confessa fuit.

Fabulà docet, quæ citò orientur, etiam citò occidere, ut de solstitiali herba Plautus ait: Et subita incrementa fructuosa non esse. Huc per-

tinet

rinet & hortorum Mida & Adonidos proverbium.

Corvus & Lupi.

Petebat à lupis partem prædæ corvus, quos totum diem sectatus fuisset. Cui illi: Non tu nos quidem, sed prædam sectatus es, eo quidem animo, ut ne corporibus quidem nostris velles parcere, si exanimarentur.

Fabula docet, spectari in actionibus non tantum quid fiat, sed etiam quo animo & voluntate fiat.

Mus.

Mus natus & educatus intra cistam refertam nucibus, fortè delatus in pavimentum, dum in suam domunculam redire properat, & circum illam assultat, attingit hunc odor suavissimus ciborum, qui essent in propinquo de reliquijs agitati convij repositi, quibus gustatis: Hæc, inquit, ut video, jucundior vita futura est illa, quam intra cistam vixi.

Fabula imperitos notat, qui nunquam suum oppidulum egressi, illius vitam & mores optimos & laudatissimos esse statuunt.

Dici & hac sententia potest, quam adducit

Medius in fine scri-
bitur in fine libri hanc fabulam pro-
duci in fine libri hanc fabulam pro-

scribens Trebatio de Medea Cicero: Multi suam rem benè gessere, & publicam patria procul. Multi, qui domi atatem agerent, propterea sunt improbatè.

Agricola.

Assiduus Cereris cultor agricola exoraverat Deam, ut sibi frumenta sua absque aristis produceret. Ita enim rebatur minore cum labore excuti posse. Sed indefensa grana de maturescente tum segete, aviculæ excussere rostris & devorarunt.

Fabula narratur contra votorum stultitiam, & ostendit imprudenter spe parvi commodi, in magnum saepe malum deferri.

Accipiter & Columba.

Concitatissimo impetu columbam insequens accipiter, intra villam unà cum fugiente ave defertur, & capitur à villico. Hunc orat, ut se dimittere velit: Neque enim te, inquit, læsi unquam. Cui respondet villicus: Neque, ut opinor, mei te unquam læsere, atque fracta illum gula interemit.

Fabula docet, vindicandas à principibus non minus subditorum injurias, quam si sibiipsis illatae essent.

Ara-

F A B U L Æ
Aranea & Hirundo.

Conspicata aranea capientem muscas hirundinem, contra illius volatus explicat retiola sua, per quæ facilè lata hirundo, celeriter totum opus disturbavit, tùm aranea; Ista, inquit, muscarias plagas nihil moratur.

Ostendit fabula, imbecilles frustra se potentioribus opponere, & hoc subjicit: Vana est sine viribus ira.

Amnium silentia.

Rusticus transiturus flumen, vadum vestigabat. Ac primùm quadam parte se reperiturum sperabat, qua defluebat illud placidè, & cum silentio, sed à tentante reperitur magna ibi profunditas. Facit igitur alibi periculum, ubi quidem reperit vadum, aqua verò cum strepitu & impetu decurrebat. Tùm ille hæc secum: Non, ut video, inquit, amniū murmura & fremitus, sed silentium & leves sibili metuendi sunt.

Non esse periculum, fabula docet à clamoribus & minacibus, sed à musitantibus & taciturnis. Casarem etiam dicere solitum accepimus, Non metui à se Antonium & Dolabellam

corpu-

*corpulentos & rubicundos, sed Cassij & Bruti
maciem & pallorem.*

Bos & Juvencus.

Ante bovem arantem, quem ætate con-
fectum etiam quotidianæ aratri & plaustri
trahendi operæ sentum & squalidum reddi-
derant. Ante hunc igitur exultare nitidus
& petulans juvencus, atque illius scabram &
nudatam pilis cutem irridere. Paulò post
arripitur ad immolationem juvencus, qui
cùm præter bovem duceretur, demisso capi-
te & lento passu ingrediebatur. Tùm bos:
Etsi, inquit, nolim has te pœnas dare lascivi-
viæ & insolentiæ tuæ: tamen cùm ita ceci-
derit, delector id me cognoscere verum esse,
quod audire etiam de meis parentibus me-
mini: in maximis periculis versari petulan-
tem juventutem: Ac esse quidem ætatem
hanc per se malis obnoxiam, sed tùm maxi-
mè, cùm accedat injuriarum & improbita-
tis usurpatio.

*Præceptum & admonitio fabula narratione
comprehenduntur.*

Columba & Pica.

E

Cur

Cur tu, inquit pica columbæ, semper eodem in loco deponis ova tua, atque nullos excludis, neque redderis prudentior continuis rapinis hominum? Huic columba: Nō finit, inquit, simplicitas me, neque malè suspicari de alijs, neque meos ab illorum injurijs eripere.

Ostendit fabula, simplices esse injuria & fraudi expositos.

Cuculus & Accipiter.

Cuculo & rostrum aduncum, & acuti sunt ungyes. Itaque generis accipitrum esse creditur. Huic ajunt esse cibum vermicullos, quos de materia & arborum quoque ramis colligere solet. Atque talem illi victū exprobrasse, ut vilem & contemnendum, accipitrem ferunt. Quin tunc, inquit, spectari, qui avium carnibus vescor, & cum generis nostri esse videaris, etiam facta imiteris? Hæc oratio, cum movisset cuculi animum, videt ille paulò post caprum accipitrem, alligatum collo, pendere de tecto altissimi columbaris, in terrorem aliorum accipitrum, tunc igitur ita cuculum locutum ac-

*Leptoprotorion, ves, este & accipi-
Anis pulviorum & in an. d. un.
- d. un. p.*

cepimus: Nunc mihi etiam suaviores mei vermiculi, & gratior illa esca futura est, sine periculo parabilis: Neque ego lauticias morror, quæ tanto discrimine petuntur.

Docet fabula mediocritatem tutam optabiliorem esse, quàm sit periculosa excellentia.

Asinus & Vitulus.

In uno prato pascebantur asinus & vitulus. Cùm autem signum auditum esset adventus hostium, quod de more solebat dari pulsato ære: Fugiamus, inquit vitulus, ne in potestatem hostium deveniamus. Cui asinus: Fuge sanè, inquit, cui cædes & mactatio ab illis impendet: mihi periculum novum nullum obicitur, quem serviendi & ferendorum onerum conditio eadem manet, tam apud cives, quàm apud hostes.

Docet fabula certa & explorata miseria cum alia miseria commutationem non esse pertimescendam.

Pastores.

Pastores cæsa ove convivium intra tabernaculum agitabant. Quod cùm lupus, qui prædandi causa caulas circuibat, fieri cerne-

ret: Ego, inquit, si agnum rapuissem, quantum tumultus excitaretur? at isti impunè parentem vorant. Tùm unus his auditis: Nostra enim, inquit, scelerate, non aliena ove epulamur.

Docemur hac fabula, & potentes impunè peccare, & horum delicta non facile reprehendi à quovis debere.

Narratur fabula eadem sententia & de mulierculis comedentibus gallinam, ac vulpe, quæ dixerit: Ego si hoc facerem, omnes jam canes in me incitarentur.

Capi.

Gallinacei castrari solent: ita celerius pingvescere existimantur. Horum magnus numerus in villa alebatur, cumque omnes opimi redderentur cibo largo, & curatione diligente, in uno tantummodò nihil proficiebat sagina; huius macilentiam irridebant cæteri. Mox cùm audissent imperium heri, pingvissimi quique ut jugularentur ad cœnam (affuturos enim hospites) intellexere stulti, quantopere sibi & vitæ suæ carnes quibus dudum superbijissent, contrariæ & nocentes essent.

Con-

Consolatur fabula tenues & pauperes, illorumq; vitam docet esse multò tutiorem, quàm sit locupletum, & ut Græci loquuntur, τὸ πικρὸν.

Equus novitius.

Mercatus quidam equum, cùm prius haberet valde strenuum, aliquantò cum majore cura illum aluit quàm alterum. Hoc mirari ipse quoque, atque de socio causam exquirere, quid enim, inquit, est, cur me impensius curet herus, multis nominibus te inferiore? neque enim forma, neque velocitas, neque vires meæ cum tuis comparandæ sunt; Cui ille: Nihil, inquit, novum neque mirum herus facit, sed hominum more prioribus posteriora & recentia usitatis præfert.

Fabula levitatem vulgi notat, & novarum rerum studium.

Canis & Sus.

De nobilitate.
Ad auctupia canes diligenti & exquisita cura atque ratione erudiri & institui solent, & ad silentia verborum minis & aurium vellicatione assuescunt. Certæ autem nationis hi deliguntur, quorum inprimis bona sagax-

que natura sit. Huius generis uni istam servilitatem exprobrasse opimum & pingvem suem ajunt : Cui ille, se non pœnitere brevis molestiæ, responderit, qua vitam sibi comparaturus sit delicatam, neque pigere in præsentia tædij aliquantulum devorare, ut lautissimis diu postea cibus perfruatur.

Fabula hortatur discipulos bonarum artium & virtutis ad labores, qui in discendo exhauriendi sint, perferendos, sive maximorum commodorum, & jucundissimæ vitæ.

Trabs & Boves.

Qui trabem boves trahebant, unde tignū fieret, increpabantur ab illo, quòd anhelantes in pigritia lento gradu incederent. Cui unus de bobus : Nos tamen, inquit, hoc mox onere liberati acquiescemus, cum tibi paulò post imponendum usque ad cariem sic sustinendum.

Subjicit fabula præceptum humanitatis, ut vereamur insultare miseris, cum fieri possit, ut nos multò major calamitas maneat.

Carduelis.

Avolarat carduelis, quam diu puer in de-

licijs

litijs cicurem habuerat. Hanc ille gestu & voce revocare, & dare operam, ut blanditia verborum pelliceret ad reversionem. Nam, Cur, inquit, mea tu fugis, aut quid tibi triste aut contrarium, dum mecum fuisti, unquam accidit, vel quid potius ad beatam vitam defuit? nihil, inquit illa; sed meo arbitrato vivere mihi maximè libet.

Decet fabula, nullum bonum libertatis bono melius aut præstantius esse. Et illi Spartani in Polymnia: Persam, ajunt si sciret, quàm suave esset in libertate vivere, auctorem ipsum futurum fuisse. *ἐκ αὐτῶν ὁμοῖον αἰεὶ οὐδὲ μάλιστα ἀπὸ καὶ πλείεσσι.*

Upupa.

In aquilæ nuptijs ferunt sese upupam reliquis avibus hospitibus prætulisse, & cristas altè erexisse, & gen² etiam regium jactitasse. Sed huic dixisse ciconiam accepimus, par non esse, ut primas teneat avis, cuius nidus nunquam stercore careat.

Monet fabula, non esse honestatem de ornatu, sed de vita ratione æstimandam.

Gulæ deditus.

Gulæ deditus quidam ad epulas invitatus in rus, quod abesset paulò ab urbe longius, dum proficiscitur spe singularium lauticiarum & opiparè instructarum dapum, in itinere pira reperta ita sprevit, ut etiam per derisionem lotio suo aspergeret. Cùm autem rivus, quàm transeundum fuerat, subitò ea nocte ad altitudinem excrevisset tantam, ut cum manifesto discrimine ingressurum se ille aquas intelligeret, redire tristis, atque post ereptam spem copiosi cibi acerrimè etiam esurire cœpit. Itaque cùm ad pira, quæ dudum comminxerat, venisset, deterfa illa arrosit, & hanc escam objecit jejunis & latrantibus intestinis.

Fabula docet, contemptus & fastidij saepe has pœnas dari, ut qua paulò antè homines spreverint & abjecerint, ea mox appetant & amplectantur.

Equus & Porcus.

Alacriter ad pugnam equus & armatus ipse, & armatum equitem vehens proficiscatur. Hunc conspicatus porcus de luto, in quo volutabatur; Heus tu, inquit, quò properas

peras ignarus, an vitam in prælio amissurus sis? Cui equus: Etiam tibi, inquit, mors impendet, & quidem oppetenda sine laude, ubi tuo domino satis pinguis factus esse videberis. At mihi quidem animam, si ita cadat, viri fortis, tibi lanij manus ereptura est.

Fabula honestam mortem non nimium pertimescendam docet, cum etiam in summa ignavia illa evitari non possit.

Venator & Cerdo.

Cerdo ad venatorem quodam tempore devenisse dicitur, & petisse ab eo, sibi ursi pellem ut venderet. Venator sibi illo tempore ursi pellem non esse respondit, sed si vellet pecuniam numerare, curaturum se post dies paucos ut haberet, cum ursum cepisset, cuius lustrum jam sibi exploratum esset. Itane, inquit cerdo, facile est ursum capere? Mihi quidem, inquit venator, nequaquam difficile hoc fuerit, inter feras & in silvis penè à puero versato. Licetne, inquit cerdo, te comitari? nam mihi libet spectatorem esse talis venationis. Licet, inquit venator, mecum perendie in silvam abeas. Quò

cum esset ventum, apparuit statim ursus, bellua ingens & horribilis. Cerdo tùm celeriter arborem conscendit. Venator ad ortus feram fortiter, cùm tamen hæc excussisset ictum, recordans quod audijisset, non solere urfos cadavera morsu attingere, in terram se, quasi mortuus esset, abjecit. Ursus autem naribus ad os & aures illius admotis captare anhelitum, & tentare an spiraret. Sed illo animam continente, ursus mox discessit. Tùm igitur & venator se erexit, & cerdo de arbore descendit, atque jam animis receptis, inter alios sermones percontari cerdo de venatore, quid in aures ipsius fera insufurasset? cui venator respondet: Monuisse illam diligenter, ne posthac unquam urfi pellem, nondum capto & confecto ipso, vendendam existimaret.

Fabula hoc, quod Græcum proverbium, Non esse ante victoriam exultandum, admonet, ne securitate & temerarijs animis dubia pro certis habeamus.

Leo & Mus.

Leo captus laqueo, orat murem, se ut corrosifis

de igne consequi illos videbat. Abjecit igitur & sese in flammam, futurum sperans, ut & ipsa induresceret: sed contrà accidit, celeriter ut diffuerit, & liquefacta ab igne consumeretur.

Docemur, non esse appetenda ea, quæ sint à natura nobis denegata.

Agricola.

Cum esset pertæsum agricolam sempiterni laboris in terra fodienda & aranda, inque varia & difficili cultura arborum, animus ille ad militiam adjecit, quod multos audisset rem & famam belli gloria quæsiuisse. Fundo igitur vendito, exornatus & instructus armis cæterisque rebus necessarijs militatum abit. Sed re malè gesta vulneribusque acceptis vix servatus de prælio, mercaturas potius facere statuit, quòd his locupletatos & auctos quamplurimos animadverteret: navem igitur conducit, & merces comparatas diversorum generum in illam imponit, spe magna futuri lucri. Sed cum veheretur in mari, de improvviso (ut fit) tempestas oritur, & navi fracta, ipse unà cum mercibus fluctibus obruitur atque perit.

Fabula hoc dicit: Mutantes conditionem & fortunam suam, plerumq̄, quod fugerint relinquendo, alibi reperiri duplicatum.

Amnis.

Contempsisse præ se amnis fontes suos fertur, cum & ipse piscibus abundaret, & flumine largo, nec non grato alicubi murmure delaberetur. Quin etiam, inquit, tu intra muscos istos tuos & herbulas delites, ego præter & amœnissima loca terrarum, & celeberrimas urbes, & populos ac gentes maximas feror. Fontibus offensis superbia & protervitate alumni, placuit reprimere scaturiginem suam. Ita origine extincta, celeriter defecerunt undæ fluvij, & amnis exaruit.

Notat fabula eos, qui sibi arrogant auctori- bus ea bona, quæ aliunde accepere: & docet, ab ingratis deterrimi vicij gravissimas pœnas dari solere.

Cornicis consilium.

Aves deliberabant de creandis pluribus regibus, quòd sola aquila tam lati imperij habenas moderari posse non videretur. Sed

cornix hoc agendum non censuit: nam & facilius, inquit, atque citius unum dolium completur, quàm multa, & ad plura diversaque signa eodem momento oculos dirigere quis possit?

Fabula & populis multitudinem imperantium onerosam esse, & non benè regere plures indicat, secundùm sententiam Homericam:

*Non benè turba regit, Rex gentibus imperet unus
Unus & acceptus rerum moderetur habenas,
Qui Saturnigena tenet istud numine donum,
Ut sceptro & jure coerceat equo.*

Proximus sibi quisq;

Cujusdam perquam laudatæ sceminae maritus graviter ægrotabat, neque posse diu vivere credebatur. Hoc illa ita dolenter ferre, ut mortem sæpiissimè lamentis & ejulatu maximo citaret ad sese pro marito tollendum. Dicitur tùm mors toties vocata tandem affuisse. At illa territa horribili specie, & perculsa animo, mutataque subitò voluntate, mortem ad lectulum deduxisse fertur, & indicato viro eum esse dixisse, cui esset moriendum.

Doctri-

Doctrina fabula præscripta est. Omnes enim ajunt, sibi melius esse quam alteri.

Adolescens cantans in funere matris.

Ducebatur funus defunctæ mulieris prodeuntibus unâ parte & filio, conductisque qui monodiam, ut fit, concinerent. Ibi filius inter lugentes incedens cum patre, & ipse cantare cœpit. Pater autem increpat adolescentem, & dicit insanire, qui in luctu cantaret. Adolescens autem: Quid ego igitur, inquit, ago aliud quàm isti, quos ad concinendum tu conduxisti? Sed non decet, inquit pater, te hoc tempore quod illos.

Fabula docet, omnem laudem vitæ, & id quod decorum vocatur, totum temporibus & loco & personis contineri.

Asinus ægrotans.

Increbuerat fama, asinum jacentem in morbo, non procul à morte abesse. Veniunt igitur ad domum, in qua ille decumbebat, canes & lupi, & ostium aperiri, & se intromitti ad visendum ægrotum postulant. Sed asellus parvulus per rimam januæ respon-

Spondet: Nihil hoc officio opus esse patri suo atque eum melius etiam valere, quam ipsi vellent.

Simulata & fallacia officia hac fabula notantur.

Mulier & Nux.

Mulier nucem interrogasse dicitur, quare afflicta illa demum uberes fructus ferret? Quia enim & tu, inquit nux, verberibus affecta melior reddi, & asinus plagis incitari solet.

Fabula docet, quod in alium dicatur, audiendum etiam esse, juxta versum Homericum:

ὄπποῖον κ' εἶπες, τοῖον κ' ἐπακούσεις.

Asini vota.

Cum hyems asino ob frigus & arida pabula admodum gravis videretur, expetebat ille ardentibus votis verni temporis viriditatem & teporem. Sed illo tempore cum crebriore agitatione exerceretur, æstatem advenire optavit; Quæ cum præter alios labores etiam onera frumenti ex area & fructus ex hortis deportandos ipsi imponeret, reliquus erat autumnus, quem expectabat

quies-

quietiorem. Sed per illum quoque vindemia & lignatus molestijs & defatigationibus pressus, ad hyemis reversionem desiderium suum retulit.

Docet fabula, totam vitam in laborum tempora distribui. Nam secundum Menandri versum:

δὲ τὸς γενουένος, μέγιστ' αὐτὸ ζῶν, ποτεῖν.

Notat & vulgarem levitatem, quæ presentem fortunam nunquam boni consulere solet, secundum Horatianum hoc:

Optat ephippia bos piger, optat arare caballus.

Murus & Felis. *Not.*

Mures felem placide accubantem cum multum & diu contemplati fuissent, tum unus: Libet, inquit, cum ista mitissima (ut apparet) & mansuetissima animante familiaritatem contrahere, atque his dictis ad felem accessit, & blandè compellavit, quæ illum statim comprehensum dilaceravit. Hoc intuentes alij mures: Quantopere, inquit, nostrum popularem species fefellit?

Fabula docet, de vultu & specie animum atque mores certò intelligi non posse. ποδάρι γὰρ νόπλο ἰκανατὰς ἰδέαι. Et impostores & insidiosi simu-

simulant benevolentiam, & odium atque consilia pernicioſa tegunt, ſecundùm hoc Odyſſ. p.

Ἰδὲ ἀνεγένοντες, κατὰ δὲ φρεσὶ βουσι δμῖνον.

Et hoc: Odyſſ. σ'.

Οἷτ' εὐ μὲν βιάζουσι, κακῶς δ' ὀπίθεν φρονέουσιν,

Asinus lapsus.

Asinus post longam & probatam ſervitutem ſuam, & multas onerum atque bajulationum egregias operas, quodam tempore ſub valdè gravi onere, cùm ad laxum improvifum offendiffet, in via cecidit. Tùm accurrit agitator, & acerbiffimis verbis atque vehementibus etiam plagis illum petit. At asinus ſecum, & ſuam conditionem deplorare, & accuſare ingrati domini ſævitiam, qui oblitus omnium priorum, ob unam fortuitam offenſam, tam graviter ſe affligeret.

Fabula ſignificat, ferè homines quid quoque tempore fiat, non quid aliquando factum ſit ſpectare, & unum ſæpe delictum memoriam multorum egregiè factorum inducere ac delere.

Hystrix & Lupus.

Hystrix africanum & Indianum eſſe animal perhibetur, non abſimile erinacio, ſed longioribus aculeis armatum, & ijs quidem miſſi-

missilibus, quos soleat ejaculari in persequētes. Huic insidians lupo, ut spicula ponat, neque se illis sine causa perpetuò oneret, suadet; Cùm autem opus sit, & res poscat, tùm uti resumat. At illa: Nunc igitur, inquit, his opus: Nam lupo inermem occurrere periculosum est.

Fabula monet, ut adversus hostium & inimicorum vim ac fraudes semper muniti & defensi esse studeamus.

Mus & Milvius.

Irretitus & implicitus laqueis milvius, exorat musculum, se ut liberat. Hoc ille facilè corrosis plagis effecit, tùm milvius eum arripit & devorat.

Ostendit fabula, quam gratiam pro beneficijs acceptis mali reddere soleant.

Testudo domigera.

Aliud alijs animantibus à Jove donum petentibus facultatem hanc petiisse testudo fertur, domum ut suam absque incommodo quolibet secum circumferre posset. Quid ad hoc petendum ipsam moveret interrogata respondit: Malorum vicinorum metum.

tum, in quos si fortè incidisset, nihil esse negotij futurum, ut migratione sua declinaret, si domum portabilem haberet.

Infamat vicinitatem improborum fabula, rem deterrimam & execrabilem, bonorum autem vicinitatem commendat, secundùm Hesiodi versum:

πῆσαν ἀκὸς γείτων, ὅσπερ ἄγαθος μετ' ὄνειαρ.

Erinacius & Vipera.

Impetraverat à vipera erinacius, per brumæ frigora in suam ipsam ut cavernam acciperet. Cùm autem in angusto loco spinis hospitis pungeretur vipera, postulat ut suam domum sibi relinquat, & aliò demigret, cùm intelligat illam ambos capere non posse. Sed erinaceus fertur respondisse: Si quis durare illic nequeat, ei sua caussa ut exeat licere, sibi discedere in animo non esse. Si vipera habitatione offendatur, posse hanc mutare. Ita hospitis injuria cavernâ suam illa amisit.

Monet fabula, ne cum illis nos facile jungamus, in quorum potestate nos aut res nostra postea futura esse videantur.

Lepus & Vulpes.

Ante-

Anteponebat se vulpi lepus, cui pedum
pernicitate præstaret. At vulpes dicere, se
ingenio vincere, cuius esset multò & fre-
quentior & præclarior usus quàm pedum.

*Fabula incredibilem esse ait bonitatem pru-
dentia, neque corporis maximas dotes cum mi-
nimis animi dotibus comparari rectè posse. Ita-
que & ab Apollonio introducitur præclarè Am-
phion, qui suo cantu bis tantò majorem lapidem
alliciat, quàm litendo summis viribus Zethus
asserre potuisset.*

Lupus.

Induerat pellem ovis lupus, atque cum
ita ignoraretur, aliquantisper impunè in
gregem fuit grassatus. Sed pastor mox ani-
madversa fraude, necatum hunc de arbore
suspendit: Hoc qui pelle decipiebantur ad-
mirantibus: Pellis quidem est, pastor inquit,
ovis, sed sub hac lupus latebat.

*Habitus & vultus indicia non habenda pro
certis fabula docet: ideoq; facta & rem specta-
ri oportere.*

Canis & Pastor.

Pastor deprehensum canem, cui custo-
diam

*Fabula de Apollonio, qui cantu
suo majorem lapidem alliciat,
quàm litendo summis viribus
Zethus asserre potuisset.*

gregis commiserat, in cæde & devoratione ovis, arripit interfectorus, sicuti commererat. Cui canis: Cur tu, inquit, tuos vis perdere? Meos quidem, inquit ille, nocentes & sceleratos multò quàm externos magis, præsertim eos, à quibus fidelitatem & benevolentiam speraverim.

Fabula hoc monet: Non mirandum neque graviter ferendum, si inimici nos ledant, qui proficiantur odia sua, ut nisi caverimus, neminem nisi nosipos accusare debeamus. Sed hoc esse indignum & animadvertendum, si amici & beneficijs à nobis affecti animum mutant, & fallant opinionem nostram, & insidientur capiti fortunisve nostris.

Aries & Taurus.

Aries, qui inter pecora principatum teneret, superbia elatus, cum tauro congredi ausus fuit. Qui ita illum accepit, ut moribundum relinqueret in deploratione temeritatis & fera poenitentia.

Monet fabula, non esse adoriendos viribus præstantiores,

Asinus punicus.

Fertur quodam tempore mater fuisse hortata iuvenulum filiam, cuius ante aliquot menses maritus mortuus fuisset, alteri ut nuberet. Filiam ajunt dixisse, cupere quidem se obsequi illi, sed reformidare sermones hominum. Tùm matrem foeminam prudentem accepimus, puniceo colore asinum domesticum curavisse infici, ut nova illa species omnibus esset admirationi. Itaque quàm plurimi primum ad conspectum accurrere. Postero autem die diminui spectantium numerus, tertio deinde & quarto magis. Postremò solus asinus jam ut antè incedere. Hoc exemplo docuit filiam mater, sermones hominum de conjugio secundo ipsius, etiamsi existerent aliqui, tamen futurum, ut celeriter illi conticescerent.

Fabula docet, insolita omnia tempore exuere admirationem.

Aquila & Cuniculus.

Aquila raptos pullos cuniculi detulerat in nidum suum, quem in altissima arbore fixerat. At moesta mater, ut suis parcat, per omnes illam deos miserorum curatores obte-

obtestatur. Sed aquila cuniculi precibus contemtis, & despecta humilitate, dilacerat pullos cuniculi & suis præbet discerpta membra, Hic verò dolore & ira commotus suo cum genere conqueritur aquilæ vim, & ut quisque sibi idem quod ipse pertulerit, accidere posse cogitet, neque illud facinus impunè ferre aquilam sinant, hortatur. Ita concordi illi studio ad eruendam arborem, in qua nidularetur aquila conveniunt, & egesta à radicibus illius terra, omnique circum eam solo specubus excavato, ita impulsæ arbor leviflatu paulò post in terram prosternitur. At pulli aquilini partim ruina, partim raptu terrestrium ferarum interiëre, & orbitati cuniculi gratissimum spectaculum præbuere.

Docet fabula, ne quis potentia aut viribus fretus alium quemlibet despiciat; nam & infirmitatem sæpe acceptas injurias ulcisci.

Ovis & Pastor.

Expostulabat cum pastore ovis quodam tempore, quòd non contentus omne lac emulgeret, sibi lanam etiam detonderet & cuticu-

cuticulam nudaret : atque inter hæc & maledicere illi audebat. Tùm pastor iratus, arripuit agnum primigenium illius & maectavit. Ovis etiam poena, ut multi solent, reddita commotior : Quid ergo nunc restat, inquit, quod malefacias ? Egone tibi, inquit pastor ? Te etiam ut jugulem ipsam & pellem detraham de corpore tuo, carnibusque pastis ossa tua projiciam canibus, & pellem tradam macerandam pellioni. Siluit igitur ovis majorum malorum metu repressa.

Fabula subjicit præceptum moderationis, ne indignatione irriteris adversa, πρὸς κέντρον λακτιζόντες. Docet hoc quoq̄, gravibus malis & ærumnis elationem animi reprimi solere.

Rota & Vector.

Quare tu, inquit rotæ viciatæ vector, totum hunc diem nobis stridores tuos obganis ? Quia enim, inquit rota, graviter laboro, & vehementer afflicta sum ; quî ergo possum non queri atque lamentari ?

Fabula ostendit, miseris & calamitosis ignoscendum esse, si fletus & querimonias usurpent.

Vulpes leporis laudatrix.

F

Cum

Cùm non procul abesset, quin canis vulpem insequens illam deprehenderet, conversa ad auxilium fraudulentia vulpes, cùm fortè leporem in propinquo conspexisset, miris modis collaudare cani suavitatem carnis leporinae. Canis vulpe relicta leporem coepit sequi. Hic verò celeritate pedum elapsus, graviter accusare postea vulpem, à qua cani proditus esset. At enim ego te vulpes inquit, studiosè laudavi.

Malorum laudes esse nocentes docetur.

Vulpes & Lepus.

Orabat vulpes Iovem, ut calliditatem ingenij sui velocitate cursus ornare vellet; Lepus autem celeritati suae adjungi versutum animum perebat. Iovem his ferunt respondisse. A se in animantes singulas liberaliter esse certa dona & beneficia collata, neque uni se largiri omnia oportuisse. Hanc enim benignitatem erga unumquempiam, summam iniquitatem erga universos alius futuram fuisse.

Hoc ait fabula: Non uni dat cuncta Deus.

Equus inornatus.

Com

Compluribus equis ad certamen cursus & celeritatis comparatis, & secundum factiones ornatis, cum phaleris, tum coloribus conspiciendis & illustribus, unus inter eos cum loris cotidianis, firmis illi quidem atque habilibus frenis, sed minus versucoloribus & speciosis, etiam productus fuerat. Hunc igitur ridere alij, & præ se quisq; contemnere. Postquam autem ad certamen ventum fuit, hic palmam obtinuit.

Subjicit & hac fabula sententiam Theognidis: Sape decipi animos specie. Et docet, non spectandum habitum & ornatum, sed virtutem. Latet enim saepe sub pallio sordido sapientia.

Vox Hœdi.

Repulsus sæpenumero Clientibus pauper à patrono, qui sibi non vacare, quoties ille advenerat, diceret, affert tandem tenellum hœdem in ædes illius, & stans in atrio velliebat hœdum, ut vox illius exaudiretur. Tum patronus suis, Ecquis adest, inquit, qui consulere vult? Et clientulo toties antè repulso, quid narras, inquit, tu? Causaque cognita, consilio adjutum, dimisit.

Fabula eadem est doctrina, qua Ovidiana sententia: Placari donis deos & homines.

Senex & Adolescens.

Conspectum senex adolescentem, qui de sua arbore poma carperet, hortatur, ut aliena ne invadat, atque rapiat. Hunc adolescens de arbore irridere, & poma, ut coeperat, decerpere. Tum senex: Herbas, inquit, audi vi & efficacitate pollere: vellit igitur herbas, & contra adolescentem projicit. Hic verò in cachinnos effundi & senem delirare credere. Ibi senex: Nihil quidem herbarum, inquit, ut intelligo, vires erga istum valere, sed & lapides, de quibus sæpe mira, quantum illi possint, audire memini, experiar atque collecta saxa in furem conjecit, atque illum de suis pomis facile abegit.

Fabula Terentianam subjicit sententiam: Omnia prius experiri, quam armis, sapientem decet.

Docet & hoc, senilis prudentia, qua huius ætatis propria est, esse impetum lentum, sed vehementem.

Luscinia & Accipiter.

Lusci-

Luscinia accipitrem, à quo comprehensa fuerat, orabat, se ut dimitteret, neque id enim gratuito facturum esse ajebat. Precium quodnam futurum esset roganti accipitri, respondit, suavissimi carminis sonus. At ego, inquit ille, non aures meas, sed ventrem expleri cupio.

Fabula potest ad duos sensus eosq; dissimiles accommodari, Primum ut intelligamus, imperitos homines liberalibus studijs atque artibus non capi, Alterum, necessaria jucundus anteferri oportere.

Kuron Culex & Apes.

Brumæ frigore & insuper fame laborans culex ab apibus petijt, intra ipsorum alvearia recepto, sibi ut cibum impertirent, ob quod meritum se illorum filios canendi artem edoctrum esse pollicebatur. Tùm una de examine: Nihil, inquit, tua est arte opus liberis nostris, qui à nobis multò meliorem & magis salutarem discere poterunt.

Monet fabula, ita instituendo liberos. & ejusmodi artibus instruendos ut sua opera ipsi victum sibi quarere sciant.

F 3

Leo.

*Die 17to Junij 1700, Hadu ...
I mtois ...*

Leo, Asinus, Lupus.

Leo cum bello contra volucres suscepto copias suas recenseret, & prætereunte asino & lepore, quas nam ad res uti posse speraret, urso interroganti respondit: Asino tubicine, & lepore tabellario.

Fabula docet, neminem esse tam parvum aut humilem, cujus non aliena in re opera utilius esse possit.

Accipitrum pax.

Accipitres quodam tempore inter se acerrimè belligerabantur. Hos columbæ in gratiam reducere & à dimicatione mutuisq; cædibus abducere conatæ, perfecêre, ut pacem illi inter se facerent. Qua firmata, tam in columbas, quàm in reliquas minutas aviculas ipsi concordēs, vim & ungulas convertere.

Docet fabula, utiles esse salutis bonorum discordias malorum, ut ferunt Melanthium sive joco seu seriò dicere solitum: Rempublicam Atheniensium servari dissidijs oratorum, quòd, cum non incumbant universi quasi in unum latus navigij, fiat, ut ab altera parte veluti pondere opposito administratio libretur.

De.

De Mortis nuncijs.

Cum hercules reliquisset superatum Letum ad bustum Alcestidos, ubi illud jaceret anhelans & exanimatum, misertum illius quendam Phorem, qui transiens aspexisset, recreasse ipsum & perfecisse ferunt, ut vires pristinas recuperaret. Ob hoc beneficium Letum promississe illi memoriam à se grati animi, & cum non prorsus parcere ei posse, non tamen se oppressurum esse de improvise benefactorem suum, sed missurum prius, qui monerent, quique indicarent, quòd appropinquaret Letum. His pollicitis Phereus elatus, animo securo vitam egit, cumque minime metueret, Letum ad se auferendum adesse cognovit. Questus igitur ille gravissimè perhibetur, se circumventum fraude arripì, & Leti vanitatem accusasse; neminem enim prænucciasse adventum ipsius. Cui Letum narrant demonstrasse, plurimos à se nuncios ad eum pervenisse. Nam & annos ante sex febrì, & post duos rursus gravedine ac destillationibus eum laborasse: Inter eaque sæpe cum tussis, sæpe capitis doloribus

conflictatum, proximè etiam anhelasse. Quibus omnibus ut accedentis Leti nuncijs non longissimè illud abesse commoneri debuerit. Quin etiam, inquit, paulò ante adventum meum, germanum fratrem ad te misi, veterosum illum soporem, in quo aliquantisper pro mortuo jacuisti. Ita probata fide sua, quodque promissum fecisset, Phereum lamentantem & muliebriter ejulantem abripuit.

Docemur, de valetudinis imbecillitate, & morbis cognoscendam mortalitatem, neq; mortem omnibus necessariò oppetendam nimium perhorrescendam esse.

Vulpes & Hircus. *Horiet*

Siti correpti hircus & vulpes, in profundum puteum desilierunt, cumque illam sedavissent, hircus cœpit circumspicere & quærere, quî de aquis evadere in terram posset. Cui vulpes: Bonum, inquit, animum habe; nam mihi consilium subijt, quo usi servari possimus ambo. Si enim te in posteriores pedes *erigens* priores parieti isti applicueris, & caput altè, cornua ut obliquè

recli-

*Carreza / in myst. • Inieci in Abus
byt goton
noo regnari et vlym sweetem*

reclinentur, extuleris, tùm ego de tergo tuo
 in hæc ascendere, atque deinde exilire de pu-
 teo, & te mox etiam atrahere facillè poterò.
 Ad hæc cùm se hircus paratum esse diceret,
 & obsequentem præbuisset, evasit de puteo
 vulpes, atque ibi læta circum fauces exulta-
 re, & deridere hircum cœpit. Ille verò hanc
 graviter accusare, & perfidiæ insimulare.
 Cui vulpes illudens: At tu, inquit hirce, si
 tam cordatus esses, quàm barbatum esse sci-
 mus, nunquam in istum te locum, non ex-
 plorato reditu, immisisses.

*Significatur hac fabula, viros prudentes, prius-
 quam quicquam aggrediantur atq; incipiant,
 previdere & considerare, quoniam illud evasu-
 rum, & quem finem habiturum esse videatur.*

Gallinæ & Perdix.

Qui delectabatur alendis gallinis, allatum
 sibi fortè perdicem addidit ad cohortem il-
 larum, quæ cùm miseram morsibus impete-
 rent, & ab esca repellerent, singulari illa do-
 lore animi afficiebatur, quòd sibi hoc, quòd
 aliena esset, eoque illis nomine invisa, accide-
 re putaret. Paulò post videt ipsas quoque

F s

illas

do desli gro box.

illas se mutuò conscindere. Tùm se conso-
lata, si inter se, inquit, istæ inimicitias gerunt,
neque parcunt sibi, ferenda scilicet & mihi
æquo animo fortuna mea.

*Hoc fabula sibi vult, prudentibus magno esse
solatio considerationem communis sortis & con-
ditionis, cum animadvertent, neminem esse, cui
non mala & adversa plurima obijciantur: Eosdē
libenter etiam comparare sua mala cum alio-
rum malis, qui respectus sæpè numero opinionem
magnitudinis his adimere soleat.*

Gloriator.

Reversus in patriam quidam suam, unde
aliquot annis abfuerat, in omnibus coetibus
gloriabatur, & jactabat sermone præclara
facinora sua, atque se in insula Rhodo saltan-
do signum fixisse, quod nemo omnium, qui
adesset, assequi potuisset. Huius se habere
testes universos Rhodienses ajebat. Tùm
unus de circulo: Heus tu, inquit, si vera præ-
dicas, hoc esse loco Rhodum puta, & hîc
saltum istum edito,

*Fabula hoc subijcit, quod & Demosthenes di-
cit, vanam esse orationem omnem, qua rebus defi-
ciatur.*

*Malorum y 12a b r 20m. edoc
Malno moni e Maloriae, Kredyfo
u esodri.*

ciatur. Proverbium autem hoc usurparunt veteres in ostentationibus gloriosorum retundendis, ut sic illos increparent: Hic Rhodus, hinc saltato.

De Apollinis tentatore.

Tentaturus apollinem, deorum quidam contemtor & callidus, per sacerdotem fatidicam, illius in templum venit Dei, ubi omnia pro ritu superstitionis illius apparatus essent, occultatum manu sua passerculum continens, cumque ante cortinam, quem *ἰστροδα* Græci vocarunt, astitisset, sciscitatus est: Viveretne, an mortuum esse, quicquid in manu teneret, ratus se facile in utramque partem datum responsum refutaturum esse. Tum *ἰστροδα* vates de numinis instinctu hæc fertur cecinisse:

Quicquid id est, tectum tua quod nunc dextera calat,

Vel vivit, vel jam moritur, nostriq; videbunt
Alterutrum in prolato oculi, sed te penes huius
Arbitrium facti est & ad hoc mens nostra recurrit.

Discendum hoc est: In rebus divinis maxime, sed & erga sapientes non serè quicquam valere fraudes & astutias improborum.

Ca. Baskin... Mulier
Chor. Iureci...

Mulier & Gallina.

Mulier vidua gallinam habebat, quæ singulis diebus ovum unum pariebat, quæ si curaret diligentius, & saginaret gallinam, sperandum esse existimabat, ut bina aut terna illa quotidie ova pareret, cum autem cibo superfluo opima gallina & pinguis facta esset, planè tùm parere ova desijt.

Ostendit fabula, cupiditatem & avaritiam sæpè detrimentosam esse. Et scripsit Demosthenes hac quoque præclare: Rebus secundis non esse modum neque finem cupiditatum. Itaque multos sæpe avidos fortuna melioris presentia bona amittere. Et secundùm Aristotelem, ἀπληστον ἢ πονηρίαν τῶν ἀνθρώπων, id est, Insatiabiles sunt cupiditates improborum.

Vulneratus à Cane.

Quem canis momordebat, circumiens medicum quærebat: Cui notus quidam obviam factus, cognitare, suavit ut in panem recentem exprimeret cruorem & saniem vulneris, atque comedendum hunc objiceret cani, à quo læsus esset. Id enim salutare ipsi futurum esset. Tùm saucius cum risu:

Hoc

Hoc remedio, inquit, ego scilicet in me omnium, qui in urbe sunt, canum morsus irritavero.

Docet fabula, nullo beneficio pravos ab injurijs deduci, atque plerunque reddi benignitate aliorum deteriores.

Thunnus & Delphinus.

Thunnus delphinum persequentem fugiens, cum incitatissimo ferretur impetu, fluctibus ad insulam appulsus, in illam unam cum Delphino ejicitur. Ibi Thunnus conversus, & Delphinum conspicatus vita defici, non sibi jam magis suam mortem tristem futuram esse ajebat, quia cerneret autorem illius unam secum interiturum.

Hoc fabula demonstrat, equiore animo suas miseras ferre homines solere, si illarum autores ipsdem irretiri intelligant.

Fiber.

Fibrum esse quadrupedem animantem, qui ferè in aquis degat, atque eius pudenda magnum in medicinis usum habere accepimus. Hic igitur, quoties urgetur vi hominum, non ignarus, cuius rei gratia petatur,

pra-

præmordet ipse pudenda sibi sua, & contra
insequentes projicit, atque ita sæpenumero
conservatur.

*Significat fabula, similiter & prudentes ho-
mines salutis suæ conservandæ gratia, jacturam
facultatum libenter facere, ut & in poeticiis fa-
bulis legimus, non fuisse cariora Hippomeni po-
ma aurea, quàm vitam suam, quibus abjectis,
illam retinuerit.*

Divinator.

Divinator in foro respondebat consulen-
tibus, cum subito illi nuncius advenit, pate-
re fores domus ipsius, neque intus quicquam
reliquum, sed omnem supellectilem esse di-
reptam. Quo percussus animo ille exiit, &
curriculo ad ædes suas contendit. Hunc
conspicatus festinantem quidam: Heus tu,
inquit, cum alienarum rerum prædictiones
profiterere, cur tuas negligebas?

*Notantur hac fabula ij, qui cum ipsi perpe-
ràm vivant, aliena omnia curare & corrigere
oratione sua non dubitant. Simul & hoc Xeno-
phontem innuitur: Τὸς μάλιστα ἄλλοις μὲν παρορ-
θεύειν τὸ μέλλον, ἑαυτοῖς δὲ μὴ παρορθεῖν ἐπιόν.*

Ægrotus & Medicus,

Ægrotus quidam à medico suo interrogatus, quo pacto præteritam noctem peregisset, respondit, se admodum sudasse. Hoc, inquit medicus, bonum est. Postridie reversus, & similiter percontatus ægrotantem, audivit horrore fuisse ipsum vehementi cõcussum. Hoc, medicus, bonum, inquit, & ipsum est. Tertio sciscitatus, quomodo haberet, cognovit aquam intercutem effusam affligere hominem. Sed & hoc bonum esse dixit. Digresso medico, accessit ex amicis unus ægrotum, &, quid sit, inquit, & in quo loco sunt res tuæ? Optimo inquit ægrotus: Nam multitudine bonorum extinguo.

Fabula indicat, non alijs homines magis succensere, quàm ijs, quos in suam gratiam mentiri, & à quibus assentationibus se falli animadverterint.

Auceps & Cassita.

Auceps laqueos disponebat, & struebat insidias avibus, cuius opera contemplans cassita, quid rei ageretur admirans, accessit propius, sciscitatur de homine, quid struat. Respondit ille, se urbem condere. Atque omni-

omnibus perfectis, occultat se intra ramos arborum. Cassita ad novam urbem aspiciendam celeriter advolat, & laqueo implicita capitur. Cumque accurrisset auceps, tristis hæc illi: Si tales urbes condis, inquit, non facilè multos incolas reperies.

Fabula monet, malè coli atq; habitari cùm oppidatum domos, in crudelitate & rapinis principum.

Viator.

Itinere quidam longe fatigatus, votum fecit, dimidium eius, quod reperisset, se Mercurio consecraturum. Cùm autem incidisset in sacculum, refertum palmis & amygdalis, illo sublato, fructus quidem comedit, nucleos autem palmarum & amygdalarum testas in aram imposuit, quod se solvere votum diceret, atque inventa cum Mercurio partiri, de quibus extima & intima illi offerret.

Castigantur hac fabula avari, qui etiam decorum ipsorum respectum postponunt cupiditatibus suis.

Puer & Mater.

*Debet esse matrem, matrem in
Hic est synonima, tal byla inexpli
wa*

Itabat in ludum literarium puer parvulus, atque illic condiscipulis suas tabellas negligentius asservantibus, suffurari eas & afferre matri solebat. Ea pueri furtis delectabatur, tantum aberat, ut ob delicta filium suum castigaret. Itaque ille, quod in pueritia facere assueverat in parvis, grandior in magnis etiam exercere coepit. Deprehensus autem quodam tempore in manifesto furto, & capite damnatus, ad supplicium cum duceretur, valde obsecravit carnificem, ut sibi matris, quam sequi cum lacrymis & ejulatu animadverterat, compellendæ potestatem faceret. Quare facilè impetrata, os ille, tanquam arcanam quandam orationem habiturus cum matre, ad aurem ipsius applicat, & mordicus hanc arripit. Quod factum non solum matre, sed tota etiam multitudine indignè ferente, neque solum ut furi faciente convicia sed etiam ut impio, docuit ille, matrem se ultum ut potuisset, causam sibi exitij & ignominiosæ mortis. Si enim cum quondam, inquit ad eam, pueriles afferebam tabellas, me castigasset, non processissem eò usque audaciæ, qua nunc ad crucem adigor.

Mo-

*Hic Karzudogo, Mecon crebit
Prucyrtay ny ny, oby to manene*

Monet fabula, neglecta delictorum supplicia in caussa esse solere, ut illa majora fiant & cumulatiora.

Pastor & Mare. ^{nat} _{proy}

Pastorem qui gregem suum fortè appulisset ad mare, cùm cerneret illud stare placidum & quietum, cupiditas incessit navigandi, & mercaturas faciendi. Venditis igitur ovibus suis, mercatur palmas & in navem imponit, atque ita in altum provehitur. Orta autem tempestate, cùm periculum esset, ne navis fluctibus deprimeretur, mercibus ejectis in undas agrè vacua navis fuit conservata. Post dies pauculos, cùm ad mare pastor tristis sederet prætereunte quodam & secum tranquillitatem maris (nam tempestas aberat) admirante: Ego, inquit pastor, scio, quid sibi velit hæc maris tranquillitas: nam alias palmas profectò quærit quas devoret.

Docet fabula, malis acceptis homines cautiores in posterum reddi solere.

Luscinia & Accipiter.

Cantantem, ut consueverat, ab arbore procera Lusciniam rapuit esuriens accipiter;

Quæ

Quæ cum intelligeret, sibi mortem impendere, ad preces conversa orat accipitrem ne se perdat sine causa. Non enim suam exilitatem avidissimum ventrem illius posse explere itaque suadere grandiores alias volucres venerur. Cui accipiter: Insanire inquit, si partam prædam amittere, & sequi vellem ea, quæ nusquam apparent.

Intelligendum, similiter & homines incogitantes quosdam reperiri, qui spe majorum præsentem copiam despiciant atq; negligent.

Vulpeculæ.

Elapsa vulpes de laqueo, sed mutila (nam caudam amiserat) non vivendum in tanta deformitate sibi esse existimans, cœpit in commune suadere omnibus, ut & ipsæ præcidi caudas sibi parentur: cupiebat enim in turba & societate turpitudinis suum vicium quasi occultare. Quid enim, inquit, has, & indecoras, & supervacaneum onus gestamus, vel potius attrahentes defatigamur? Aut cuienam, obsecro, rei utiles sunt, nisi fortè verrendum solum conduximus? Parantem dicere plura, una de multitudine juven-

vencula fertur interpellasse his verbis: Heus tu, mea matercula, num fueras hoc suasura etiam, si non tibi emolumento futurum esse sperares?

Significat fabula, neq₃ aliorum commoda deliberationibus malorum proposita esse, neq₃ libenter homines ea consilia admittere, qua non eorum, quibus dantur, commoda spectare atque procurare videantur.

Vulpes & Sentes.

Insiliebat fortè in spinosas vepres vulpcula; cùm laberetur, sentes apprehendit, in quibus inniteretur, ab his sauciata, cum cruentis pedibus & magno dolore: Siccine, inquit, sceleratæ sentes decipitis supplicem vestram? Cui sentes responderunt: Valde eam deceptam fuisse, quæ vellet sese apprehendere, cùm ipsæ apprehendere, & retinere alia omnia consuevissent.

Ostendit fabula, stultè facere eos, qui opem & auxilium ab illis sperent, quibus insita sit malefaciendi & injuriarum voluntas.

Vulpes & Crocodilus.

Crocodilus Ægyptiacum est animal, te-
trum

trum aspectu, atque monstrosum, specie la-
 certæ, cute rugis & squamis horrida, vastum
 atque informe. Inter hunc & vulpem quo-
 dam tempore certamen de generis nobilita-
 te extitisse narrant. Cùm autem Crocodi-
 lus & majorum suorum multa præclara fa-
 cinora, & à se fortiter res gestas prædicatio-
 ne sua extolleret, respondit vulpes: Nihil
 opus esse verbis; nam de pelle apparere
 omnia.

*Hac fabula innuit, Mendaces ipsa re solere
 coargui & refutari.*

Vulpes & Lignator.

Agitata Vulpes à Canibus longo spacio
 fugæ confecto, devenit tandem ad casulam,
 ante quam lignator findebat stipitem quer-
 num; ad eum supplex confugit orans, ut sibi
 latebras aliquas demonstraret, in quibus
 dum venatores præterirent, occultaretur.
 Ille misericordia motus suam casulam jubet
 subire, ibi sperare, se illam in tuto futuram:
 postea recordatus animantem illam esse no-
 centem, & tamen manifestè prodere sup-
 plicem non ausus, insecutis venatoribus, &

NUM

Handwritten marginal notes in cursive script, including the name 'John' and various illegible characters.

num vulpem vidisset percontantibus, vidisse quidem ille verbis negabat, sed manu oculisque casulam suam indicabat, ubi volebat intelligi jacere vulpeculam. Sed venatores non animadverso indicio, & attendentes orationi, celeriter discedunt. Vulpes, quæ & audierat, & viderat omnia, progressa mox de casula, abire in salutato lignatore. Quod cum ille ægrè ferret, tanquam cum ingrato exostulabat. Etenim salutem tu mihi debes, inquit, & meo beneficio vitam retines. Tùm vulpes: Agerem, inquit, gratias ego tibi, si cum oratione tua manus & oculi consentirent. Quod si dicendum aliquid est, ego quidem linguæ benè precor, sed manus præcisas, & oculos tuos effossos velim.

Fabula contra eos narratur, qui verbis benè pollicentur, re autem malefaciunt.

Homo & Statua.

Quidam domui suæ consecrata divi nescio cuius lignea statua, colere hanc & sertis ornare assiduè solebat, & petere ab hac divitias & opes. Sed hoc cum frustra longo tempore fecisset: non modò enim non au-

*Секретныя сказанія о гонимых
Торка 20. 18. 1848 г. Сост. О. И. Смирнов*

gebatur res ipsius. sed etiam diminuebatur; iratus tandem apprehensum pedibus simulacrum terræ inflixit. Illiso autem fortè in saxum capite, effractoque, magna vis auri effunditur, quod in eo fuerat inclusum. Hoc colligens ille: Magna est, inquit, perversitas tua, dive, qui venerantem te neglexeris, & affligentem ditaveris.

Significat fabula, pravorum non cultu, sed vi & animadversione placari.

Canis & Cocus.

In domo quadam ingens convivium apparatus. Invitat igitur canis domesticus externum, secum ut epuletur. Deductus externus in culinam, videt omnium rerum ad victum necessariorum summam adesse copiam, magnas etiam ubique lauticias animadvertit. Itaque gaudio plenus, Papæ, quàm opipare, inquit, hîc nunc convivor! tanto scilicet me cibo ingurgitare poterò, ut saturitas postridie etiam duratura esse videatur. Hæc ille secum lætus murmurans, caudam quasi adulans cocus quassat. Ille ut ab externo metuens, arreptum de fenestra

neſtra eum projicit in viam. Qui cum clamore maximo aufugiens, habuit obvium ſibi notum, alterum canem. Hic igitur, qui fuiſſe eum invitatum foras ſciret, quomodo acceptus eſſet, interrogat. Cui alter: Ita, inquit, multum potavi, ut ebrius, unde exierim, ignorem.

Fabula docet, fidem non habendam ijs, qui de aliorum facultatibus beneficos ſe futuros eſſe polliceantur.

Ruſticus & Filij illius.

Ruſticus vicinus morti cùm relinquere filijs ſuis divitias non poſſet, voluit excitare animos illorum ad ſtudium diligentis culturae & in opere faciundo aſſiduitatem. Accerſit igitur illos ad ſe, atque ita loquitur: Mei filij, quo in loco res meae ſint videtis. Vobis autem quicquid potui in mea vita compari, idque totum in vinea noſtra quaerere poteritis. Hæc cùm dixiſſet, paulò poſt moritur ſenex. At filij, quòd crederent in vinea illum theſaurum alicubi abſcondiſſe, arreptis ligonibus ſolum vineae univerſum effodiunt, ac theſaurum quidem invenerunt nullum

*Pracny, Staray, Se, p. 100, ore crata
 Týr beo, ieh, mial, dof, no, drego
 do drego.*

nullum, terra tamen fodiendo perculta, vites uberrimum fructum tulere.

Docet fabula, labores & operas summas divitias esse. Et est Epicharimea sententia: Labore à dijs hominibus bona venire.

Piscator.

Piscator artis non admodum peritus, venit cum tibijs ad aquas, & carmen accinere cœpit, sperans futurum, ut ad vocis suavitatem pisces exilirent. Sed falsus spe sua arripit rete, & projicit in aqua, magnamque copiam piscium extrahit. Quibus in ripa expositis & lascivientibus: Nunc saltatis improbi, inquit, dudum autem me tibiam inflante quiescebatis.

Fabula dicitur de ijs, quæ temerè, vel non suo loco, atq; tempore fiunt. Eandem iratus Cyrus apud Herodotum κλειῶν, narrat Æolensibus, qui pacem à victore peterent, quem facietatem quondam ipsorum flagitantem repulissent.

Piscatores.

Cum piscatores diumultumque de fatigati, nihil capere potuissent, tædio tandem affecti, perdita opera, tristes domum redire parant,

parent. Tùm de improvísò Thunnus à reliquis piscibus agítatus, saltu in navigium illorum se dedit, quo potiti, cum præda & læticia abiére.

Indicat fabula sapenúmero forte fortuna obvenire ea, quæ nulla arte ac ratione parari poterint, secundùm Tragicam clausulam.

πολλὰ δ' αἰετῶς κερύουσι θεοὶ
καὶ τὰ δοκηθέντ' ἐν ἐπιπέδῳ,
πῶν δ' ἀδικήτων πόρον ὄρε θεός

Præter spem multa Dei efficiunt,

Et spes multos sua frustratur.

Contrà explicat insperata Deus.

**Votum quod solvi non
posset.**

Ægrotabat pauper & in morbi gravissimò periculo cùm à medicis desperasset, ad opem deorum confugit, quibus se, si convalescisset, centum tauros immolaturum esse promisit. Hæc uxor illius, ut propè adstant, cùm audisset: Vnde, mi vir, tantum, inquit, numerum taurorum parare possis, si voti convictus sis? At ille: Quid tu, censes, inquit, stulta, cœlo descensurum, qui illud sacrificium fieri postulet, si ego sanitatem recuperavero?

Nar

Narratur fabula & ad hunc modum:

Cùm multi una in navi veherentur, orta tempestate horribili, un⁹ cæteris formidoliosior, quasi desperato omni auxilio humano, deos invocare, & illis vota pro salute sua nuncupare, interque alia promittere, se consecraturum de cera lampadem tantam & tam ponderosam, ut malo navis æquaretur. Eo fortè, qui juxta illum assidebat, audito, cùm sciret mediocres esse, vel etiam infra mediocritatem facultates hominis, admonere voti magnitudinis, quòd non videretur exolvere ille posse. Cui hic responderit: Si navis modò servata, & in portum delata esset, se facilè dijs satisfacturum, quos consideret postea uno numulo emto cereo contentos futuros.

Significatur esse multos in pollicendo faciles, qui etiam promittere ea soleant, qua non velint, neq³ cogitent facere.

Piscatores.

Dum extrahunt nassam de aquis piscatores, gravissimum pondus esse illius sentiunt, Quare læticia exultare, & felici eventu im-

modicè gaudere, quòd operi præclarè posita videretur. Sed massa subducta in terram conspiciantur ingens saxum, quo illa depressa fuerat. Ergo mutatis animis, contristari atque mœrere, neque minus doloris capere ob falsitatem opinionis & ludibrium fortunæ quàm incommodum suum. Tùm unus inter eos senior objurgare eos & dicere: Non nimis indignè ferendum casum illum, quòd consanguineam habere gaudium videretur tristitiam. Itaque vix aliter potuisse fieri, quàm ut illius tanto complexis etiam hanc assumerent.

Vtrumq; fabula monet, non prius latandum, quàm explorata fortuna, neq; tamen tristiores exitus non etiam moderatè ferendos esse.

De Sene & Morte.

Cæciderat ligna in silva senex, quorum fasce sublato, domum redire cœpit. Progressus autem multum sanè viæ, cùm defatigatus esset, & onere & itinere, deposito lignatu, acquiescens considerare ipse secum ætatis, inopiæ, solitudinis miserias, & clara voce invocare mortem, cuius auxilio facilè libe-

liberari se ab omnibus malis posse diceret. Tum mors exaudit precibus illius, coram assistens, quid velit percontatur. At senex territus, & quem jam mortis pigeret, nihil enim, inquit, sed requiro aliquem, qui onus paululum allevet, dum ego rursus subeo.

Docet fabula, ad præsentiam mortis omnes refugere, neq; quicquam esse tanti doleris aut cruciatus, quòd vitæ dulcedinem diluere possit, vereq; Creò apud Sophoclem ait:

*Fugiant & audaces retrò, postquam prope
Vitam in suam grassantur mortem vident.*

De Anu laborante ex oculis.

Saba
Laborans anus ex oculis accersit medicum, mercedemque pactum, ut sanitate recepta demum persolveret, convenit. Medicus orsus curationem, quotidie collyrio oculos pelluebat, & supinam in lectulo, cum inunxisset, in tenebris jacentem relinquebat, asportans ipse secum quicquid fortè reperisset supellectilis, sive vasculum seu vestimentum mulieris. Quæ cum animadvertet se spoliari, & jam recuperato visu cer-
neret

neret vacuam relictam domum sibi, postquam accessit medicus, mercedem postulans promissam; nam & esse illam sanam, & se iudicium nullorum, quibus notus fuisset morbus ipsius defugere aiebat. Non est ita, inquit, medice: Nam priusquam tuæ artis fortunam subirem, conspicabar passim copiosam domi meæ supellectilem: Nunc verò sana, ut ais, nil profus video.

Significatur, hæc fabula, improbos, & veteratores ipsos nonnunquã suis dolis implicari & ladi.

Inimici.

In eadem navi vehebantur duo, qui inter se capitalia odia exercebant. Atque unus quidem in prora, alter verò in puppi residebat. Orta tempestate ingenti, cum omnes de vita desperassent, interrogatis, qui in puppi sedebat, gubernatorem, quam partem navis primum submersam iri putaret? Cui gubernator, proram inquit. Tum ille: Jam non magis, inquit, mors mihi gravis futura est, si quidem aspecturus sum interitum inimici mei.

Fabula significat, multos non moveri suis ma-

his, sed alicuius alii, qui in prora sedet, & in puppi.

lis, si iisdem inimicos, & eos, quos odere, prius circumveniri videant. Itaq; Achilles Homericus non recusat mori si prius Hectorem interfecerit, cum sciret post huius cadem sibi quoq; instare ac prope esse exitium.

Felis & Mures.

In domo quadam magna copia murium diversabatur. Hoc felis cum comperisset, eodem se contulit, & venatione atque captura musculorum bene aliquantisper victitavit. Cum autem mures animadverterent, suum numerum quotidie fieri minorem, & quod a fele consumerentur, statuerunt se intra suas cavernulas, & ijs in locis continere, in quæ pervenire illa non posset. Felis cum mures non magis, ut soliti fuerant, procurrare videret, statuit fraude elicere, seque quasi mortua esset, de clavo quodam suspendit. Quam conspicatus fortè desuper musculus: Heus tu, inquit, si te in sacculum conversum esse sciam, nunquam tamen commissurus sim, ut ad te propius accedam.

Docet fabula, prudentes non pati sese iterum improborum dolo falli, ubi illorum fraudes semel fuerint experti.

Mu-

Mulus.

Opimus pastu hordei factus mulus, incitare se ad cursum, & gloriari de materna origine, quam celeritate referret : Matrem, inquit, equam habeo, præstanti celeritate, qua ego non sum inferior. Mox quodam tempore currendi necessitate illi imposita defatigatus, cœpit paterni generis, & se esse alieno procreatum, recordari.

Fabula monet, non superbiendum, si quem fortuna extulerit altius, neq; prioris conditionis obliviscendum: Nam instabilem esse vitam hominum.

Monet & hoc, provecos ad honores & dignitatem humilitatis aut dedecoris parentum conscientia perturbari animis, ut Euripides Phœdræ loquentem introducit:

*Animos virorum fortium quoq; deijcit,
Si patris aut matris meminerint dedecus.*

Leo procus.

Leonem mirifico amore erga virginem fortè conspectam exarsisse ferunt. Venit igitur ad patrem, & nuptias petit filiæ ipsius. Huic ille: Egone tuis, inquit, istis dentibus &

ungvibus committam teneram virgunculam filiam meam? At absque his foret, equidem felicem me arbitrarer, si talis gener contingere posset. Nunc verò non ausim facere, tibi illam ut tradam. At leo amoris impatiens, postulante homine, & ungues præcidi, & dentes effringi patitur. Ibi inermem homo facilè vincit atque interimit.

Ostendit fabula, calliditatem & malitiam, fortibus, inprimis voluptatibus inescatis, decus atque robur detrahere. & postea liberè illis insultare. Hac fabula apud exercitum Eumenem usum aliquando fuisse scripsit Diodorus, lib. 19. hoc sensu, quòd similiter & Antigonus omnia polliceri non dubitaret, dum potiretur copijs, tum verò in duces ipsorum animadversurum hunc esse pro arbitrio.

Galli gallinacei.

Duo galli acriter inter se pro gallina dimicabant, ita ut ambo sauciarentur, sed finito prælio, qui victus fuerat, is pudore & dolore affectus, latebras quæsiuit, victor autem in altum parietem evolavit, & quanta maxima voce potuit, canere & alis strepere cœ-

pit.

G. S. Ha. Rom. Sic, me ny krety

pit. Ita alter, qui se dudum abdiderat, postea sine æmulo gallinarum consuetudine frui potuit.

Docet fabula, Deum ipsum superbis adversari, mites autem apud illum in gratia esse.

Hinnuleus.

Hinnuleum cum cervo sic locutum aliquando ferunt: Mi pater, cum multò sis major canibus, & pedum his celeritate præstes, præterea cum tibi sint ardua cornua, quibus à te vim propulsare facilè possis, qui fit, ut canes tantopere metuas? Ibi cervus ridens: Mi nate, vera, inquit, memoras mihi; tamen nescio quo pacto semper accidit, ut audita canum voce, in fugam statim convertar.

Fabula docet, eos qui natura formidolosi sint, nulla cohortatione confirmari posse.

Apicula & Jupiter.

Quod suos labores ab hominibus compilarari apicula ægrè ferret, elegantissimè constructos favos Jovi obtulit, & ab illo petijt letiferam ut aculeo suo vim adderet. Jupiter immanitate bestiolarum offensus: Imò potius

tius vitalem vim tribuam, inquit, ut unâ cum illo tibi vita relinquenda sit.

Fabula ad sententiam Herodoti est composita: Immodicas pœnas dijs non probari.

Lignator & Mercurius.

Cædebat quidem ligna juxta fluvium, cui cum inter opus excidisset fortè securis, in flumen delata & demersa fuit. Tùm ille inops consilij, in ripa assidens deslere fortunas suas, & lamentari miserè. Mercurius verò, qui fortè præteriens, querelas illius cognovisset, misertus hominis, aquas subjicit, & relulit securim, non eam quidem, quæ amissa fuerat, sed auream, & an hæc esset quam perdidisset, interrogavit: qui cum suam illâ esse negaret, extulit alteram argenteam; sed ne eam quidam agnoscente lignatore, postremò ferream attulit, quam lætus homo suam esse dixit. Hac probitate delectatus Deus, universas illi secures donat. Ista ut acciderant cum postea narraret plurimis, unius in similis eventus spem vocatus, & ipse in præterfluentem securim suam abjicit, & propter eum mox assidens plorare atque lamen-

lamentari. Huic ita ut dudum alteri, Mercurius se obtulit, & causa lacrymarum audita, auream protulit securim interrogans, eane esset, quam delapsam in aquas quereretur; Qui cum magno gaudio statim agnoscere se, & eam esse dixit. At Mercurius mendacem & impudentem hominem averfatus & se à conspectu illius & auream securim unà secum abstulit, neque projectam in fluvium retulit.

Fabula docet, non minus malis deos adversari, quàm prodesse bonis solere, secundùm hoc Sophocleum:

Ἦς δὲ σώφρονας

Ἰεὶ φίλους καὶ συῆς τὸς κακούς.

Etenim probos

Amare dii solent, & odisse improbos.

De Vulpe & Uva.

Vulpes sublimem uvam dependentem de vite conspicata, ad illam subiliit iterum atque iterum, omnes vires corporis adhibens si fortè attingere posset. Tandem defatigata inani labore, discedens ipsa sese quasi consolans: At enim acerbae nunc etiam, inquit,

Ἦς ἡγεῖται τὰ κλέβει καὶ ἄρα
 ἡ μὲν κλέβει μὲν ἄρα
 ἡ μὲν κλέβει καὶ ἄρα, ἡ μὲν
 ἡ μὲν κλέβει καὶ ἄρα

uvæ sunt, & ista inprimis austera, nec si in
via reperiatur, videtur tollenda esse.

*De ijs fabula dicitur, qui necessitati obse-
quuntur, & libenter abstinent ab ijs, quæ obti-
nere non possint.*

De puero & Scorpio.

Locustas puer captans, in scorpionum in-
cidit. Huic ille: Ne, inquit, attigeris me:
Nam nisi à me abstinueris manum, locustas
etiam, quas venatus es, cum dolore & ge-
mitu projicies.

*Fabula monet, vitandos esse congressus im-
proborum.*

Malus & Pirus.

Certamine de formæ præstantia inter
pirum & malum orto, cùm illæ multis inter
se verbis disceptarent, Rubus de propinqua
sepe: Finem tandem, exclamat, obsecro
rixarum faciamus.

*Fabula ostendit, in dissensionibus potentum,
etiam infimos principatum querere.*

Talpa.

Talpa animal est oculis captum. Hoc ad
matrem aliquando suam, Morum video,
dixit.

*Momine nudo pueri me, dixit.
Guzh Laduco to byto, pueri
stuten*

Pulex captus.

Quid tu, inquit, es animantis, qui pulicem noctu ceperat; Qui se respondit cum esse, qui ut à natura ad exugendum de humano corpore sanguinem procreatus sit, ita noceat nemini, præterquam quòd cutem leviter pungat. Quare non debere illum infantis cæde polluere manus. Interrogatus autem, Bonine aliquid facere posset? Neque boni neque mali ferè quicquam, respondit. Moriere igitur, inquit ille, quippe qui molestus mihi fueris, cùm nec lædere magno-pere, nec quodesse omnino possis.

Fabula docet, pravi, quanquam non magna damna possint dare, tamen melius esse, ut removeantur.

Pulex.

Cum insilisset pulex in pedem cujusdam, ille ad opprimendum hunc, Herculem invocavit. Sed cùm pulex se illinc mox saltu subduxisset, cum gemitu ille, Hercules, inquit, quid ego abs te opis in magnis periculis expectem, qui contra pulicem adesse mihi noluisti?

Mones

Monet fabula, non esse in rebus parvis & futilibus potentum auxilia imploranda, sed illud perfugium singularibus casibus reservandum.

De Leone picto & Adolescente.

Fatalia vitari non posse.

Fuerat prædictum cuidam amissurum ipsum à leone læsum unicum filium suum: Hoc in metu pater non urbe modò, sed ne ædibus quidem temerè egredi filium patiebatur. Quòd autem juvenis esset alacri animo & cupid⁹ venationum, in ædibus passim ad oblectandum eum omnis generis ferarū imagines pictas exprimi pater curaverat. Quodam die conspecta imagine leonis, indignabundus juvenis, verbis maledicis adoritur bestiam, cuius metu sibi tanquam virgunculæ inclusæ intra parietes domesticos tabescendum esset, atque ira proVectus longiùs, magno impetu alapam illi impingit. Fortè fuerat ea parte ferreus claviculus fixus in pariete, cui cui illisà manus ita fuit sauciata, ut ex illo vulnere juvenis paulò post moreretur.

Fabula sic etiam refertur:

Vidisse quendam per quietem mordicus sese

sefe arripi à leone & perire. Ac quodam tempore conspecta effigie lapidea leonis cum diducto rictu oris, per jocum immisisse manum, & dixisse comitibus, quod somniasset, id sibi jam accidisse. Sed intra illud canum anguis incubans venenato ictu manum ipsius ita infecit, ut homo paulò post interiret. & fidem somnij confirmaret.

Narratur similis historia de Cræsi somnio ab Herodoto, libro primo, & copiosè & elegantia admirabili.

Subijciunt autem huiusmodi narrationes non hoc modò, quod dicitur ab Hectore Iliad. 5.

*Μοῖραν δ' ἔπινα φῆμι πεφυγμένον ἔμμενας αὐδῆαν
Ὅν κακὸν ἔδε μὲν ἔδδλον, ἐπὶ δὲ πᾶσι πρῶτον ἦν.*

*Sed hoc etiam, non nimium talibus predictio-
nibus terreri quidem nos oportere, non tamen
audacia quoq; & contentu committere, ut no-
stra culpa casus fatales cumulati esse videantur.*

De Aquila & Homine.

Comprehensæ quidem aquilæ grandio-
res pennas omnes evulsit, & ita domi suæ
aliquantisper observantem habuit. Hanc
mercatus quidam pennis deunuò aquilinis
ipsam instruxit, perfecitque ut evolaret quâ
vel-

*Sexuibus postquam aquilæ pennas
evulsit, ita domi suæ observantem
habuit. Hanc mercatus quidam
pennis deunuò aquilinis ipsam
instruxit, perfecitque ut evolaret quâ
vel-*

vellet, Quæ statim correptum leporem huic attulit, quasi memor beneficij in se collati. Sed paulò post ne à domesticis quidem illa animalibus vim suam abstinuit, & jam hominibus quoque formidanda erat: Iterum igitur pennas, qui dudum his eam instruxerat, abstulit.

Mouet fabula, potentum improbitatem adjuvandam non esse, & ut illa simulct bonitatem, mox tamen sese proferre, neq; mutare in malefaciendo naturam suam.

De Puerò & Fortuna.

Prope fauces putei profundi dormiebat puer. Accedit fortuna & excitat & atque domum ire jubet. Nam tu, inquit, si incautiùs in somno te vertens, in puteum fortè labereris, nemo stultitiam tuam accusaret, sed omnes te indigna sorte peremtum esse quererentur.

Docemur, plerumq; homines sua stulticia, id est, σφῆσιν ἀποδαλίησι, secundùm Homerum, mala incurrere, & postea ascribere eventum fato aut fortuna.

Simius Rex.

Ferunt

#

Ferunt quodam in conventu bestiarum
 ita saltavisse bellè simium, ut omnium propè
 unanimi sententia rex crearetur. Hunc vul-
 pes elatum animo ob prosperitatem videns,
 & simul etiam bestiarum stulticiæ succen-
 sens, Dicit simio, postquam regnum ipsi ob-
 tingerit non debere se celare, quæ magno pe-
 re ut rescisceret, ipsius interesse arbitraretur.
 Quid id esset simio interroganti: Thesau-
 rum, respondit, sibi à patre suo indicatum
 esse, defossam in solitudine, qui jure regni
 ad ipsum jam pertinere videatur. Eamus
 igitur, inquit simius, ut tollamus. Cave tu,
 inquit vulpes, nam ego sæpe audivi periculo
 effossionem thesauri non carere. Nihil, in-
 quit simius, periculi est; an tu obsecro ti-
 mes? Eamus igitur, inquit vulpes, si vide-
 tur. Cumque per silvas diu circumduxisset
 simium, tandem inducit in laqueos sub fru-
 ticibus absconditos ad capturam bestiarum,
 atque ibi dicit thesaurum defossam, & illinc
 eruendum esse. Simius festinans neque
 providens, statim capitur, ac implicitus orat
 vulpem, sibi ut succurrat: Ea verò se regem

Hic pædæ mællie g... attin-
folia sen parum
Jurben Sadclany B. n. ed. rna
Lebekhuse

attingere non debere ait: Et discedens. Nō inquit, saltationis eventus regnū merebatur.

Fabula indicat, honores indignos magis ledere ac deprimere, quàm augere & ornare. Et stultarum inceptionum exitum esse infelicem docet.

Faber & Canis.

Quidam faber domi suæ canem habebat. Hic donec opere faciundo exercebatur herus, accubans ipse dormiebat. Postquam assederat ut cibum caperet, surgens & extendens artus, ita ad mensam accedebat, quæ cum ad hunc modum sæpè fierent, tandem faber, Ego, inquit, hoc vix potero ferre diutiùs, ut dum ego defatigor, tu quiescas, & unà mecum pascaris.

Fabula monet, non durare conjunctionem laboriosorum & desidum, & esse ocium cum negotio exequandum.

De Leone & Tauris.

Leo invitatos ad cœnam, in quam ovem parasset, tauros validos duos, in specum suū blanda oratione perduxit, ubi incautos adoriri, & de illis epulari opiparè posset. Qua

spe

spe & grandia vasa & ollas ingentes & prolixia verva præparaverat. Quibus conspectis tauri, referre pedem, & circumspectantes in omnes partes discedere cœperunt. At Leo quin accedant & allideant quærit, & jam dapes affuturas ait. Tùm illos dixisse ferunt, non apparere de vasis, ovium caribus instructum iri convivium, sed nisi caveant, bubulis, & falsum spe sua leonem reliquisse impastum.

Fabula docet, fallacias prudentibus minus nocere.

De Leæna & vulpe.

Inter alia maledicta quibus leænam quodam tempore à vulpe appetitam accepimus, ferunt, hanc illi exprobrasse hoc etiam quòd singulos tantùm foetus pareret. Huic dicitur respondisse, se quidem unum tantùm quoque partu catulum edere sed leonem illum.

De partu leænae Gellij caput est 7 lib. 13.

Fabula autem, Præclara rara, Et, non copia, sed bonitate res estimandas esse, docet.

De Muscæ suffocatione.

De muscæ suffocatione. Fabula. Muscæ suffocant. Cnato grant. Który. Vrad. Kogel. de. Scy. de. Naydu.

Delapsa musca in ollam cum carnibus ad ignem appositam, cum in jure fervete suffocaretur. Moriar sanè, inquit, cum cibo potuque satiata: benè etiam lauta sim.

Fabula ostendit, voluptates multis esse exitiales. Sed & hoc monet a quo esse animo ferendam amissionem commodorum vita compensandamq; hanc cum fructu perceptorum, secundum Horatianos versus:

*Lusisti, satis edisti, satis atque bibisti,
Tempus abire tibi est.*

De Luxurioso & Hirundine.

Adolescens quidam diffluens luxuria, omni patrimonio perduto, cum nihil reliquum sibi esset excepta una veste, visa hirundine etiam illam vendidit, & precium in vino & lustris prodegit. Sed quod fuisset adventus hirundinis, ut interdum fit, præmaturus: rursus hiemante anno hirundo quidem frigore perijt, prodigus autem vehementissimè algens, visa hirundine gelu exanimata, O te scelestam inquit, avem, quæ & me & te pariter perdidisti.

Fabula docet, quicquid alieno tempore fit, id ferè detrimenta & malum complecti,

De Gallina & Vulpe.

Ad cohortem avium cum vulpecula accessisset, vidissetque in nido sedentem gallinam debilem & gravedinosam, Ecquid valeretur? illam interrogavit. Huic respondit gallina sic satis se valere, sed si ipsa discesserit, multò se habituram meliùs.

Fabula admonet, inimicorum officia neque grata & suspecta solere esse.

Perdix & Auceps.

Capta perdix dicitur orasse aucupem, ut se dimitteret, & promississe paulò post alias multas sui generis aviculas sese illi adducturam esse. Sed aucupem ferunt intorto collo statim perdicem necasse, quòd proditricem generis sui indignam vita esse perhiberet.

Fabula indicat apud bonos fraudes & scelera improborum nocere usurpantibus.

De Semicano & Uxoribus
illius.

Habuisse quendam duas uxores narrant in ætate virili tendente ad senectutem, qua canis conspergi caput incipit idque hominum genus nomen habet *μυζοπολίων* apud
Gri-

Græcos. Mulierem autem fuisse natu grandiusculam unam, alteram juvenculam. Huic autem illam nigellos, hanc albicantes crines evellere consueviffe ferunt, donec relinqueretur calvaria nudata capillis.

Fabula detrimenta inæqualium conjunctionum demonstrat. Notus autem est jocus Augusti, qui cum deprehendisset, curare sibi filiam ab ornatricibus evelli canos, interrogasse illam dicitur, post aliquot annos canane an calva esse mallet? Cum autem respondisset illa, se malle canam esse quàm calvam: Quare ergo, inquit, iste te calvam fieri student?

De Arbore & Cuneis.

Quidam cum arborem in silva quadam cecidisset, ut findere meliùs posset, de ipsa arbore cuneos parabat. Tunc ingemiscentem arborem dixisse accepimus, se non de securis vi tantopere conqueri, quantopere de injuria earum partium, quæ de corpore suo demptæ essent.

Fabula ostendit, quòd nostri nobis sæpe sint infestiores, quàm alieni.

Jupiter & Vipera.

Ab omnibus animalibus quodam tempore dona Jovi oblata fuerunt. Interque illi arrepsit & vipera rosam ore afferens. Cui Jupiter, à vipera, inquit, non constitui me donum hodie accepturum esse.

Maliciosorum dona suspecta nobis esse debere significatur.

Ranæ & Lupi pisces.

Egressæ in ripam fluminis cujusdam ranæ, ibi in gramine pascebantur: eam prætereunt nescio qui homines; at illæ territæ desiliunt in flumen, ubi à lupis correptæ devorantur. Tùm unà, O stultas nos, inquit, quæ fugientes eos, quibus cibus panis est, incidimus in eos, qui nos avidissimè expetunt.

Fabula docet, multos temerè fugiendo mala, in majora mala incidere.

Piscator stolidus.

Quidam hamo & arundine dimissa in fluvium, cùm totius diei labore non plures tribus pisciculis cepisset, rediens domum, apud obviam sibi factos gloriatur, se quantum piscium in fluvio fuisset, extraxisse ha-

H

MO

sis, irritum tamen consilium fuit, quoniam qui annectere auderet, non reperiebatur.

Fabula docet, in suadendo audaces esse plerumque, sed suo qui periculo rem exequantur, non multos reperiri, sed tunc imprimis cavere unumquemque sibi. Deque his dicitur Teutonicum proverbium de timidis & cautis, non solere aut non velle aliquem annectere tintinnabulum feli.

De Cornice educante Accipitren.

Cornix cum animadverteret nidum accipitris semper esse refertum bonis cibis, qui pararentur rapacitate illius, hoc consilium inijt. Furatur ova accipitris, & illa clam fovendo ducit sobolem, quæ confirmata, matrem postea devorat.

Fabula ostendit, multos perniciem & pestem suam ipsos alere. Unde est & illud Theocriteum
Θεσφαί καὶ λυκιδῆς θεσφαί κίβας ἀρε φῆγυλη.

De Simia & Nucibus.

Simia cum audisset suavitatem nucum magnopere laudari à sciuro, non pepercit ulli labori aut studio, ut posset potiri nucibus. Reperta autem juglande, avidè dentes

illi impegit. Ibi primùm amaro putamine,
deinde duro cortice offensa, illam abjecit,
rata sese esse à laudatore nucum sciuro delu-
sam, & ita nucleorum jucundo cibo caruit.

*Fabula monet, non esse offensione laborum
spem eventus abijciendam. Nam gaudium an-
tecedit tristitia.*

APOLOGI EX CHILIADIBVS
adagiorũ erasmi desumpti, ad communem
puerorum fructum.

De Vulpecula & Pardale.

Cum aliquando pardalis vulpem præ se
contemneret, quod ipsa pellem haberet om-
nigenis colorum maculis variegatam, re-
spondit vulpes, sibi id decoris in animo esse,
quod illi esset in cute. *Skora ff*

*Neg, verò paulò satias est, ingenio præditum
esse vasro, quàm cute versicolore.*

De Vulpe & Fele.

Cum aliquando Vulpes in colloquio,
quod illi erat cum fele, jactaret sibi varias
esse technas, adeò ut vel peram haberet do-
lis refertam: Felis autem responderet, sibi
unicam duntaxat artem esse, cui fideret, si
quid

quid esset discriminis. Inter confabulandū repente canum accurrentium tumultus auditur: Ibi felis in arborem altissimam subsiliit cū vulpes interim à canum agmine cincta capitur.

Innuit fabula prestabilius esse nonnunquam unicum consilium, modò id sit verum & efficax, quàm plures doli consiliaq; frivola.

De Rege & Simijs.

Rex quidam Ægyptius aliquot simias instituit, ut saltandi rationem perdicerent. Ut enim nullum animal ad figuram hominis propius accedit: ita nec aliud actus humanos, aut melius, aut libentius imitatur. Artem itaque saltandi protinus edoctæ, saltare cœperunt, insignibus indutæ purpureis, ac personatæ. Multoque jam tempore majorem in modum placebat spectaculum, donec è spectatōribus facetus quispiam, nuces quas clanculum in sinu gestabat, in medium abjecit. Ibi simiæ simul atque nuces vidissent, oblitæ choreæ, id esse cœperunt quod ante fuerant, ac repenti è saltatricibus in simias redierunt, contritisque personis, dila-

*Wiedy maza rozum do by...
A w h e t k o s t e g o m e p o d a j, w l a n...
- b e p u s m e y s t r a n e.*

ceratis vestibus, pro nucibus inter se depugnabant, non sine maximo spectatorū risu.

Admonet hæc fabula. fortuna ornamenta non mutare hominis ingenium.

De Asino & Viatoribus.

Dum quidam cum in desertis asinum quempiam fortè fortuna nacti essent, contendere inter se cœperunt, uter eorum, uti suam domum abduceret. Nam utrique pariter à fortuna videbatur objectus. Hac interim de re illis invicem altercantibus, asinus sese subduxit, ac neuter eo potitus est.

Quidam à presentibus commodis, quibus ob insciam uti nesciunt, excidunt.

De Piscatoribus.

Piscatores aliquot jacto reti, testudines exuerunt; eas cum essent inter sese partiti, neque sufficerent omnibus comedendis, Mercurium fortè accedentem invitarunt ad convivium. At is intelligens se neutiquam humanitatis gratia vocari, sed ut eos fastidito cibo sublevaret, recusavit, jussitque ut ipsi suas testudines ederent, quas cepissent.

Nonnulli, posteaquam inconſultè quippiam

adorti sunt, ut eos procul abiciant, et sic se ipsos perdat.

adorti sunt, aliorum implorant auxilium, quos
suo negotio admisceant.

De Asino.

Apud cumanos asinus quispiam pertæsus
servitutem, abrupto loro in silvam aufuge-
rat. Illic fortè repertum leonis exuvium,
corpori applicabat suo, atque ita pro leone
sefe gerebat, homines pariter ac feras voce
caudaque territans. Nam Cumani leonem
ignorant. Ad hunc igitur modum regna-
bat aliquandiu personatus hic asinus pro
leone immani habitus ac formidatus, ac do-
nec hospes quispiam Cumas profectus, qui
sæpenumero viderat & leonem & asinum,
atque ob id non erat difficile dignoscere au-
rium prominentium iudicio, neque non alijs
quibusdam conjecturis asinum esse depre-
hendit, ac probè fustigatum reduxit, domi-
noque agnoscenti reddidit. Interim autem
risum non mediocrem concitabat omnibus
Cumanis asinus jam agnitus, quos dudum
creditus leo, metu propemodum exanima-
verat.

Haud facile tegimus vicia, quæ à puero no-
biscum adoleverunt.

De

Troic iad ebe eie toji toren
Na S. d. v. e. to. s. m. b. d. e. e. e.
nextopone

De Scarabeo & Aquila.

Scarabeus aliquando spretus ab aliqua, coepit de vindicta quoquo pacto sumenda cogitare. Pervestigavit ubinam aquila nidum collocasset, arrepsit scarabeus, & ova simili dolo dejecit. Aquila cum saepius domicilium commutasset, neque quicquam proficeret, Jovem patronum adiit, exponit calamitatem suam. Is jubet, ut suo in gremio ponat ova, vel istuc in tuto futura. Et huc per vestis lacinias, sinusque prorepfit pertinax scarabeus, haudquaquam sentiente Jove. Deinde ubi videt ova commoveri Jupiter neque satis animadvertit unde, territus rei novitate, excusso gremio, in terram dejecit.

Monet haec fabula, neminem quantumvis pusillam contemnendum esse.

De Simijs & Pardale.

In maurusia simiarum ingens copia, Pardalis autem animal est, natura simijs infestissimum, quas tamen viribus assequi non potest, nimirum illis in summas arbores subvolantibus. His itaque dolis in eas utitur:

Ster-

Sternit se supinam sub ramis, ac porrectis
 cruribus emori fingit se. Gaudent eo spe-
 ctaculo simiæ confidentes in arbore, deinde
 ubi jam mortuam arbitrantur, unam aliquã
 emittunt exploraturam, num verè mortuus
 sit hostis. Illa cautim ac pedetentim acce-
 dens, ubi nullum vitæ videt argumentum,
 Pardale nimirum modis omnibus cãdaver
 imitante, demum audet etiam conscendere.
 Quod simul ac reliquæ simia conspexerunt,
 jam deposito omni metu descendunt, & par-
 dalim omnia ferentem, circumfultant. Po-
 stremò conculcant insultantes, ludibrij cau-
 sa, donec pardalis sentiens illas jam saltando
 defatigatas derepente reviviscens aliam den-
 tibus, aliam unguibus corripit, dilaniat ac
 devorat.

*Hostem simulantem vires desicere. summo perè
 fugiendum esse.*

De Satyro & Rustico, Aniani fabula, Erasmo quoque in- terprete.

Satyrus quidam cum vehementer alge-
 ret, hyberno gelu supra modum sæviente, à

H s rusti-

rustico quodam inductus est in hospitium. Admiratus autem, cur homo inflaret in manus ori admotas, rogavit cur id faceret? Is respondet, ut frigidam halitus tepore calefaceret. Deinde ubi extracto foco, appositam mensam in pulverem fervidam rursus inflaret, magis etiam miratus, sciscitatus est, quid hoc sibi vellet? Vti pulverem, inquit ille, nimium ferventem halitu refrigerem. Tum Satyrus surgens à mensa, quid ego audio? inquit: Tun? eodem ex ore pariter & calidum & frigidum efflas? Valebis; neque enim mihi ratio est, cum ejusmodi homine commune habere hospitium.

Notantur bilingues, qui eundem modò laudant, modò vituperant.

EX LIVIO.

Diffidium Ventris & Membrorum corporis humani, ex lib. 2.

Agrippa intromissus in castra, prisco illo dicendi & horrido, nihil aliud quàm hoc narrasse fertur: Tempore, quo in homine non ut nunc omnia in unum consentiebant, sed singulis membris suum cuique consiliũ,

suus

suus sermo fuerat, indignatas reliquas partes
 sua cura, suo labore ac ministerio ventri om-
 nia quæri, ventrem in medio quietum nihil
 aliud quàm datis voluptatibus frui, Con-
 spirasse inde, ne manus ad os cibum ferrent,
 nec os acciperet datum, nec dentes confice-
 rent, hac ira dum ventrem fame domare
 vellent, ipsa unà membra totumque corpus
 ad extremam tabem venisse, inde apparuisse,
 ventris quoque haud segne ministerium esse,
 nec magis aliquam alere eum, reddentem in
 omnes corporis partes, hunc quo vivimus
 vigemusque divisum paritur in venas, ma-
 turum confecto cibo sanguinem, Compa-
 rando hinc, quàm intestina corporis seditio
 similis esset iræ plebis in patres, flexisse men-
 tes hominum.

Carnes Suillæ.

Narrat apud eundem autorem libro 35.
 bellam fabulam Quintius. Est, inquit, res
 similima coena Chalcidensis hospitis mei,
 hominis & boni & sciti convivatoris, apud
 quem solstitiali tempore comiter accepti,
 cum miraremur, unde illi eo tempore anni

tam

tàm varia & tàm multa venatio? homo, non (quàm isti sunt) gloriosus, revidens, condimentis, ait, varietatem illam & speciem ferinæ carnis ex mansueto sue factum. Hoc dici aptè in copias regis, quæ paulò antè jactatæ sunt posse, & in varia genera armorum & multa nomina gentium inauditarum. Dacos enim & Medos, & Cadusios, & Elimæos viros omnes esse, haud paulò mancipiorum melius propter servilia ingenia, quàm militum genus.

Hoc in copias regis Antiochi aptè tum Quintius intorsit: sed dici in omnem vanam gloriationem & jactantiam potest, ita, ut Teutones simili fermè intellectis ajunt: Non esse corium seu cutem diversam.

EX GELLIO.

De Cassita, ex libro illius

2, cap. 20.

Æsopus ille è Phrygia fabulator, haud immeritò sapiens existimatus est, cum quæ utilia monitu suasuque erant, non severè, non imperiosè præcepit & censuit, ut Philosophis mos est, sed festivos delectabilesque apolo-

apologos commentus, res salubriter ac prospicienter animadversas, in mentes animosque hominum cum audiendi quadam illecebra indidit, velut hæc eius fabula de aviculæ nidulo lepidè atque jucundè præmonet, spem fiduciamque rerum, quas efficere quis possit, haud unquam in alio, sed in semetipso habendam. Avicula, inquit, est parva, nomen est Cassita, habitat nidulaturque in segetibus, id fermè temporis, ut appetit messis, pullis jamjam plumantibus; Et Cassita in secentes fortè concesserat tempestiviores: propterea frumentis flavescens pulli etiã tunc involucres erant. Cùm igitur ipsa iret cibum pullis quæsitum, monet eos, ut si quid ibi rei novæ fieret dicereturve animadverterent, idque uti sibi, ubi redisset, nunciarent. Dominus postea segetum illarum filium adolescentem vocat, & Videsne, inquit, hæc ematuruisse, & manus jam postulare: iccirco die crastino, ubi primum dilu-
culabit, fac amicos adeas, & roges, veniant, operam mutuam dent, & messem hanc nobis adjuvent. Hæc ubi ille dixit, discessit, atque ubi redijt Cassita, pulli trepiduli cir-
cum-

cumstrepere orareque matrem, ut statim jam properet, atque alium in locum sese asportet: Nam dominus, inquit, misit, qui amicos rogaret, uti luce oriente veniant & metant. Mater jubet eos à metu ociosos esse: Si enim dominus, inquit, messem ad amicos rejicit, crastino seges non metetur, neque necesse est hodie uti vos auferam. Die igitur postero mater in pabulum volat, dominus quos rogaverat operitur: Sol fervit, & fit nihil, & amici nulli erant. Tùm ille rursus ad filium: Amici isti; inquit, magnam in partem cessatores sunt, quin potius imus, & cognatos, affines, vicinosque nostros oramus, ut assint cras tempore ad metendum, itidem hoc pulli pavefacti matri nunciant. Mater hortatur, ut tùm quoque sine metu ac sine cura sint; cognatos affinesque nullos fermè tàm esse obsequibiles, ait, ut ad laborem capessendum nihil cunctentur, & statim dicto oboediant: Vos modò, inquit, advertite, si modò quid denuò dicetur. Alia luce orta, avis in pastum profecta est: cognati & affines operam, quam dare rogati sunt, supersedent. Ad postre-

mum

Gdy nie moze być z uci, gny, ludzi do roboty, wraze, znie, no, sym, wrozeki, smey, octaty

 mum igitur dominus filio, Valeant, inquit,
 amici, cum propinquis: afferes prima luce
 falces duas, unam egomet mihi, & tu tibi
 capies alteram, & frumentum nosmetipsi
 manibus nostris cras metemus. Id ubi ex
 pullis dixisse dominum mater audivit, Tem-
 pus, inquit, est edendi aut abeundi, fiet nunc
 dubio procul, quod futurum dixit: In ipso
 enim vertitur cui est res, non alio, unde pe-
 ritur. Atque ira cassita nidum mutavit, &
 seges à domino demessa est. Hæc quidem
 est Æsopi fabula, de amicorum & propin-
 quorum levi & inani fiducia. Sed quid aliud
 sanctiores libri Philosophorū monent, quàm
 ut in nobis tantum ipsis nitamur, alia autem
 omnia, quæ extra nos, extraque nostrum
 animum sunt, neque pro nostris, neque pro
 nobis ducamus. Hunc Æsopi apologum Q.
 Ennius in satyris scitè admodum & venustè
 versibus quadratis composuit: quorum duo
 postremi isti sunt quos habere cordi & me-
 moriæ, operæ precium esse hercle puto:
 Hoc erit tibi argumentū semper in promptu
 situm, ne quid expectes amicos, quod tute
 agere possis.

Leo

Leo hospes hominis, & Homo medicus Leonis, ex libro 5,

cap. 14.

Appion qui polyhistor appellatus est, literis homo multis præditus, rerumque Græcarum plurima atque varia scientia fuit. Eius libri non incelebres feruntur, quibus omnibus fermè quæ mirifica in Ægypto visuntur audiunturque historia comprehendit. Sed in ijs, quæ audisse, vel legisse sese dicit, fortasse à vicio studioque ostentationis sit loquator: est enim sanè quàm in prædicandis doctrinis suis venditator. Hoc autem quod in libro Ægyptiacorum quinto scripsit, neque audisse neque legisse, sed ipsum sese in urbe Romana vidisse oculis suis confirmat. In circo maximo, inquit, venationis amplissimæ pugna populo dabatur, eius rei, Romæ cum fortè essem, spectator, inquit, fui. Multæ ibi sævientes feræ magnitudine bestiarum excellentes, omniumque inusitata aut forma erat, aut ferocia. Sed præter alia omnia, leonum, inquit, immanitas admirationi fuit, præterque omnes cæteros, unius. Is unus

Hic non qui Italo...
may lask...
Doc...
68...

leo corporis impetu, vastitudine, terrificoque fremitu & tonore, toris comisque cervicum fluctuantibus, animos oculosque omnium in sese converterat. Introductus erat inter complures cæteros ad pugnam bestiarum Dacus servus viri consularis; ei seruo Androdus nomen fuit. Hunc ille leo ubi vidit procul, repente, inquit, quasi admirans stetit, ac deinde sensim ac placidè, tanquam noscitantibus ad hominem accedit: Tùm caudam more atque ritu adulantium canum clementer & blandè movet, hominisque sese corpori adjungit, cruraque eius & manus propè jam exanimati metu, lingua leniter demulcet. Homo Androdus inter illa tam atrocis feræ blandimenta amissum animum recuperat, paulatimque oculos ad contuendum leonem refert. Tùm quasi mutua recognitione facta lætos, inquit, & gratulabundos videres hominem & leonem. Ea re prorsus tam admirabili, maximos populi clamores excitatos dicit, accersitumque à Cæsare Androdum, quæsitamque causam cur ille atrocissimus leonum uni parisset: Androdus rem mirificam narrat, atque admiran-

ran-

Leo mirificam narrat, atque admiran-
Androdus rem mirificam narrat, atque admiran-
Androdus rem mirificam narrat, atque admiran-

randam: Cùm provinciam inquit, Africam proconsulari imperio meus dominus obtineret, ego ibi iniquis eius & quotidianis verberibus ad fugam sum coactus: & ut mihi à domino terræ illius præside tutiores latebræ forent, in camporum & arenarum solitudines concessi: ac si defuisset cibus, consilium fuit mortem aliquo pacto quærere. Tùm sole, inquit, medio, rapido & flagranti specum quandam nactus remotam latebrosumque in eam me penetro & recondo, neque multò post ad eandem specum venit hic leo debili uno & cruento pede, gemitus edens & murmura, dolorem cruciatumque vulneris commiserantia. Atque illic primo quidem conspectu advenientis leonis, territum sibi & pavefactum animum, dixit: Sed postquam introgressus, inquit, leo, uti re ipsa apparuit, in habitaculum illud suum, videt me procul delitescentem, mitis & mansuetus accessit, & sublatū pedem ostendere mihi, & porrigere, quasi opis petendæ gratia, visus est: Ibi inquit, ego stirpem ingentem vestigio pedis eius hærentem revulsi, conceptamque sanie vulnere intimo expressi,

pressi, accuratiusque sine magna jam for-
 midine siccavi penitus atque deterfi cruo-
 rem. Ille tunc mea opera & medela leva-
 tus, pede in manibus meis posito recubuit,
 & requievit. Atque ex ea die triennium
 totum ego & leo in eadem specu eodemque
 victu viximus. Nam quas venabatur feras,
 membra opimiora ad specum mihi suggere-
 bat, quæ ego ignis copiam non habens, sole
 meridiano torrens edebam. Sed ubi me,
 inquit, vita illius ferinæ jam pertæsum est,
 leone in venatum profecto reliqui specum,
 & viam fermè tridui permensus à militibus
 visus apprehensusque sum, & ad dominum
 ex Africa Romam deductus. Is me statim
 rei capitalis damnandum, dandumque ad
 bestias curavit. Intellego autem, inquit,
 hunc quoque leonem me tunc separato, ca-
 ptum, gratiam nunc mihi beneficij & medi-
 cinæ referre. Hæc Apion dixisse Andro-
 dum tradit, eaque omnia scripta, circum-
 lataque tabella populo declarat. Atque
 ideo cunctis petentibus dimissum Andro-
 dum & poena solutum, leonemque ei suf-
 fragijs populi donatum. Postea, inquit, vi-
 deba-

Handwritten marginal notes in cursive script, likely a commentary or translation, running vertically down the right side of the page.

debamus Androdum & leonem loro tenui
revinctum, urbe tota circum tabernas ire,
donari ære Androdum, floribus spargi leo-
nem, omnesque fere ubique obvios dicere:
Hic est leo hospes hominis, hic est homo
medicus leonis.

De Arione & Delphino Historia
translata ex primo libro Herodoti, ex-
posita ab eodem autore, libro

16. cap. 19.

Celebri admodum & cohibili oratione,
vocumque filo tereti & candido fabulam
scripsit Herodotus, super fidicine illo Ario-
ne. Vetus, inquit, & nobilis Arion canta-
tor fidibus fuit: Is loco & oppido Methim-
neus, terra atque insula omni Lesbius fuit.
Eum Arionem rex Corinthi Periander ami-
cum amatumque habuit artis gratia. Is inde
à rege proficiscitur, terras inclytas Siciliam
atque Italiam visere. Vbi eò venit, auresque
omnium mentesque in utrisque terræ parti-
bus demulsi, in quæstibus istic & voluptati-
bus amoribusque hominum fuit. Is tum
postea grandi pecunia & re bona multa co-
piosus, Corinthum instituit redire. Navem
igitur

igitur & nautas, & notiores amicioresque
 sibi Corinthios delegit. Sed eò Corinthos
 homine accepto, navique in altum prove-
 cta, prædæ pecuniæque cupidos cepisse con-
 silium de necando Arione. Tùm illum ibi
 pernicie intellecta, pecuniam, cæteraque
 sua ut haberent, dedisse, vitam modò sibi ut
 parcerent oravisse. Nautas precum eius ha-
 rum commiseritum esse illatenus, ut ei ne-
 cem afferre per vim suis manibus tempera-
 rent, sed imperavisse, ut jam statim coram
 desiliret præceps in mare. Homo, inquit,
 ibi territus, spe omni vitæ perdita, id unum
 postea oravit, ut prius, quàm mortem op-
 peteret, induere permitterent sua sibi indu-
 menta, & fides capere, & canere carmen
 casus illius sui consolabile. Feros & imma-
 nes nautas prolubium tamen audiendi su-
 bit. Quod oraverat impetrat, atque ibi mox
 de more cinctus, amictus, ornatus, stansque
 in summa puppis foro, carmen, quod Or-
 thium dicitur, voce sublatissima cantavit, ad
 postrema cantus cum fidibus, ornatuque
 omni, sicut stabat canebatque, ejecit sese
 procul in profundum. Nautæ haud qua-

*Kamien do Szyje, w 1816
 Jan. 1816
 Toby sie w 1816*

quam dubitantes quin perisset, cursum, quæ capere cœperant, tenuerunt. Sed novum, & mirum, & pium facinus contigit, Delphinum repentè inter undas adnavisse, & dorso super fluctus edito vectavisse, incolumique eum corpore & ornatu Tænarum in terram Laconicam devexisse. Tùm Arionem prorsus ex eo loco Corinthum petivisse, talemque Periandro regi, qualis Delphino vectus fuerat, sese obtulisse, eique rem, sicut acciderat, narravisse. Regem isthac parum credidisse, Arionem quasi falleret, custodiri jussisse. Nautas requisitos, ablegato Arione, dissimulanter interrogasse, ecquid audissent in ijs locis, unde venissent, super Arione? Eos dixisse, hominem, cùm inde irent, in terra Italica fuisse, eumque illic bene agitare, & studijs delectationibusque urbiû florere, atque in gratia, pecuniaque magna fortunatum esse. Tùm inter hæc eorum verba Arionem cum fidibus & indumentis, cum quibus se in salum ejaculaverat, extirrisse. Nautas stupefactos convictosque ire inficias non quisse.

Eam fabulam dicere Lesbios & Corinthios,

atq;

Æg. esse fabula argumentum, quod simulacra
duo abenea ad Tanarum viserentur, Delphinus
vehens, & homo insidens.

FABVLA EX LAMIA

POLITIANI DESUMTA.

De Avibus & Noctua.

Aves olim prope universæ noctuam adie-
runt, rogaruntque eam, ne posthac in ædium
cavis nidificaret, sed in arborum potius ra-
mis, atque inter frondes; ibi enim vernari
suavius. Quin eidem quercum modò ena-
tam pusillam, tenellamque adhuc ostende-
bant, in qua scilicet molliter (ut ajebant) &
suum sibi construere nidum posset. At illa
facturam se negavit, quin vicissim consilium
dedit ijs, ne arbusculæ illi se crederent. La-
turam enim quandoque esse viscum, pestem
videlicet avium. Contempsere illæ (ut sunt
leve genus & volaticum) sapientis unius
noctuæ consilium. Jam quercus adoleverat,
jam patula jam frondosa erat. Ecce ibi aves
illæ omnes gregatim ramis involitant, lasci-
viunt, subsultant, colludunt. Interea quer-
cus ea viscum protulerat, atque id homines

Stuebay Lady, A. Dobry, 7 ani-

Mr. Melan, Spym, me, etc.

00 one in 1811

animadverterant. Implicitæ ergo repente
 ibi omnes pariter misellæ, ac frustra eas sera
 pœnitentia subijs, quòd salubre illud consi-
 lium spreverant. Atque hoc esse ajunt, cur
 nunc aves omnes, ubi noctuam viderint, fre-
 quentes eam quasi salutant deducunt, secta-
 tur, circumfidunt, circumvolitant. Etenim
 consilij illius memores, admirantur eam
 nunc ut sapientem, stipantque densa cater-
 va, ut videlicet ab ea sapere aliquando discât,
 Sed opinor frustra, imò verò etiam inter-
 dum cum magno ipsarum malo. Nam ve-
 teres illæ noctuæ revera sapientes erant:
 nunc multæ noctuæ sunt, quæ noctuarum
 quidem plumas habent, & oculos, & ro-
 strum, sapientiam verò non habent.

*Bene monentis consilia ne spernas, hac fabu-
 la docet.*

Apologus ex secundo libro Pe-
 tri Criniti, de honesta disciplina,
 desumptus.

Sata est olim cucurbita juxta arborem
 pinum, quæ grandis admodum & ramis pa-
 tulis extabat. Cucurbita verò, cum multis
 plu-

lociusque fuisset, repulsus deinde à lupis, tanquam non eos, sed prædam circumque secutus, nec minus luporum, si occiderentur, quàm cæterorum animalium, extra fuisset voraturus.

Non quid agamus, semper inspiciendum est, sed quo simus animo, cum agimus.

Altera de partu terræ ex nada de eodem.

Turgida olim facta tellus, & mirum in modum tumida, magnum aliquod paritura videbatur. Accurrunt finitimi, stupent agricolæ, terræ partum inter spem metumque expectant: alij Typhoea illum Centimanum, alij montes erupturos putabant. Aperitur terra, prodie mus, quod miraculo fore omnibus arbitrabantur, in risum atque jocum converterunt.

Non semper credendum promissis magnificis.

Apologus de Membris & Ventre ex Plinio desumptus.

Humani artus cum ventrem ociosum viderent, ab eo discordarant, & suum illi ministerium negaverunt. Cum eo pacto & ipsi

Momentaneum itaque erat ipsius, quò etiam cunque se verteret, ædificium: Nusquam enim scopariorum oculatas scopas poterat effugere. Misera plenè, quæ in tanta rerum omnium affluentia sola egebat, proturbabaturque. Podagra verò mendicabili instar vix tandem egestosi cujuspiam tuguriolum impetrarat. In id loci cum decubuisset, nihil non experiebatur miseriarum. Apponebatur cœnaturienti panis cibarius, aridis vix faucibus hianti hydropoterium, jamque diurno itinere lassescenti torus ligneus, nullis frondibus, nullo gramine, sed prætenvibus paleis infernebatur. Atqui dicere non est hujus instituti, quàm convenerint malè membris mollibus cuticulæque (ita ut dixerim) holosericæ stragula tam dura, tam barbari villi. Oriente igitur vix tandem illo augusto sidere, quod exaudit, quod intuetur omnia, convenere rursùm aranea simul & podagra. Prior aranea præteritæ noctis molestias, tot locorum commutationes denarrat, nunc heri exprobrans mundiciem, nunc nimiam scopariorum observantiam. Podagra contra de hospitis sui egestate com-

plura

plura commimiscitur, nec ocium habet demonstrare araneæ lividas vibices, quas adamantina fulcra tenellæ cuticulæ impresse-
 rant: Consilium ineunt, araneam deinceps pauperum tuguria, podagram verò divitum aulas debere subingredi. In hanc aranea pedibus, podagra animis vadit sententiam: veruntamen tenebris jamjam increbrescentibus urbi cuiquam sese approximant. Podagra instituti non immemor pedetentim se in nummosi cujusdam domum illatebravit: Quæ commodum ab hero conspecta, dii boni, qua benevolentia, qua humanitate, quibus nomnibus excipitur? Supponuntur, substruunturque olorinæ culcitrae, toralia perdicum subalaribus plumis referta. Taceo vinum nigrum, Lesbium, Surrentinum; Taceo ficedulas, phasianos atque eas aviculas, quæ binis superbiunt cordibus: in summa, nihil deliciarum, nihil voluptatum non exhauriebat. Aranea pauperis casam ingressa, telas orditur quaquaversum parietes interpatent, retia suspendit, orbiculari operi manibus pedibusque incumbit, reficit abrupta, perficit intercepta, & ut dicam breviter,

vacua dominatur in aula, nullas infidias, nullius formidat insultus. Imò verò etiam jam scopis superior omnibus. Non multò post, podagra araneam convenit, delicias suas, felicitatem, fortunas, ampliter exornat. Aranea miris laudibus extollit imperium suum, ædificandi, texendique libertatem, placuit tandem hæc utrisque sententiæ: Quorsumcunque proficiscerentur, podagram in divitum domos, araneam in pauperum tuguria debere divertere.

Apologus hic, tametsi ad usus varios accommodari queat, id tamen inprimis declarat, alium alio loco fortunatiorem esse. Præterea morborum domicilium esse divitum aulas. Ad ultimum, nusquam libertatem majorem, quam ubi divitiarum minus.

Fabula de Bellerophonte.

Temperantiæ & castitatis præmia.

Bellerophonem appellatum prius Hipponem ferunt, ut apparet, à scientia rei equestris, de qua & alati equi Pegasi fabulam ortam verisimile est, quem à Neptuno accepisse traditur. Hic occiso Bellero Co-

*Drugi to Joseph, W. Jones, rinthio
 Lorne p. 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.*

rinthio Bellerophontes appellatus, & sub imperio fuit Proeti regis Argivi, qui primùm & carum hunc, & in honore apud se habuit, postea capitali odio prosequens, eùm tamen contaminare sese illius cæde nollet, ad certam eum mortem, ut putabat, ablegavit in Lyciam ad focerum suum Jobatem. Concitarat autem hoc illi odium falsa accusatio Antææ uxoris Proeti, quæ eùm sollicitasset adolescentem elegantem & formosum, & passa fuisset repulsam, neque ullis blandimentis movere potuisset *ἀγαθὸν ἔργον ἔοικεν*, ut inquit Homerus, simul in capitale odium, ut fit, incesto amore converso, simul verita, ne ab illo indicium fieret turpitudinis, antevertere statuit criminatione facta, venitque cum magnis clamoribus & querelis ad maritum, & accusat apud illum Bellerophontis audaciam & scelestos conatus, qui sibi inferre vim & stuprum molitus fuisset: Hanc tu, inquit, Proete contumeliam nisi ultus fueris, deos oro, in te ut vindicent. Itaque dolore commotus rex, fecit ut vir prudens, & à necessario & veteri amico, ipse quidem manus abstinendas sibi duxit, ut tamen non

I have only the Hog impu-

... ..

impunitum malum facinus esset, ablegat Bellerophontem ad socerum suum in Lyciam cum literis, quibus petebatur, ut tabellarium ille curaret interficiendum. Jobates cum audisset, adesse tabellarium à genero suo, summa eum humanitate complectitur, atque totos dies novem, novem bobus matatis inter sacra deorum, & epulas hilariter cum illo conversatur: Decimo die, ecquid literarum afferret, ut dictum esset, interrogat. Bellerophontes ignarus omnium tabellas reddit: Jobates cognitis ijs, quæ à genero petebantur, quò minus manifesto cæde, & quasi manu sua interimeret hospitem, religione prohibebatur, etiã miserebat hunc Bellerophontis, cui in adolescentia nihil ad laudes & virtutis summam deesse videretur: sed si tale facinus designasset, supplicium & pœnas meritas effugere oportere non arbitrabatur. Mittit igitur ad oppugnandum Chimæram. Hoc monstrum divinum quoddam non humanum erat:

Fronte leo extremum serpens, mediumq³ capella.

Efflabat autem de faucibus horribilē flammam, eratque non solùm congressu, sed omni-

*Inde dicitur Chimæra, quia
 hoc monstrum, cuius
 est corpus, est leo, est
 serpens, est capella.*

omninò aspectu terribile : Verùm hoc deo-
 rum immortalium ostenta secutus, confecit.
 Tum demandatur illi adversus Solymos, for-
 tissimam nationem, bellum : quo non alium
 sibi majorem unquam oblatum laborem
 fuisse, dicere solitus perhibetur. Sed his
 etiam superatis, vincendæ mox & interfi-
 ciendæ fuerunt Amazones, virile, & inpri-
 mis bellicosum mulierum genus. Postremò
 tantis rebus gestis revertenti in Lyciam, de-
 lectam manum fortissimorum virorum op-
 ponit, qui ex insidijs adorirentur Bellerophontem,
 atque trucidarent : sed ipse hos
 universos obtruncavit, ut ne unus quidem
 de cæde elaberetur. Ita demum & à dijs
 immortalibus protegi hunc & innocentiam
 calumnijs oppugnatam fuisse intellectum.
 Quapropter Jobates in suum regnum rece-
 pto, dat uxorem filiam suam Cassandram,
 omnemque regium honorem, dignitatem,
 emolumenta, cum illo æqualiter dividit.
 Tum verò Lycij, suspicientes virtutem Bel-
 lerophontis, tanquam Deo lucum eximium
 sacraverunt, ubi in copia & fœcunditate so-
 li, & amœnitate loci, inter segetes, race-

mos,

mos, fructusque arborum vitam degeret. In qua ille felicitate suscepit ternos liberos quoque de uxore sua Ifandrum, Hippolochum & Laodaniam, quæ Jovi placuit, genuitque illi Sarpedonem. Hunc ita dilexit Jupiter, ut interfectum à Patroclo honore sanguineæ pluvix profecutus, curaris deferri in Lyceam à duobus fratribus Leto & Sopore, ubi à propinquis conditum corpus illius apposita columna (ut in honorificis sepulturis fieri consuevit) tumularetur.

De bove ruminante &

porco.

Bos optimus jam saturatus pabulo, recumbebat humi, & in illa quiete cibum præmansum ruminabat. Conspicatus hunc porcus, derisit, atque contempsit præ se, quod & bos tam laboriosè nutriretur, & ipse non minus celeriter saginaretur, qui & avidissimè ^{obstant} ingurgitaret se cibo, & uequaquam ingesta semel revocaret in os ad cõficiendum; Cui bos fertur dixisse: Ita nimirum esse naturam utriusque, ut alter cautè pasceretur & lentè, alter avidè & subito devoraret quæ-

vis,

*Utrumque, & pascitur, & devoratur
 debet esse, ut in pascendo, & devorando
 in pascendo, & devorando*

vis, ac in sanguinem inermem converteret.
Itaque non eundem esse amborum etiam
usum.

*Fabula docet, cogitatione & diligentia &
consideratione, firma & solida intelligentia bona
acquiri.*

De Bove & Equo.

Equum *ἵππον* vocarunt, propter solidas
ungulas. Hunc exprobrasse aliquando fe-
runt bovi unguulas fissas; ita enim illum in-
gredi tardiùs, neque exilire alacriter posse.
Sed bovem hoc modo traditur respondisse.
Tarditatem circumspectam non nocere.

Subijcit fabula dictum vetus Græcorum,
πεῦδε βραδείως

De Corvo, Gallo, & Gal- linis.

Pares cum paribus congregari verè dicitur,
etsi in improbitate hoc fit ad detrimen-
tum bonorum. Sic aliquando corvus &
vulpes conjuncti fuerunt. Cùm esurirent
autem, excogitat hanc fraudem vulpes: In-
duit cucullam, & procumbit in genua, &
librum ante se collocat, & priores pedes tan-
quam

quam manus unà cum oculis in cœlum tollit, quasi deplorans prioris vitæ delicta, & veniam deprecans, & divinam misericordiam implorans. Venit igitur ex compacto ad gallinarum cohortem corvus, & miratur narrat de consuetudine & religione vulpes, deque illius salutari doctrina, deque vitæ emendatione & sanctitate. Sed quid opus est, inquit, verbis? paululum in hoc nemusculum progressæ ipsæ licet aspiciatis optimam vulpeculam jam cultui divino & adorationi vacantem, & coràm omnia cognoscatis. Movebantur oratione corvi stolidæ aves, & sequi hunc incipiebant, cùm gallus fraude animadversa, revocat illas, ac monet, viderent, qui ipsas, à quo, ad quem abducerent.

Cui credas, videto. Sed & ipsius fabule narratio aliquid doctrine comprehendit.

De Terra & Cœlo.

Fertur cœlum quodam tempore superbe locutum esse contra terram, & multa inclementer in eam dixisse, inprimisque contumeliose exprobrasse huic humilitatem infamam,

*Stare hinc, non tunc
 sic me speravit
 ego habeo, O blud, do
 nia deprimere*

mam, & molem atque desidiam. Sed terra, neque humilitatem sibi suam dedecori esse respondit, & se firmitatem boni consulere, neque invidere agilitatem cœlo. Denique se neminem lædere inertia & pondere suo, cùm cœlum versatile & leve ea colligeret, de quibus & fulmina cum horribili fragore excuterentur, & pestilentes halitus omnibus animantium generibus immitterentur.

Commendatio est pulcherrima & Deo gratissima virtutis, quam Græci τιμινοφροσύνη nominant. Docet & hac fabula, prestantes naturas non esse parvorum malorum effectrices.

De Corpore & Animo.

Animus corpus moriens reliquerat. Illud igitur cùm, antequam putresceret, de interno vapore inflaretur, gloriari incremento & sibi admodum placere cœpit: Verùm animus neque diuturnum tumorem illum fore, & quid mox secuturum esset, ostendit.

Narratur contra elationem stultæ superbia.

De Simia & Vulpe.

Simia conspicata nautas malum ascendentes, imitari voluit, dissuadente quidem

corvo, sed hac deridente monita ipsius. Cùm igitur antennas attigisset, subito oborta vertigine delapsa in ^{curia} transtra, & graviter afflicta fuit. Postea viso folio, unde rex paulò ante discesserat, accurrit, & illud occupat. Accedit deridens hanc vulpecula, &, ecquid imperet, rogat. Simia astare illam & contemplari se reginam jubet. Imò ego, inquit vulpes, ut celeriter hinc te abripias suadeo. Sed superbè despicientem dicta vulpis, simiam canes, qui ante reverentem regem procurrerant, invadunt, atque jam paventem & trepidam mordicus arripiunt, ac laceram & semivivam vix tandem amittunt, deplorantem illam & cupiditatem & stulticiæ damna.

Monet fabula, rectè monstrantibus esse obtemperandum. Et subjicit proverbium: Serpè sapiunt Phryges.

De Passere & Aquicula.

Passerum genus esse perhibetur, quod fugiat conjunctionem & consuetudinem tam cognationis suæ, quàm externarum avium.

Ex his unum aliquando gloriantem, & ver-

Ex his unum aliquando gloriantem, & ver-
buo ista dicitur, quod per se est bis
in se ipsum, ad multa libere

bis ostentantem suam solitudinem, & hanc collaudantem, confutat aquicula, & docet congregationes & coetus multò esse cùm iucundiores, tùm tutiores.

Commendatio est humanitatis & societatis.

De Ove & Cervo.

Fortè ostium apertum conspicata ovis, procurrit de caula, & gaudens libertate illa, abiit in silvam proximam. Cui obviam factus cervus, compescuit exultationem stolidi animalis, & reduxit errantem ovem in viam, ac revocavit ad caulam, cùm demonstrasset illi, non esse tutum, ut sola vagaretur, præsertim in silvis.

Multi, secundum Platonem, fugientes servitutis liberalis fumum, in ignem incidunt dominationis servilis. Et est salutaris servitus ijs qui ipsi sese regere non possunt.

De Nube & Terra.

Chimera
Nubecula evaporata à terra relinquere eam, & in sublime ferri volebat. Terra verò increpere illam & hortari, ne se, unde orta esset, tam citò desereret. Sed nubila cupiditate loci excelsi elata in cœlum, & spre-

tis

tis monitis maternis, mox à ventis dissipatur.

Narratur contra elationem superbia, cui ipse etiam Deus resistit, & humilibus favet.

De Formica & Apibus.

Alata formica cùm apiculis congregabatur: Sed cùm nollet intra alveum hyeme includi, ita revertendum sibi ad suum genus statuit. Formicæ autem vacuum & nihil in commune afferentem, nequaquam admittere voluerunt, reversamque ad alveum, apes jam foramine oblito non potuerunt recipere.

Hoc dicitur: Suo quemq; loco consistere optimum. Et narratur contra temerarias conditionis mediocris mutationes.

De Rhinocerote incurrente in rupem.

Rhinoceros animale est robustum & grande, corio duro & squamato, quasi clypeatum, naso cornuto, unde & nomen sortitum fuit. Hujus generis unus conspecto quodam corvo insidente rupi declaraturus robur suum, omnibus viribus & summa

CON-

contentione in rupem impetum facit, tanquam hanc everfurus, & deturbaturus corvum: Sed incurfione incitatiffima fracto cornu, irridetur à prætereunte vulpecula, quæ docet alijs ferramentis ad rupes demolendas opus effe.

Subijcit fabula fententiam hanc, ἰσχυρὸν δ' ἀνεμῶν λῶ ἀφ' ἑωῦν. Docet q̄ audacia viros & robur experts prudentia fape exitiofum effe.

De Onagro & Simia.

De onagris, qui funt afini filveftres, vulgò creditum atque traditum effe, hoc animal in ferenitate effe pigrum & triffe. alio tempore lafcivire & exultare. Id fi verum effe, in illo atram bilem abundare oportet. Nam & homines reperiuntur, quibus idem ufu venit, ut Sole & claro cœlo offendantur, pluvijs & nubibus delectentur. Sed illi animali quondam fimiam fereniffimo die obviam factam effe ajunt, cumque videret conturbatum & triffe: Quid effe, inquit, quòd te talem afpicio? Satisne falvus? Sic, inquit onager, effe folco tempore fereno. Nubilo verò & pluvio quid? Satis hilaris. Tùm tu, inquit

*Act. d'opus est natus in
 Nabaloyis nre malo
 Ktony pite, Na d'zq, In, zettion
 - sick niestato.*

inquit simia, Vale, qui in mundi tristitia lætaris, & hoc lætante tristis es.

*Notatur perversitas vita & morum in multis
leyibus & improbis.*

De Columba & Luto.

Columba candida delata impetu in lutum & inquinata fuit, Cùm irrideretur à luto, & hoc contemnens & se consolans, emendabile ait damnum factum, & esse mundiciem suam, foeditatem luti propriam, atque deinde undam puram accedens contractas maculas eluit.

*Innocentia maledictis aspergi quidem potest,
sed veritas illi pristinum nitorem facile restituit.*

De Ciconia, Muribus & Ranis.

Ciconia esuriens cum subter paludis aquas ranæ, & intra cavernulas suas mures latitarent, ita elicere utrinque pabulum suum aggressa fuit. Venit ad paludem, & narrat rana audijse se, cum à mure verbis contumeliosis incessetur, genus ranarum, cumque mus hoc despiciens, se unum ternos aut quaternos ranunculos profligaturum

rum facilè esse gloriaretur: Ibi ira inflata rana, se aperto in campo cum mure congre-
di, ac depugnare velle ait. Avolat igitur
inde ciconia ad cavernulam muris, & ante
hanc similia de ranæ superbiloquentia nar-
rat, & quantopere suas virtutes contra mu-
res illa prædicarit, quodque dixerit, ab una
rana decuriam ipsorum, sine labore quidem,
& ut Græci ajunt ἀξονίη superari posse. Er-
go & mus iratus, ait se cupere cum rana in
certamen descendere. Assignatur locus di-
micationi, campus spaciosus ac patens, &
tam palude quàm cavernula muris remo-
tior, in quem illi præliatores progressi, à ci-
conia ociosè devorantur.

*Docet fabula, sæpenumero commissos inter se
aliquos, & ira ac odio mutuo ardentis, alijs
præda esse solere.*

De Avaro & Montibus aureis.

Cum audiisset & quidam esse in India
montes aureos, summo cum labore & per-
ingentia pericula illuc contendit. Quo
cum tandem pervenisset, reperit obsideri
illos,

illos, & custodiri aurum à gryphibus, & montes esse inaccessos: deplorans igitur iter, tempusque perditum & se afflictum ambulando, ita cum dolore & labore aliquantò magis molesto quàm accessionis fuerat, inanis domum revertitur.

Imprudentes sepe appetunt ea, quibus neq̄ potiri neq̄ frui possunt.

De Simia & Circulatore.

Simia petita circulatore vestem, cùm ille pulcerrimam, & aureolis filis distinctam offert, & dare hanc se ait simiæ, sed ea lege ut catenula se alligari patiatur. Qua cupiditate ornatus recepta, postea servire perpetuò coacta fuit.

Notatur inescatio cupidorum, & indicatur, voluptatis comitem esse servitutem.

De Hirundine.

Hirundo applicata ad ulceris virulenti margines, avidè sanguinem infectū attraxit, & mox differta veneno interijt.

Narratur fabula contra ingluviem & intemperantiam, qua plures quàm gladio interire. verè dicitur.

De

De Terra & Cœlo.

Querebatur terra cœlum sibi celeriter eripere calefactum, quod dedisset, humidū: Cui illud, non enim dare possem, nisi reciperem.

Ostenditur, mutua beneficia durabilia esse.

De Mari & Amni.

Amnem interrogat mare, quando finem influendi facturus sit? Cui amnis, cum tu admittendi.

Liberalitatis sunt perpetua beneficia,

De Apicula & Ebrioso.

Ebriosus de apicula circumvolante percontatur, quidnam confectetur? Illa, dulcia, respondit. Huc igitur, inquit, mecum accedito, ut abundè haurias, & ad poculum plenum suavissimo vino qui *ἀνθροπίστος* dicitur, eam adduxit. Sed hoc illa refugit, ut contrarium.

Non eadem omnibus jucunda videri ac esse, docemur. Itemq̄, copiam voluptatis fugiendam esse.

De Aqua & Oleo.

Su-

on nuka n' p'ell'inga.

Super aquam effusum oleum natabat. Hoc aquæ dolebat, quæ diceret immeritò se premi ab eo, cuius arborem suo humore fovisset, ut gignere olivas posset, unde ipsum esset expressum. Nihil curans hoc oleum, mox fortè igni correptum, & inflammatum consumitur, aqua remanente & impediente etiam conflagrationem.

Fabula narratur de ingratorum malitia, & bonorum simplicitate.

De Prometheo.

Cum experiri vellet Prometheus, utrum inter homines, quos jam cœperat effingere, consensio aliqua & animorum convenientia futura esset, priusquam caput reliquò corpori aptaret, in quo rationem & cogitationem & intelligentiam collocare placuerat, congesta aliquot capita in sacculum indidit, & conscendit montem, & laxatò sacculo, ita effusa capita devolui permisit. Ibi unum huc, aliud aliò deferri, multa etiam in sese impingere, & unum alterum evertere atque percellere. Ibi tùm ille facilè prævidit, quæ humanarum sententiarum discre-

pantia

*Scilicet quod de bono per se
 non est in se
 sed in se
 hoc est in se
 hoc est in se*

pantia futura esset inter homines, tanta nimirum numero, quantus capitum extitisset.

Quot homines, tot sententia.

De eodem & fratre ipsius Epimetheo.

Cum fabricari in loco subter terram secretiore homines coepisset Prometheus occupato quondam alijs illo rebus, venit in officinam frater ipsius Epimetheus, quem Pindarus vocat ὁπίμων, & conspectis operibus institutis, coepit & ipse imitando fraternas effigies, aliquid formæ humanæ de luto componere. Quibus inter alias, quas absoluerat Prometheus postea animatis etiam ipsis, magna fuit inter hæc duo genera diversitas, sicut & inter eorum posteritatem manet. Nam Promethei soboles acris est & prudens & sagax: Epimethei iners, stolidus, incogitans.

Fabula docet, diversas esse hominum naturas & ingenia.

De Equo.

Equus nationis generosæ, cum jam ascenderetur & agigaretur, phaleris etiam ornatus,

tus, superbire animo & exultare corpore, & gestire effusè atque efferri cœpit. Audito verò etiam tubæ sonitu, jam nesciebat stare loco micabatque auribus, & tremebat toto corpore, cupiditate belli incitatus. Sed postea defatigatus & afflictus in prælio, ægreque servatus & reductus ad præsepe, ibi demissis auribus & remisso flatu, placidè astitit, & in subjecta stramenta mox incubuit ac quievit.

Dulce bellum inexpertis.

De Patre & Filio.

Relicto unico filio & patrimonio luculento quidam vir honestus decessit, cum prius monuisset filium, benè esse parta omnia, & hortatus fuisset, ut rem paternam & avitam tueri, & posteritati etiam conservare vellet. Mortuo patre, divitiarum ingente desiderio captus adolescens fundos paternos proscribit, & magnam summam pecuniæ cogit, quam partim fœdore elocat partim mercimonijs comparandis impendit. Sed cum neque pensiones solverentur, & fors quoque periret, & fierent magnæ in mari

mari

mari jacturæ, & emta cum detrimentis distraherentur, tùm ad extremam ille inopiam redactus, ad reliquias pauculas bonorum paternorum reversus, & frustra jam obsequi cœpit monitis paternis, & amissa benè vivendi occasione, reliquum tempus in paupertate atque miseria exegit.

Prima doctrina fabule est, obtemperandum parentibus enixè. Secunda, ab his relicta diligentia conservanda. Tertia, Menandri sententia:

Πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν.

Quarta, ejusdem versuum horum.

Ἐπ' ἀνδ' ἐν ἀγαθοῖς δὲ νοούμενος τις ἀνδρῶν
Ζητεῖ τι κρεῖττον ἢ ἔχει, ζητεῖ κακά.

De Venatoribus & Vulpe.

Venatores jam defessi indagando, cùm tota diè nihil exagitare neque capere potuissent, domum tandem reverti incipiunt. Et vesperi prope rusticam casam vident vulpem insidiantem gallinis, in quam canes immittunt, & illa capta, non prorsus inanes redeunt ad suos.

Monet fabula, interdum fortuitò obvenire commodum, quod nullo labore acquiri potuerit.

K

De

De furto indicato.

Quidam argentea vasa furto subtracta in terram defodit, ubi tecta facile latuerunt, neque autor furti proditus fuit. Longo tempore post, nemine jam amplius quærente, ipse illa proferre & venundare cœpit. Itaq; agnita insperatum furis indicium fecerunt.

Sententia Menandri subijcitur, Veritatē prodire ultrò interdum in lucem.

ἔρχεται, inquit,

τ' ἀληθείη εἰς φῶς ἐνίοτ' ἔστι ζητούμενον.

De Monedula.

Monedula est animal furax, & sunt, qui à moneta nomen istud deductū putant, quòd numismata rapere & auferre genus hoc soleat. Harum unam parvulam adhuc, à matre senio confecta castigatam verbis fuisse ajunt ob furta; Cui illa objurgata dixerit, lusum hunc esse suum; Matre verò docente, lusum istum esse vituperandum atque malum, interrogasse pusillam monedulam perhibent: Nunquid hunc lusum ipsa etiam aliquando lusisset? Annuit mater, sed tempore, inquit, destiti. Et ego, inquit filia, aliquan-

quando desistam. Tùm mater, vide tamen
ut possis: Nam hoc est ferè maximè omnium
difficile, relinquere ea, quæ consuetudine &
usu frequentaveris.

*Doctrina est inclusa narrationi. Nam &
virtutes & vicia usu confirmantur, & neque
seriò neq; joco dedecus admittendum aut
flagitium committen-
dum est.*

INDEX OMNIUM FABULARUM, quæ in hoc libello continentur.

A Bies & dumeta 68	Anguis & Agricola 19
Accipiter & colūba 87	Anseres & grues 56
Accipitrum pax 118	Annus laborans ex oculis 106
Adolescens cantans in funere matris 103	Aper & Asinus 6
Adolescentes & cocus 34	Apicula & Iupiter 110
Ægrotus & Medicus 126	Apicula & ebriosus 206
Agricola 65, 87	Apollinis tentator 123
Agricola & anguis 5	Aqua & oleum 206
Agricola & ciconia 44	Aquila & cornix 9
Agricola & filij 38	Aquila & cuniculus 111
Agricola, miles & mercator factus 100	Aquila & homo 116
Agricola thesaurū inveniens 55	Aquila & monedula 47
Amnis contemptor fontium 101	Aquila & scarabeus 82
Amnium silentia 88	& 126
	Aquila & vulpes 42
	Aranea & hirundo 88
	Aranea & podagra 188
	Arbor & cunei 121
	Arbor tralaticia 49
	Aries & taurus 110

Letko gard mel moe by by Ario-
 in wine, sub pinnis Ar. by
 T. M. M. M. M. M.

I N D E X.

Arionis & Delphini fabula	181	Avicula & messis	68
Arundo & olea	66	Bellerophontis fabula	191
Asinus lapsus	106	Bos & juvencus	89
Asini vota	104	Bos ruminans & por-	
Asinus agrotans	103	cus	195
Asinus controversus	81	Bos & equus	196
Asinus communis	122	Boves & leo	67
Asinus Cumanus	163	Bubulcus	75
Asinus & catulus	11	Camelus	61
Asinus & corvus	47	Cancris	60
Asinus & equus	25	Canis & cocus	135 &
Asinus & olitor	54		35
Asinus & viatores	167	Canis & lupus	41
Asinus & vitulus	91	Canis & ovis	35
Asinus excors	73	Canis & pastor	109
Asinus indutus leonina pelle	168, 61	Canis & sus	93
Asinus puniceus	110	Canis in praesepi	47
Avarus & montes au-		Canis mordax	62
rei	204	Canis qui frustum car-	
Auceps & anguis	40	nis ferebat	4
Auceps & castita	127	Canis senex	16
Aves & noctua	84 &	Capi	92
	184	Capra & lupus	56
		Carbonari ^o et fullo	39

*Gorzet Kimethni, Booy
 tu skodlona
 Nistyko & dronice, Booy
 184*

I N D E X.

Carduelis	94	Cucurbita & palma	
Carnes suilla	172		85
Castia & pulli eius	173	Cucurbita & pinguis	185
Cera	99	Culex & apes	117
Cervus & boves	30	Dissidium ventris &	
Corvus & ovis	19	membrorum	129
Cicada & formica	58	Divinator	126
Ciconia, mures & ra-		Equus & asinus	38 &
ne	203		55
Columba & pica	89	Equus & cervus	33
Columba & lutum	203	Equus & porcus	96
Cornicis consilium	101	Equus inornatus	114
Cornix	70	Equus novitius	93
Cornix educans acci-		Equus	208
pitrem	164	Erinaceus & vipera	
Cornix superbiens alia			108
rum avium pennis	22	Faber & canis	117
Corpus & animus	198	Faunus & viator	72
Corvus agrotans	13	Felis limam lingens	28
Corvus & lupi	86 &	Felis & gallus gallina-	
	186	ceus	45
Corvus & vulpes	10	Felis & mures	163
Corvus gallus & gal-		Fiber	128
lina	196	Formica & columba	
Crines alieni	64		50
Cuculus & accipiter	90	Formica et apes	208

I N D E X.

Fur et canis	15	Iupiter et vipera	122
Furtum indicatū	211	Leo, asinus, lepus	118
Galli gallinacei	109	Leo, asinus, vulpes	52
Gallina auripara	76	Leo et mus	98
Gallina et perdix	121	Leo et musculus	12
Gallina et vulpes	119	Leo et rana	49
Gallus repertor unio-		Leo et tauri	118
nis	1	Leo et vulpes	32
Gloriator	122	Leo hospes hominis, et	
Grus et pavo	66	homo medicus leo-	
Gule deditus	95	nis	125
Herus et canes	41	Leo, juvenca, capra et	
Hinnuleus	110	ovis	94
Hirundo	205	Leo piētus et adole-	
Hirundo et avicule	13	scens	114
Hædus et lupus	36 et	Leo procus	109
	53	Leo senex	11
Homo et felis	37	Leana et vulpes	118
Homo et leo lapidens		Lepores et rana	17
	70	Lepus et vulpes	108
Homo et statua	134	Lignator et Mercurius	
Hystrix et lupus	106		111
Ictis et vulpes	79	Luporum et ovium pax	
Inimici	107		28
Invidus	69	Lupus et agnus	1

Lab. biog. p. 107. Al. biog. p. 107. Lupus

I N D E X.

Lupus et asinus	24	Mures et felis	105
Lupus et grus	5	Musca suffocatio	119
Lupus et hircus	27	Musca et formica	23
Lupus et hœdus	18	Mus et milvius	107
Lupus et mulier	59	Mus et rana	2
Lupus et vulpes	26	Mus et taurus	75
Lupus piscis	77	Mus in cista natus	86
Lupus suspensus	109	Mustela	49
Luscinia et accipiter		Nubes es terra	200
	116, 130	O.	
Luminosus et hirundo		Olla natans	65
	119	Ovis et pastor	112
Malus et pirus	112	Ovis et cervus	19, 200
Mare et amnis	206	Onager et simia	202
Medicus et agrotus	51	Pardus et vulpes	78
Membra et venter	187	Partus terra	187
Milvius et columba	14	Passer et aquila	199
Monedula	211	Pastores	91
Mons parturiens	16	Pastor et mare	130
Mortis nuncij	119	Pater et filius	209
Mulier et ancilla	54	Pavo	48
Mulier et gullina	124	Pavo et monedula	51
Mulier et nux	104	Perdix et auceps	120
Mulus	108	Piscatores et testudi-	
Mures duo		nes	81, 167

Pisca-

I N D E X.

Piscatores saxum ex- trahentes	105	Rhinoceros incurrens in rupem.	207
Piscatores thunnū ca- pientes	103	Rota et vector	
Piscator stolidus	162	Rusticus et filij	
Piscator tibiam inflans	103	Rusticus et juvenicus	71
Piscator et smaridis	37	Satyrus et rusticus	170
Prometheus	207	Scarabeus et aquila	169
Prometheus et Epime- theus	207, 208	Scrofa et lupus	15
Proximus sibi quisque	102	Securis et ligna	29
Puer et fortuna	116	Semicanus et uxores illius	110
Puer et mater	128	Senex et adolescēs	116
Puer et Scorpius	112	Senex et mors	106
Puer fallax	71	Simia	57
Puer mendax	46	Simia et nati eius	58
Pulex	114	Simie	77
Pulex captus.	113	Simia et nuces	80
Rana crepans	24	Simia et pardalis	169
Rana et Iupiter	14	Simius et vulpes	30
Rana et lupi pisc.	162	Simius rex	117
Rex et simie	166	Simia et vulpes	108
		Simia et circulator	205

I N D E X.

<i>Sol et aquilo</i>	60	<i>Vox hœdi</i>	115
<i>Talpa</i>	113	<i>Vpupa</i>	95
<i>Taurus et hircus</i>	58	<i>Vrſi præceptum</i>	63
<i>Terra et cœlum</i>	197,	<i>Vulneratus à cane</i>	114
	et 206	<i>Vulpecula & Pardalis</i>	
<i>Testudo domigera</i>	107		165
<i>Testudo et aquila</i>	59	<i>Vulpecula</i>	131
<i>Thunnus et Delphinus</i>		<i>Vulpes et avicula</i>	83
	125	<i>Vulpes et ciconia</i>	29
<i>Tigris</i>	67	<i>Vulpes et crocodil.</i>	132
<i>Trabs et boves</i>	94	<i>Vulpes et felis</i>	165
<i>Tubicen</i>	40	<i>Vulpes et hircus</i>	120
<i>Venator et cerdo</i>	97	<i>Vulpes et lignator</i>	133
<i>Venatores et vulp.</i>	210	<i>Vulpes et leo</i>	42
<i>Venter et membra</i>	29,	<i>Vulpes et lepus</i>	114
	171	<i>Vulpes et mustela</i>	32
<i>Vermicul^o et Vulpes</i>	62	<i>Vulpes et ſentes</i>	132
<i>Vespa et perdices</i>	113	<i>Vulpes et uva</i>	112
<i>Vespertilio transfuga</i>		<i>Vulpes in officina ſta-</i>	
	26	<i>tuarij</i>	21
<i>Viator</i>	128	<i>Vulpes leporis lauda-</i>	
<i>Votum quod ſolvi non</i>		<i>trix</i>	113
<i>poſſet</i>	104	<i>Vulpes</i>	56

F I N

